

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Εἰς Ἀΐαντα

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5413)

οὔσιν]
έκνον.

λήρης

άσας:

ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ.

πάρεστιν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνιῶν καὶ L fol. 1a
πολυπραγμονῶν μὴ τι ἀπὸ ἐχθροῦ πάθῃ· πάντα δὲ τὰ
τῆς ὑποθέσεως συνεκτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ,
5 πρὸς τίνα ὁ λόγος καὶ ποῦ ἢ σκηνὴ καὶ τί πράττει
Ὀδυσσεύς, ἐν δὲ τῷ πείρασι τινα ἤδη ἔχρος τι κατέθετο
τῆς ὑποθέσεως ὡς περὶ ἐχθρὸν ἦκει· δεῖ δὲ τὰ τῆς
ὑποθέσεως συνεκτικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ.

1 ἀεὶ ὀρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, πείρα καὶ δόλω μετ-
10 ιόντα τοὺς ἐχθρούς· πείρα γὰρ ἢ βλάβη ὡς καὶ ἐν Δανάῃ
οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν· ἐν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι·

τὸ δὲ ἀεὶ εἶπεν ἀναφέρονσα εἰς ἐκεῖνο, ὅτι καὶ μετὰ
Διομήδους κατάσκοπος γενόμενος ἐπὶ τοὺς Τρῶας οὐκ
15 ἔλαθεν αὐτὴν ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησὶ

κλυθί μεν, ἀγριόχοιο Διὸς τέκος, ἢ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι οὐδέ σε λήθω·

δυσχεραίνει δὲ ἢ Ἀθηνᾶ τῷ Αἴαντι ὅτι ἀπώσατο τὴν
συμμαχίαν αὐτῆς. εἰς τὸ αὐτό: ἀεὶ ὀρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ,

7 περὶ] ἐπὶ Elmsleius. — 11 Nauckii trag. Graec. fragm. 169.
— 16 Hom. II. κ 278. μεν] μοι Laurentianus (= L). — 18 δυσχε-
ραίνει δὲ κ. ἔ.] cf. schol. v. 127.

τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα
 προῦφαρπάσαι οἶον <εἰ> ἐπιβουλεύει σοί τις σπουδά-
 ξεις τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινομένην αὐτῷ τῷ
 ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν
 κνηγῶν οἱ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι προφυλαττό- 5
 μνοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλάβην· πείρα δὲ Ἄτι-
 κῶς δόλος καὶ τέχνη ὄθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατ-
 ταν κακοῦργοι.

Δαρτίου] κητικὸν ἀντὶ κυρίου.

2 πείραν] δόλον. 10

ἐχθρῶν] λείπει ἢ κατὰ.

τὸ θηρόμενον ἐπήνεγκεν καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς
 καὶ τὸ νεοχάρακτα εὐφυνῶς· ὁπότεν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀπο-
 χαράξεις τῶν ζώων γίνονται μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν
 οἱ κνηγῆται πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῆ ἢ ὁδμή. 15

5 μετρούμενον | ἴχνη] ἀνιχνεύοντα.

ἀριθμοῦντα, ζητοῦντα.

ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη τὰ ἐκείνου νεοχάρακτα,
 νεωστὶ κεχαραγμένα· προσοχὴν δὲ ἐργάζεται τῷ ἀρο-
 ατῇ περὶ τῶν δηλωθησομένων. 20

7 εὖ δέ σ' ἐκφέρει· ἐπάγεται σε ἡ βάδις Αἴαντος
 δίκην κυνὸς εὐοσφρήτου ἀπὸ τοῦ ἴχνους ζητοῦντα εἰ
 ἔνδον γέρονεν ὁ Αἴας· προέλκονται γὰρ τοὺς κνηγῆτας
 αἱ κύνες ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα παρ' ὃ καὶ ἐπακτῆρας ἔνιοι
 θέλουσιν αὐτοὺς καλεῖσθαι ὡς ἐπαγομένους ὑπὸ τῶν 25
 κυνῶν· Ὀμηρος

<οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρας> πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἴχνη' ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν.

2 εἰ addidi. — 16 ἀνιχνεύοντα] ad θηρόμενον v. 2 ad-
 scriptum in L, correxi. — 18 ἀκολουθοῦντος L, correxit Lascaris.
 — 27 Od. τ 435. — 28 ἴχνη L.

11 οὐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν ἔτι εἰ ἔνδον
 ἐστὶν Αἴας (ἔγνω γὰρ) ἀλλὰ λέγειν διὰ τί τὴν σπου-
 δὴν ταύτην ἔθου ἵνα παρ' ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοού-
 μενά σοι.

5 14 καὶ τοῦτο ἄριστα πεποιήται· φθέγμα γὰρ εἶπεν
 ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν (δῆλον γὰρ ὡς οὐκ εἶδεν
 αὐτήν ἐκ τοῦ

κἂν ἄποπτος ἦς ὅμως

τουτέστιν ἀόρατος), τῆς δὲ φωνῆς μόνῃς αἰσθάνεται

10 ὡς ἐθάδος αὐτῷ οὔσης· ἔστι μέντοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἢ
 Ἀθηνᾶ· δεῖ γὰρ τοῦτο χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ· προ-
 θεραπεύει δὲ τὴν θεὸν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ οὕτω λέγει
 <τὰ κατὰ> τὸν Αἴαντα.

15 15 ἄποπτος] ἀόρατος.

16 φώνημα: ἀντὶ τοῦ φωνῆι.
 ξυναρπάξω] ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι.
 φρενί: ἀντὶ ἀπὸ τῆς φρενός.

17 ἢ κώδων θηλυκῶς Ἀττικῶς.

κώδων καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος, ἀπὸ
 20 μέρους δὲ τὴν σάλπιγγά φησι· πολλὰ δὲ εἶδη σαλ-
 πίγγων· εἰσὶ γὰρ Λιβυστικάαι σάλπιγγες, εἰσὶν Αἰγύ-
 πταιαι, εἰσὶ Τυρσηνικαί· πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν
 τοῖς Ἡρακλείδαις ἤραγεν εἰς Ἑλληνας τὴν Τυρσηνικὴν
 σάλπιγγα.

25 19 σακεσφόρφ] οὐχ ἀπλῶς ὄπλο<φόρφ> ἀλλὰ κατ'
 ἐξοχὴν· Ὀμηρος

1 οὐκ ἀναγκαῖον κ. ἔ.] ad v. 7 adscripta in L, corr. Elmsl. —
 2 ἔγνω γὰρ] sc. ἔνδον εἶναι. λέγειν] λέγει L, corr. Elmsl. —
 8] v. 15. — 13 τὰ κατὰ] τὰ addidit Lasc., κατὰ G; cf. schol.
 Electr. v. 823. Trach. 844. 852. — 22 Ἀρχώνδας L, correxe-
 runt G, F, Suidas s. v. κώδων. — 25 et p. 4, 2 literas in L
 oblitteratas habent G, F.

Αίας δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρων σάκος ἤντε πύργου·
οἰκείου δὲ <τοῖς πρώτ>οις <τὸ> ὄνο<μα>.

23 τρανές· σαφές· καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν ἵ<να>
<συνέχη>ται ἔτι ἢ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἄπιστον εἰς ἀμ-
φιγνοίαν ἄ<γη> αὐτούς· διὸ θελουτής τοῦτον ὑπέστην 5
τὸν κίνδυνον <ἵνα γνῶ> τᾶληθές πάντων τὴν αἰτία
τοῦ γερον<τος> εἰς αὐ<τὸν> ἀναγόντων.

ἀληθές.

ἀλώμεθα] τῷ νῶ ἀλώμεθα.

26 λείας ἀπάσας· <τὰ ποιμνία>, τὰ βοσκήματα 10
λείας φησὶν (ἐνθεν καὶ ληστής) κατὰ <τὸ κύριον>·
ἽΟμηρος

ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν·

<τὸ δὲ κατηνα>ρισμένας ἄκνον· τὸ γὰρ σκυλεύειν
ἐναρξίζειν <ὅτι> τὰ ἔναρα σκύλα παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ 15
ἐντὸς αὐτῶν <εἶναι ἡμᾶς>. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρω τοιοῦ-
τόν ἐστιν

ἦ τοι βέλτερόν ἐστι <κατ' οὔρεα> θῆρας ἐναίρειν·
πῶς γὰρ οἶόν τέ ἐστι σκυλεύειν <τούς> λέοντας εἰ μὴ
εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων τὸ σκυλεύειν; Καλλι- 20
μαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς

τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη
γυγνόμενον, νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρμα.

1 Π. η 219. ἤλθεν L. — 3—7 lit., quae non exstant
in L, habent G, F. — 5 ἄγη αὐτούς] αὐτὸν ἄγη G, αὐτοὺς ἔτι F;
scripsi. ἐθελουτής F. — 10, 11 lit., quae non exstant in L,
habet Suid. v. λείας. — 13 Π. λ 677. συνηλάσσαμεν L. —
14—19 lit. in L oblit. habent G, Suid. v. κατηναρισμένας. —
18 Π. φ 485. — 22 Ott. Schneideri Callim. fragm. 143; de
pelle leonis Nemeaei, quem Hercules humeris gestavisset,
dictum esse intellexit Eldikius. — 23 γυγνόμενον L.

27 ἐπιστάταις: τοῖς ποιμέσι· καλῶς δὲ τοῦτο ἵνα μὴ παραγένοιτό τις ἀπαγγέλλων τὸ σαφές· πόθεν οὖν αὕτη ἢ ὑπόνοια; ὅτι εἶδέν τις αὐτὸν ἐν τῷ πεδίῳ πηδῶντα μετὰ τοῦ ξίφους νεορράντου ἀπὸ τοῦ αἵματος.
 5 <τοῖς> κυσίν· οὐκ <εἶασε> γὰρ ἢ Ἄθ<ηνᾶ> ἄνθρω<πον> ἀνελεῖν.

32 καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι: οἷον σημαῖα ἐμαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους τὰ δὲ ἀπορῶ· τοιοῦτον γὰρ συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτὰς ἐπιταραττομένων
 10 τῶν ἰχνῶν, διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἢ βάσις γέγονε τοῦ Αἰαντος.

<σημ>ατίζομαι, δι<ὰ ση>μείων γινώσκω.

καλῶς Ὀδυσσεὺς ἀναμένει τὸ ἀκριβὲς γινῶναι ἵνα μὴ δοκοίη κατ' ἐχθροῦ προπετές τι πράσσειν.

33 οὐκ ἔχω ὅπως μάθω ἢ ποῦ ἔστιν.

34 καιρὸν δ' ἐφήμεις] ἐ<πὶ καιρῷ> ἡμεις· εὐφρῶς δὲ ἄρχεται <τῆς> ὑποθέσεως ὁ ποιητῆς ὥστε τρανώσαι τὸ πᾶν διὰ τῆς Ἀθηνᾶς· θεραπεύει δὲ Ὀδυσσεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἵνα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἔξῃ αὐτὴν εὐμενῆ.

20 36 ταῦτα πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς ἵνα μὴ δόξη ἄγνοεῖν ἢ θεὰ τὸ πρᾶγμα.

38 ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις κατὰ βραχὺ δηλοῦται ἢ ὑπόθεσις, πυνθάνεται <δὲ> πρῶτον εἰ ἄρα πρὸς καιρὸν πονῶ· εἰ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον δράσας πρὸς
 25 καιρὸν ἂν εἴη πονῶν ὁ Ὀδυσσεύς.

3 ὑπόνοια] ἀπόνοια L, corr. G, F. — 4 νεορράντου] νεοροῦ L, νεορράντα δὲ G, corr. F; cf. schol. v. 148. — 5, 6 lit. in L oblit. habet F; cf. etiam Suid. v. ἐπιστάταις. — 9 περὶ] ἐπὶ L, corr. G, F, Suid. v. σημαίνομαι. — 12 lit. in L oblit. habent G, Suid v. σημαίνομαι. — 16 ἐπὶ καιρῷ] lit. in L oblit. habent G, F; ἐπικαιρῶς Suid. v. καιρία, ἐγκαιρῶς Dindorfii schol. recent. vol. II p. 198, 8. — 17 τῆς addiderunt G, F. — 20 τὰ ἐξ ἀρχῆς] v. 13. — 23 δὲ add. G, F. — 24 πονῶ] πονεῖ Lasc.

Fol. 1b 39 τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

40 καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον: ἐπύθτετο πρῶτον εἰ αὐτός ἐστιν ὁ δράσας εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν πυνθάνεται· τὸ δὲ δυσλόγιστον ὅμοιον τῷ πρᾶγος ἄσκοπον· ἄγνοεῖ γὰρ ἔτι τὴν μανίαν. 5

41 χόλω βαρυνθεῖς: ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς πυνθάνεται πρὸς τί αὐτῷ χρησίμου ἢ δὲ τὴν αἰτίαν ἐπήγαγεν ὕφ' ἧς κινήθεις εἰς χόλον ἤχθη· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ λείπον τῆς ὑποθέσεως, ἡμεῖς δὲ ὡς προεπιστάμενοι τὰ πράγματα ἀμβλύτερον κατανοοῦμεν. 10

ἤδη τὴν μανίαν αὐτοῦ σημαίνει ἔνθεν αὐτῷ ἢ πλάνη γεγένηται.

44 ἢ καὶ τὸ βούλημ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις: ἐρωτᾷ πῶς μόνος ὢν πρὸς πλήθος ἐδύνατο μάχεσθαι.

45 κἄν ἐξεπράξατο: μὴ λέγε βούλευμα, φησὶν· οὐ 15
γὰρ ἦν βούλευμα ἀλλὰ πρᾶγμα εἰ κατημέλησα ἐγώ.

48 παρέστη] ἐπλησίασεν ἡμῖν.

κἀπὶ τέρω] τῆς ὁδοῦ.

49 πύλαις] ταῖς τῶν σιγηῶν πύλαις.

50 μαιμῶσαν] γράφεται καὶ διψῶσαν. προσκορῆς 20
ἦν διηγηματικῶ εἶδει τὸ πᾶν διεξελεθεῖν.

λέ . . . . . μαιμᾶν.

51 τὸ ἐξῆς, ἐγὼ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνημέστου χαρᾶς.

52 τῆς ἀνημέστου χαρᾶς: χαρὰν φησι τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνηρῆσθαι· ταύτης οὖν αὐτὸν 25
τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς

4 τῷ] τὸ L, corr. Suid. v. δυσλόγιστον. πρᾶγος ἄσκοπον] v. 21. — 17 ad ὀρμάται v. 47 adscriptum in L, corr. Lasc. — 20 γράφεται] γε (pro plenīs γράφει, γράφεται, γράφουσι, γράφε, γράφειν, γράφων) constanter L. — 26 ἀπήρξα L, corr. Suid. v. γνώμη.

ὑμμασι· καλῶς δὲ εἶπεν γνώμας· οὐ γὰρ κλέψαι φησὶ
 τὴν ὕψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ γνώμην δύσ-
 φορον ἐπιβαλεῖν ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα, τοῦτο
 δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμάρτημα ἀλλὰ πολὺ πρότερον
 5 τῆς διανοίας.

54 ἄδαστα] ἀμέριστα, ἀδιαίρετα· πιθανὸν δὲ καὶ
 πρὸς τὸ πλῆθος· ἐλάσσονα γὰρ εἶναι εἰκός.

56 κύκλω ῥαχίζων· κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως
 σφάξων καὶ διακόπτων διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ με-
 10 γάλην διακοπὴν κατὰ <τὴν> ῥάχιν γίνεσθαι· ἐκ μετα-
 φορᾶς καὶ τοὺς μεγάλα κακουργοῦντας ῥαχιστάς φημεν.

57 <δισσοὺς Ἀ>τρειδάς· πιθανῶς τούτων τὰ ὀνό-
 <ματα> εἶπεν· κατ' αὐτῶν γὰρ πλείων ἢ ἀ<γανά>-
 κτησις ὡς τῆς ἀδικίας προκαταρξαμένων· τὸ δὲ τοῦ
 15 Ὀδυσσεὺς ἐταμιεύσατο τῷ Αἴαντι ἵνα καὶ μεῖζον εἴη
 τὸ πάθος αὐτοῦ φανερωῶς παραπαλόντος κἀπειδὴ γελοῖον
 προελθόντα τὸν Αἴαντα λέγειν καὶ παρενοχλεῖν τοῖς
 θεαταῖς εἰ προειρήκει πάντα ἢ Ἀθηνᾶ.

ἔχων] γράφε παρῶν.

20 58 ἐμπίπτων] γράφε ἐμπεσῶν.

59 ἐγὼ δὲ φοιτῶντα· ἦτοι μαινώμενον (φοῖτος γὰρ
 ἢ μανία) ἢ περιορχόμενον ἐν τοῖς ποιμνίοις διὰ τὴν
 μανίαν (λέγει <γὰρ> μανιάσι νόσοις) ἢ ἀναστρο<εφό-
 μενον> ἐν τῇ μανίᾳ.

25 μεθ' ὀρμῆς μεμηνότα.

60 εἰς ἔρηκη κακὰ] γράφε εἰς ἐρινῶν κακῆν.

7 γὰρ] δὲ F. εἰκός] τὰ μεμερισμένα addit Lasc. —
 10 τὴν add. Suid., Hesychius v. ῥαχίζων. ἐκ μεταφορᾶς] δὲ addit
 Suid. — 11 μεγάλα] μεγάλως F. — 12, 13 lit., quae non exstant in
 L, habet G. — 15 ἐταμιεύσατο] v. 101 sqq. — 23, 24 lit., quae non
 exstant in L, habet G, εφόμενον etiam Suid. v. φοιτῶντα.

61 ἐλόφῃσεν] ἐπ' αὐτάτο· ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ὄθεν
καὶ τὸ εὐλόφως φέρειν.

62 τοὺς ζῶντας: τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δήσας ὡς
αἰχμαλώτους ἄνδρας ἄγει καὶ τὰ λοιπὰ ποιμνία· πι-
θανὸν δὲ καὶ τοῦτο προειρηθῆαι ἵνα ὅταν εἴπῃ ἡ 5
Τέκμησθα περὶ τοῦ κριοῦ προεπιστάμεθα τοῦτο.

66 δεῖξω δὲ καὶ σοί: πιθανὴ ἢ παρείσοδος τοῦ
Αἰαντος· οὕτω γὰρ μείζον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγ-
ωδίας τῶν θεατῶν νῦν μὲν παραφρονοῦντα ὀλίγω δ'
ὑστερον ἔμφρονα θεωμένων καὶ ἵνα ἰδῶν ὁ Ὀδυσσεὺς 10
ἐξείπῃ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, οὕτω δὲ καὶ ἡ εὐνοια τῆς
Ἀθηνᾶς ἐνδείκνυται εἰς τὸν Ὀδυσσεά.

72 ἀπενθύνοντα: τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα.

προσμολεῖν: τουτέστιν ἐξελθεῖν.

75 ἐπιστρέφει ἡ Ἀθηνᾶ ὡς οὐδενὸς ἐσομένου κακοῦ. 15

76 μὴ πρὸς θεῶν: παραιτεῖται Ὀδυσσεὺς οὐχ ὡς
καμφοδούντος τοῦ ποιητοῦ δειλίαν τοῦ ἥρωος (οὕτω
γὰρ ἀφαιρεθεῖ τῆς τραγωδίας τὸ ἀξίωμα) ἀλλὰ τὸ
εὐλαβὲς ἐνδείκνυται· ἔμφρονος γὰρ ἦν τὸ τῷ μεμηνότι
παραχωρεῖν· ὅρα γὰρ οἶον ἦν προσελθόντα ἐκείνον 20
θεάσασθαι τὸν ἐχθρόν.

Fol. 2 a 77 τί μὴ γένηται;: μὴ τί γένηται φοβῆ; οὐχ ὁ
αὐτὸς ἦν καὶ πρότερον ἄνθρωπος ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς εἰρ-
γάσατο κακὸν ἡμῶν ἐπιμελουμένων;

78 τῷδε τάνδρῳ] δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί, τῷ 25
Ὀδυσσεϊ.

2 ἐλόφως φέρειν] ex Antig. v. 292 citat Eustathius
p. 824, 32. 1653, 5; εὐλόφως (ἐλόφως Eldikius) ἐνεγεγεῖν legitur
Philoct. v. 872, ἐλόφως (ἐλόγως libri, corr. Abreschius) φέρεει
Eurip. fr. 175. — 5 ὅταν εἴπῃ] v. 237 sqq. — 7 ἢ παρείσοδος]
v. 91 sqq. — 9 ὀλίγω δ' ὑστερον] v. 348 sqq. — 21 ἐχθρόν]
νεκρὸν L, corr. G, F.

79 οὐκοῦν γέλωσ ἥδιστος εἰς ἐχθρούς: σκληρὸν μὲν τὸ λέγειν ἐπεγγεῖλαι τοῖς ἐχθροῖς ἀλλὰ θεὸς ἐστὶν οὐκ εὐλαβουμένη τὸ νεμεσητόν· ἄλλως τε καὶ παροξύνουσα τὸν Ὀδυσσεά φησίν.

5 80 ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ: μέτριον διεφυλάχθη τὸ τοῦ Ὀδυσσεώς ἦθος διὰ τὸ μὴ ἐντροφᾶν τοῖς κακοῖς.

81 μεμνηνὸς ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς: ὀκνεῖς ἀντὶ φοβῆ· πυκνῶς γὰρ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι. ὀκνεῖς] φοβῆ.

10 τρίβραχys.

82 φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην: ἐκατέρω τὸ οἰκεῖον παρᾶκειται καὶ οὐ χροῖ τὰ τοῦ Ὀδυσσεώς φρονιμώτερα οἶεσθαι τῶν τῆς Ἀθηνᾶς ἀλλ' ἐκείνο σκοπεῖν, ὅτι ἡ μὲν μετὰ παρορησίας διαλέγεται ὡς θεὸς 15 ὁ δὲ ὑπεσταλμένως ὡς θνητὸς τὸν καιρὸν ὀρᾷ ὅτι ὁμόσε χωρῆσαι τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ οὐχ ἀρμόξει. φρονοῦντα γὰρ αὐτὸν οὐκ ἂν ἐξέστην δι' εὐλάβειαν, τὸ δὲ νῦν ἐκστήναι οὐ τῷ Αἴαντι ἀλλὰ τῇ μανίᾳ.

85 ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καίπερ δεδορκότα ἢ 20 καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ποιήσω μὴ δεδορκότα.

89 ὦ οὔτος: διὰ τοῦ οὔτος καὶ τοῦ Αἴας δισσή ἢ κλησις, ἢ ὅτι καὶ πρότερον ἐκάλεσεν αὐτὸν (ὅτε καὶ Ὀδυσσεύς φησι, τί δρῶς Ἀθάνᾳ;) ἢ ὡς καὶ πρότερον ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν.

90 τί βαιόν: ὀλίγον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὄλως· σύμμαχον δὲ αὐτὴν νομίζει ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς φησιν, ὡς εὔ παρᾶέτης.

6 διὰ τὸ μὴ] διὰ τοῦ μὴ? — 8 γὰρ] δὲ F. τίθησι] cf. schol. Electr. v. 320. Oed. Tyran. 749. — 11 νιν] τ' ἂν L, corr. F. — 22 καὶ πρότερον] v. 71. — 23 φησι] v. 74. — 24 ὁπότε ἐδόκει] v. 51 sqq. — 26 ἐν τοῖς ἐξῆς] v. 92.

91 ὦ χαῖρ' Ἀθήνα: ἐπέγνω μὲν τὴν Ἀθηναίαν τὰ δὲ ἐξῆς τοῦ παραπαίοντος· οὕτω γὰρ ἂν προκόψειεν ἢ ὑπόθεσις· οὐ παντελῶς δὲ ἀπώλετο αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικὸν ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογιστικόν· ἐμέμνητο μὲν γὰρ ὡς ἐχθροὺς ἀνελών περὶ τὸ πρόσ-⁵ωπον δ(ἐ) ἐσφάλλετο ὅτι ποίμνια ἀνεῖλεν καὶ <έλο>-ρίζετο ἄνδρας ἀνηροκέναι.

96 τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν.

98 εἰάν δασυνθῆ τὸ οἰ ἔσται ἐπὶ τῶν Ἀτρειδ(ῶν), <εἰάν δὲ> ψιλὸν τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι.¹⁰

100 καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη, οὐχ ἂ δεῖ με λαβεῖν, <ὡς> ἰδίῳν ἀπεστερημένος.

102 ἢ πέφευγέ σε;] οὐχ ὡς διαστέλλουσά φησιν, ὡς ἂν εἴποι τις ἔθαν(εν) ἢ πέφευγέ σε, ἀλλὰ παροξύνοῦσα· φησὶ γὰρ <πέ>φευγεν δὴ σε ὁ Ὀδυσσεύς.¹⁵

103 τὸ ἐξῶλες θηρίον· κίναδος γὰρ ἢ ἀλώπηξ· πᾶν δὲ κατατρέχει τοῦ Ὀδυσσεύως ὡς ἐχθίστου.

104 τὸν σὸν ἐνστάτην: ἦτοι κατὰ πάντα ἐνιστάμενόν σοι ἢ ἰδικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνον οἶον τὸν ἀντίδικον· κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστή-²⁰κων τιμὴ ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τοῦ Λαῖου ἐνστάτην γεγενημένον.

105 ἡδίστος, ὦ δέσποινα: καθ' ἡδονὴν μοι· δεσμώτης δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς, <καὶ> ὁ δεσμῶν ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ²⁵ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων

6, 9, 10 liter., quae non exstant in L, habent G, F. — 12 ὡς addidit manus recentior. — 14 ὡς ἂν] ὡς εἰ? sed vide schol. v. 485. 14, 15 lit., quae non exstant in L, habent G, F. 15 δῆ] legit ἢ πέφευγέ σε. — 19 ἰδικῶς] malim εἰδικῶς. — 20 ἀντιστήμων] ἀντιστάμενος F; etiamnunc Graeci vulgo dicimus στένομαι (pro ἴσταιμι), ἀντιστένομαι cet. — 21 τὸν Οἰδίποδα] respicit Oed. Tyr. v. 803 sqq. — 25 καὶ non exstat in L, praebent G, F.

ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου
παρὰ τοῖσι δεσμώτασι καταπιπτομένην.

108 ἐρκίου στέγης· τοῦ περιφράγματος τῆς αὐλῆς
ἢ τῆς τοῦ δώματος στέγης· ἐρκίου γὰρ τὸ δῶμα.

5 110 μάλιστα πρωτον· ἐντεῦθεν ἢ ἐπιγραφὴ τοῦ
δράματος. οὐ πρότερον φρονεύσω αὐτὸν πρὶν ἂν μαστίξω.

112 χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλα· τὸ ἦθος τῆς ἀπαρ-
γελίας ἀρχαίον· ἔστι δὲ νῦν τὸ χαίρειν ἀντὶ χαρῶς
ἔμοι λέγειν· φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα <μὲν> εἰκων
10 τῇ θεῷ τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων· ὑπεροπτικὸν δὲ τὸ ἦθος
αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται ὁ ποιητῆς (ἐπεὶ πάνυ
πρόσκειται ὁ ἀκροατῆς τῷ Αἴαντι διὰ τὴν συμφορὰν
καὶ μονουονχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ) ἵνα δόξῃ ἀξιο-
παθεῖν ὁ Αἴας μὴ ὑποτεταγμένος τῇ δαίμονι.

15 ἔργω γέ σ' ἐφίεμαι· ἐφίεμαί σε εἰς τὰ ἄλλα κελεύειν
μοι καὶ χαίρειν ὡς πειδομένον μου, εἰς τοῦτο δὲ μόνον
οὐκ ἀκούσομαι σου.

115 ἐννοεῖς] γράφε ἐννέπεις.

118 ὄρᾳς, Ὀδυσσεῦ· παιδευτικὸς ὁ λόγος καὶ ἀπο- Fol. 2 b
20 τρεπτικὸς ἀμαρτημάτων καὶ διὰ τοῦτο ἐπίτηδες καὶ τῷ
Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ θεατῇ ὑπέδειξε τὸν Αἴαντα δηλῶν ὡς
ὁ πρότερον φρόνιμος καὶ πρακτικὸς νῦν ἐξέστη διὰ τὸ
θεομαχῆσαι· καὶ τοῦτο δὲ Ὀμήρου παιδευμα, ὅτι ἐφ'
οἷς ἀγχοῦσί τινες τούτων στεροῦνται παρὰ θεῶν ὡς
25 καὶ Θάμυρις τὴν μουσικὴν καὶ Νιόβη τῶν τέκνων.

1 Meinekii comic. Graec. fr. XVII (vol. II p. 127). ἐντὸς]
ἐντὸς L, corr. Lud. Dindorfius. πολλῶ χρόνω L, corr. G, F,
Suid. v. δεσμώτης. — 2 δεσμώτησι L, corr. G, Suid. καταπι-
πτομένην L, corr. Suid. — 5 ἢ ἐπιγραφῇ] sc. μαστιγοφόρος;
cf. Ai. argum. schol. II p. 25, 16. — 6 φρονεύσω] φρονεύω
L, corr. G, F. — 9 μὲν add. G. — 10 ἀντιβαίνειν L, corr.
Lase. ὑπεροπτικὸν κ. ε.] cf. schol. v. 762. — 23 Ὀμήρου] Π.
β 594. ω 602.

121 ἐποικτεῖρω] ἐλεῶ.

122 Ἴωνες ἔμπης φασίν, Ἄττικοι δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα.

124 οἷον ἀφορῶν εἰς τὰ ἀνθρώπινα τὰ πάντων κοινά.

125 ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς: πρὸς τὸ Πινδαρικόν

τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιᾶς ὕναρ 5

ἄνθρωποι

ἀντὶ ἀνυπάρκτου τὸ ἀνυπαρκτότερον· ἐνταῦθα μέντοι ἐστὶν ὁ λόγος ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἢ περὶ τὸ Πινδαρικόν· ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποιήται τὴν ὑποβολὴν ὁ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ 10 δοκοῦσιν οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν· ὁ δὲ Ὀμηρος δι' ἐνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν

οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

126 εἰδωλ'] ἀπεικᾶσματα.

127 ὑπέροκτον: φασὶ τὸν Αἴαντα τρίτον ἠσεβη- 15 κέναι περὶ τοὺς θεούς, πρῶτον μὲν ἐμβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν Ἀθηναῖαν βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν, δεύτερον ἀπαλεῖψαι τὴν γλαῦκα τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ ὄπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῷου, τρίτον ὅτι οὐκ ἐπέισθη τῷ πατρὶ συμβουλευόντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς. 20

ἀντὶ ὑπέροκτοπα.

130 χειρὶ] δυνάμει.

131 ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ καὶ πάλιν αὔξει.

132 τὸ συναγόμενον τοῦτό ἐστιν, ὅτι δεῖ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας καὶ ἐπὶ ἄλλῳ <μῆ> 25 ἀλαζονεύεσθαι.

134 Τελαμώνιε παῖ: πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς

5 Pyth. VIII, 95. τί δ' οὐ] τί δε οὐ L, corr. schol. Oed. Tyr. v. 1186, Suid. v. ἀνυπάρκτον. — 10 ὑποβολὴν] ὑπερβολὴν G, Suid. — 13 Od. σ 130. — 15 τρίτον] τρία vel τρις Dind. — 20 τοὺς θεοὺς L, corr. Lasc. — 25 μῆ add. F.

ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν τοῦτο μὲν παρ-
 ρησιαζομένων ὡς ἐλευθέρων τοῦτο δὲ συμπαθῶς ἐχόν-
 των ὡς πολιτῶν καὶ αἰδημόνως λαλούντων ὡς ὑπ-
 ηκόων· οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ Ἀχαιῶν εἰσάγειν καὶ διὰ τὸ
 5 μὴ συνάχθεσθαι καὶ διὰ τὸ μὴ προσκροῦειν τῷ βασιλεῖ,
 τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος
 ἐν Θορήσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὄρα γὰρ οἶον
 αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ· πιθανὴ δὲ καὶ ἡ
 εἴσοδος· ἀκούσας γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Ἀθηναῖς

10 δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον
 ὡς πᾶσιν ἀνθρώποισιν εἰσι(δῶν) θροῆς

καὶ μαθὼν τὸ σαφὲς <δεδη>λωκε τοῖς Ἀχαιοῖς· ταύτης
 οὖν <τῆς φή>μης ἀκούσαντες οἱ Σα<λαμι>νιοὶ παραγε-
 γόνασι <μηδέπω> ὑπὸ τῆς <εὐνοίας πε>πει<σμένοι> ὡς
 15 αὐτὸς εἶη ὁ πράξας <ἀλλ' ἀπι>στοῦντες ὡς ὑπὸ ἐχθροῦ
 <πεπλά>σθαι οἰόμενοι· ὁ δὲ νοῦς, <σοῦ μὲν εὖ> πράσ-
 στοντος ἐν <χαρᾷ ἐσ>μεν καὶ τὸ ἀνάπαλιν, <τὸ> δὲ
 ὄλον ο<ῖον> ἐν σοὶ ἐσμεν· <τὰ δὲ> πράγματα νῦν
 τοῦ Αἰαντος <φραῦλά ἐστι> καὶ οὐκ ἐνεχώρει αὐ<τῷ>
 20 <διη>γρήσασθαι τὰ ἀνδραγα<θήμα>τα.

135 <βᾶ>θρον ἀρχιάλου· τὸ θεμέλιον, τὸ ἐ<δρασμα>
 ἀντὶ τοῦ δι' ὄν ἴσταται ἡ Σα<λαμῖς>· οὐ πάντως δὲ
 αἱ ἀρχίαλοι <καὶ> ἀμφιαλοὶ εἰσιν οἷα ἐστὶ καὶ ἡ
 Ἀλεξάνδρεια, ἀρχίαλος μὲν ἐστίν οὐ<κ> ἀμφίαλος δέ,
 25 αἱ δὲ νῆσοι καὶ <ἀρχία>λοι καὶ ἀμφιαλοὶ εἰσιν.

7 Θορήσσαις] fr. p. 20. οἶον κ. ε.] v. 1091. — 10] v. 66.
 δεῖξω δὲ σοὶ καὶ τὴν περιφανῆ L, corr. G, F. — 11—20 lit.,
 quae non exstant in L, habet G. 11 ἀνθρώποισιν] memoriae
 error pro Ἀργείοισιν. θροῆς] θροεῖς L. — 12 τοῖς Ἀχαιοῖς L,
 corr. Lasc. — 17 τὸ δὲ ὄλον οἶον ἐν] ὁ . . . . δὲ ὄλον ἐν
 i. e. οἶον τὸ δὲ ὄλον L, corr. G. — 21—25 lit., quae non
 exstant in L, habent G, Suid. v. βᾶθρα et ἀρχίαλεια.

136 σὲ μὲν εὖ πράσσουτ'] ἀντὶ τοῦ σοῦ μὲν εὖ
πράσσοντος· ἢ οὕτως, εἰς σὲ μὲν εὖ πράττοντα ἐπιχαίρω
ἵνα λείπη ἢ εἰς.

ἐπιχαίρω] ἀντὶ συγκαίρω.

137 σὲ δ' ὅταν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπιβῆ, εἰς σὲ δὲ 5
ὅταν νόσος ἐπιβῆ· κακόθρους δὲ οἶόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆς

τοιούσδε λόγους ψιθύρους

ἀντὶ τοῦ διάβολος.

ζαμενῆς] δυσμενῆς.

140 ἐπεὶ περιδεῆς τὸ ζῆον· ὄμμα δὲ πελείας περι- 10
φραστικῶς ἢ πέλεια.

141 ὡς καὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἐν φόβῳ
γεγόμενα ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ· πιθανῶς δὲ οὐκ ἐλέγχει
τὸν βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα ἀλλὰ τὴν δυσπραξίαν
προσέλαβεν ὡς ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης· πάντο δὲ εὐνοί 15
ὄντες ἀπιστοῦσι καὶ ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
ἐχθροῦ συνοφαντεῖσθαι· ἐν δέει οὖν κατέστημα ὅταν
ἦ τι τοιοῦτο περὶ σέ.

143 <ἰπ>πομανῆ· τινὲς τὸν μεγάλως μαινόμενον
ἐξεδέξαντο· ἀλλ' οὐκ ἐπίστευεν ὁ χορὸς ὅτι ἐμαίνετο 20
ὁ Αἴας· <ἦ> σὲ τὸν <ἐπὶ> ἵπποις μαινόμενον καὶ
ἰππικόν· ἀλλ' οἱ νησιῶται οὐχ ἰππομανοῦσιν οὐδὲ
ἰππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι· τὸ ἰππομανῆ τοίνυν πρὸς
τὸν λει<μῶνα> ἐκληπτέον. ἄλλως· ἰππομανῆ ἢ αὐτὸν
λέγει τὸν Αἴαντα ὡς μεγάλως μαινόμενον ἀπὸ μετα- 25

7] v. 148. — 8 διάβολος] διαβόλος L, corr. Suid. v.
κακόθρους; idem v. ψιθύρζει: λόγος ψιθύρος ὁ διάβολος. —
17 συνοφαντεῖσθαι G. — 19 — p. 15, 6 lit., quae non exstant in L,
habent G, F, Suid. v. ἰππομανῆ. — 21 ἦ add. Suid. ἐπὶ add. G,
Suid. — 22 οὐδὲ ἰππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι] Od. δ 607.
v 242.

φορᾶς· ἡ γὰρ τῶν ἵππων μανία <χαλε>πωτέρα ἐστίν
 [ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον]· τὸ γὰρ ἵππος ἐπὶ μεγάλου
 τάσσεται ὡς ἵπποσέλινον καὶ ἵππογνώμονα τὸν μεγα-
 <λογν>ώμονα· ἢ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος οἶον τὸν εὐανθῆ,
 5 ἐφ' ᾧ ἵπποι μαινούνται ἢ τὸν ἄραν μεμηγῆτα καὶ ἀν-
 5 θοῦντα καὶ ἐνυβρίζου)τα τῆι χλόη δια τὸ πληθός.

μεγαλομανῆ.

147 αἰθωνι] λαμπροῦ.

148 <τοιούσδε λόγους>: ὁ νοῦς, οὐδὲν ἐνέχου<ρον>
 10 <εἰδὼς ὁ> Ὀδυσσεὺς πλάττεται <ψευδεῖς> λόγους ἀκούσας
 μόνου ὡς <εἰης ὀφθεῖς σ>ὴν νεοροράντω ξίφει· κα<λῶς>
 <δ>ὲ καὶ τὸ ψιθύρους λόγους ὡς διὰ <πανου>ργίαν
 ἀδεῶς οὐ λέγου<τος> ἀλλὰ πρὸς ἓν' ἕκαστον ἐ<ξ>απα-
 τῶντος λάθρα.

15 150 σφόδρα πείθει] ὅτι ἐν ἀτυχία καθέστηκες
 τῆς ἡττης χάριν· ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ ἔχει τὸν φθόνου
 συμπράττοντα.

154 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς: τροπικῶς ὡς
 ἐπὶ τῶν τοξευόντων κατὰ μεγάλου σώμα<τος οἶ> οὐχ
 20 ἁμαρτάνουσιν· πιστὰ οἶν τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν
 μεγάλων διὰ τὸν φθόνου· Πίνδαρος

ὄψου δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
 ἄπτεται <δ' ἐσλῶν> <αἰεί>, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

ἰεῖς: ἀφίεῖς, τοξεύων· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ τις, κατὰ

2 ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον] unciis inclusi. — 3 ἵππογνώμονα] Aeschylus? fr. 239. — 5 ἐφ' ᾧ] cf. add. Suid. — 6 ἐξυβρίζοντα Toupius. — 9—13 lit. in L oblit. habet F. — 11 σὴν νεοροράντω ξίφει] v. 30. — 13 ἓν ἕκαστον ἐξαπατῶντα L, corr. anonymus apud Johnsonum. — 16 ἔχει] sc. Ulixes; εἴχης L, εἴχῃ G, ἔχεις F; scripsi. — 19 lit. in L oblit. habent G, Suid. v. ἰεῖς. — 22 Nem. VIII, 21. φθονεροῖς λάπτεται . . . . . χειρόνεσσι L. δ' ἐσλῶν] δι' ὧν G, δ' ἰδῶν F, δ' εἰδῶς Lasc.

μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν εἰς τις <οὐκ> ἂν ἁμάρτοι
κατ' ἐμοῦ δὲ εἰς τις <οὐ> πείθει τὸν ἀκούοντα.

Fol. 3 a 155 κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ: κατ' ἐμοῦ τοῦ δημοτικοῦ
καὶ εὐτελοῦς.

157 τὸν ἔχονθ'] λείπει τὸ εὖ, πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα. 5

158 καίτοι μικροὶ μεγάλων: πάννυ αἰδημόνως ὁ
χορὸς ἐξελέγχων τὴν ἀδικίαν τῶν Ἑλλήνων οὐ τοῦτο
ἄντικρυς ποιεῖ ἀλλὰ φιλῶς γνωμολογεῖ· βούλεται γὰρ
ἐπιτιμᾶν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιρουντες Αἴαντα
καὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφόρους· φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς φυλακῇ 10
τοῖς μικροῖς ἄνευ τῶν μεγάλων· τοῦτο δὲ τείνει καὶ
ἐπὶ τὸν Αἴαντα ὅτι δεηθήσονται αὐτοῦ.

159 σφαλερὸν — ῥῆμα] ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακῇ.
πύργου] πόλεως.

160 ἀπὸ κοινοῦ. 15

161 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων: οὐκ ἔστιν
ἐναντίος ὁ λόγος ἀλλὰ καὶ αὐξήσιν ἔχει· εἰ γὰρ ὁ
μέγας ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος διασφύζεται πόσῳ τῶν μειζό-
νων ἔχουσαι χρῆ· κοινωνικὸς δὲ ὁ λόγος καὶ φιλάν-
θρωπος· καὶ Ὅμηρος 20

συμφορτῇ δ' ἀρετῇ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.

162 τοὺς ἀνοήτους] τοὺς Ἑλληνας.

164 ὑπὸ τοιοῦτων: ἀνοήτων καὶ φθονερῶν καὶ
διαθροεῖν τὰ τοιαῦτα ἀνεπισημόνων· κἀνθάδε τὸ θο-
ρυβῆ σύμφωνόν ἐστιν τῷ 25

1 οὐκ in L oblit. habent G, F, Suid. ἁμάρτοις (ut in
textu primo) L, corr. G, F, Suid. — 2 κατ' ἐμοῦ] κατεμὲ L,
corr. Lasc. οὐ add. Suid. — 3 δειματινοῦ L, corr. Lasc. —
8 ποιεῖ] ἐποίει L, corr. Lasc. — 21 Π. v 237. — 23 mutavi
lemma quod est in L v. 162 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους.
— 24 κἀνθάδε] v. schol. v. 137. — 25 τῷ] τὸ L, corr. Lasc.

τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων·

μέχρι γὰρ νῦν ἐν λόγοις ἐστὶν ἡ ἀδικία καὶ θορύβῳ
τῷ ἀπὸ τῆς βλασφημίας.

166 ἀπαλέξασθαι] ἀντὶ τοῦ ἀντιτάξασθαι.

5 168 ἄπερ πτηνῶν ἀγέλαι: θηλυκῷ τῷ ἀγέλαι
ἐπήγαγεν ἀρσενικὴν μετοχὴν τὴν ὑποδείσαντες πρὸς
τὸ νοητόν· ἐν γὰρ ταῖς ἀγέλαις εἰσὶ καὶ ἄρσενες καὶ
θηλείαι· ὁ δὲ νοῦς, διὰ τοῦτο κομπάζουσι σοῦ ἀφα-
νοῦς ὄντος ὡς πτηνῶν ἀγέλαι παταροῦντες· καὶ τοῦτο
10 εἰς τὸν κενὸν ψόφον.

172 ἦ ῥά σε Ταυροπόλα: ὁ χορὸς οὐδέπω πεπι-
στευκῶς ὅτι Αἴας τὰ τεθρολημένα διεπράξατο ἀλλ'
οἰόμενος ἐκ τινος ὀργῆς θεῶν ταύτην τὴν φήμην
γεγενῆσθαι ποιεῖται πρὸς τὴν φήμην τὸν λόγον· Ταυρο-
15 πόλα δὲ ἦ ὅτι ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμᾶται ἢ
ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων ἢ προστάτις ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ
<τῇ> σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις ἢν καὶ ταυρωπὸν
ὀνομάζουσιν. τὸ ἐξῆς, ἦ ῥά σε Ταυροπόλα ὤρησεν
ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας· τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων
20 ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται διὰ τὸ <τῶν> νυκτερινῶν
δεσπόζειν φασμάτων. ἄλλως: τὴν μὲν ἀναίρεσιν τῶν
ποιμνίων ὁ χορὸς πιστεύει ὑπὸ Αἴαντος γενέσθαι οὐκ
ἐξ ἰδίας δὲ προνοίας.

173 ὦ μεγάλα φάτις] διὰ μέσου ἢ ἀναφώνησις,
25 ὦ θαναμαστὴ φήμη ἣτις ἐγέννησάς μοι ταύτην τὴν
αἰσχύνην· κακὴ γὰρ, φησιν, ὑπῆρξε περὶ τοῦ Αἴαντος.

1] v. 148. — 5 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 9 καὶ τοῦτο]
v. schol. v. 164. — 11 Ταυροπόλα L. — 17 τῇ addiderunt G,
F, Suid. v. Ταυροπόλα. ταυρωπὸν] Nonn. Dionys. 11, 185
ταυρώπιδι Μῆνῃ (cf. etiam 44, 217). — 20 ἐκ <τῆς> σελήνης?
τῶν add. G, F, Suid. — 21 φασμάτων] φαντασμάτων G, F,
Suid. — 26 φησιν] φήμη Elmsl.

175 πανδήμους ἢ τὰς παντὸς τοῦ δήμου ἢ τὰς
 συνηγμένας.

176 ἢ ποῦ τινος νίκας: οἴονται ἐκ τούτων αὐτὸν
 ἐμμανῆ εἶναι· ἄρα οὖν, φησί, χαριζομένη σοι τὸ νικᾶν
 καρπὸν καὶ ἀπαρχὰς οὐκ ἐδέξατο τῆς νίκης ἢ ἀπὸ ⁵
 κνηγεσίων δῶρα οὐ λαβοῦσα ὡς καὶ Ὅμηρος ἐπιλε-
 λησμένους τινὰς φησι καὶ δίκην παρέχοντας τῆς λήθης.

ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης· ἀκάρπτου δὲ ἦς καὶ
 καρποῦς οὐκ ἐδέξατο.

178 εἶτ' ἐλαφαβολίαις] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ψευσθεῖσα. 10

179 ἢ χαλκοθώραξ ἢ τιν' Ἐννάλιος: διαστέλλει
 τὸν Ἄρεια ἀπὸ τοῦ Ἐνναλίου ὡς ἕτερον δαίμονα
 ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ καὶ δῆλον ἐκ τῶν συν-
 δέσμων· δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώραξ,
 ἢ καὶ ὁ Ἄρης μεμφόμενός σοι ὡς ἀπαρχὰς δορὸς οὐ ¹⁵
 <λα>βῶν ἐτίσατό σε τῆς λάβης, τῆς εἰς αὐτὸν γενο-
 μένης λήθης, ἐτίσατο δὲ ἐννυχίοις μηχαναῖς ἐπὶ σοῦ
 ταύτης τῆς νυκτός· πιθανῶς δὲ πλείονας αἰτίας τιθέασιν
 ἀποροῦντες· οἱ γὰρ στοχαζόμενοι οὐ καθ' ἕν ἴστανται.

180 τοῦτο πρὸς τὸν Αἴαντα, οὐ πρὸς τὴν φήμην ²⁰
 λέγει.

183 οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν: οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον
 ἄφρων εἶ ὡς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις·
 ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, δεξιὰ δὲ
 τὰ συννετά. ²⁵

186 ἔοικε γὰρ εἶναι θεία νόσος, θεία δὲ ἢ ἐκ

6 Ὅμηρος] II. α 65. ε 177 sqq. — 12 ἕτερον] literas eorum
 in litura habet L, ἐλάσσονα F. — 15 δορὸς οὐ] in spatio
 quatuor literarum coarctatum a m. rec. in L, δορὸς omittit F.
 — 23 ἄφρων εἶ] ἀφρονεῖ L, corr. Suid. v. φρενόθεν. θεῶν]
 θέλων L, corr. G, Suid.

θεοῦ κατασκήψασα εἰς αὐτόν· τὴν δὲ νόσον αὐτοῦ
φήμην Ἀργείων ὠνόμασεν.

188 ὑποβαλλόμενοι] πειθόμενοι ἢ ὑποβλήτως
λέγοντες ἢ ἰδιοποιησάμενοι· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ
5 ταῦτα ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ Ὀδυσσεώς.

189 κλέπτουσι] ὑποσπείρουσι.

190 τὰς ἀσώτου] τῆς ἐξώλους καὶ σφῆζεσθαι μὴ
δυναμένης.

Σισυφιδᾶν: γράφε Σισυφίδα· λέγεται δὲ ἡ Ἀντί-
10 κλεια ἀποστελλομένη ἀπὸ Ἀρκαδίας ἐπὶ Ἰθάκην πρὸς
Λαέρτην ἐπὶ γάμον κατὰ τὴν ὁδὸν Σισύφω συνελθεῖν
ἐξ οὗ ἦν φύσει Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου
βασιλεὺς πανοῦργος ἀνὴρ περὶ οὗ φησὶν Ὅμηρος

ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν

15 ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὀπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ
μονογράμματος ἔγραψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Αὐτόλκκος
δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ

ἐκέκαστο

κλεπτοσύνη θ' ὄρκω τε

20 καὶ αὐτὰ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφήν ἤλ-
λασσεν· κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρόεματα καὶ μετα-
βαλὼν ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον· ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ
διὰ τῶν μονογραμμάτων· ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενος
τὸν Σίσυφον ἐξέμισεν αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
25 Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ καὶ ἔγκνου ἐξ αὐτοῦ
γενομένην τὴν παιῖδα συνώκισε Λαέρτη δι' ὃ Σισύφου

9 Σισυφίδα] Σισυφίδας Lobeckius. — 12 φύσει] φησὶν ὁ
G; cf. schol. Philoct. v. 417. 625. — 14 Π. ζ 153. — 18 Od.
τ 395.

ὁ Ὀδυσσεύς· τὸν δὲ Ὀδυσσεά Σισύφου συνήθως φησὶ
Σοφοκλῆς· καὶ ἐν Συνδείπῳ

ὦ πάντα πράσσω, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
ἐνδηλος ἐν σοὶ πάντα χῶ μητρὸς πατήρ

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει

ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσπον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω σοὶ μητρὸς ἢ σ' ἐλείψω

καὶ Εὐριπίδης ἐν Κύνκλωπι

〈Σειλ.〉 χαῖρ', ὦ ξέν'· ὅστις δ' εἶ φράσον πάτραν
τε σῆν. 10

〈Ὀδυσσ.〉 Ἰθάκος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.

〈Σειλ.〉 οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος·

φαίνεται δὲ τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς γενέσεως.

191 μὴ μὴ μ', ἄναξ: τὸ πλήρες μὴ μὴ μοι, ὁ δὲ
νοῦς, εἰ δὲ πλάσσωσι ταῦτα καὶ οὐκ ἀληθεῖα σὺ 15
ἔδρασας μηρέτι κρυπτόμενος ἐν ταῖς ἐφάλοις κλισίαις
κακὴν φάτιν ἄρης καὶ περιποιήσῃ ἀλλὰ προελθὼν δεῖξον
ψευδῆ τὰ λογοποιούμενα.

τὸ πλήρες μὴ μοι.

193 ἄρη] ἐπάρης, ἀξήσης ἀπὸ σοῦ. 20

194 ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων: ἀνάστα ἐκ τῶν θρόνων

1 τὸν δὲ Ὀδυσσεά κ. ε.] usque ad finem (γενέσεως) post
λογοποιούμενα schol. v. 191 habet L; corr. Brunckius. —
3 fr. 143. — 4 πάντα χῶ] πανταχοῦ L; correctionem Fr. Vateri
confirmavit G. μητρὸς πατήρ] Autolyeus. — 6 fr. 169. ἦλθεν
L. — 7 σοὶ] τοι L, correxi. — 9] v. 102. — 11 Ἰθάκης L,
corr. G. γῆς] γῆρ L. — 12 γένος] γόνον L. — 13 αὐτοῦ] αὐτῷ
L, corr. G. — 15 σὺ ἔδρασας] συνέδρασας L; emendationem,
quam proposui Beitr. zu den Schol. p. 73, confirmavit G. —
17 ἄρης] s serius additum in L. — 20 ἀπὸ] ἐπὶ Lobeckius.

ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν ἄτην αὖξων καὶ οἶον ἐμπυρούμενος ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ ὦν.

ὅπου μακροῖων | στηριξή: ὅπου στηριξή μακροῖων
5 σχολῇ ὃ ἐστι πολλῶ χρόνῳ, βραδεῖ, τὸν ἀγῶνα ἐμποιοῦντί σοι· μακροῖων δὲ αὐτοῖς δοκεῖ διὰ τὴν εὐνοίαν.

196 ἄταν οὐρανιαν: ἀντὶ μετέωρον, μεγάλην· Fol. 3 b
φλέγων δὲ ζωπυρῶν, ἀνεγείρων.

197 ἐχθρῶν δ' ὕβρις: ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὕβρις
10 τῶν ταῦτα ἐπὶ σοὶ λεγόντων οὕτω μᾶλλον ἄφοβός ἐστι καὶ ἀδεῆς εἰς τὸ βλασφημεῖν σε διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι σε τοῖς Ἀχαιοῖς.

ἀτάρβητα] ἀντὶ ἀταρβήτως ὃ ἐστὶν ἀνεμμένως.

198 ἐν εὐανέμοις βήσσαις: τουτέστιν ἐν ἐκείνοις
15 τοῖς τόποις ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ ἀνηρημένα ποίμνια ὀρῶντες ἐπεγγελῶσιν· ἡ ἐν εὐανέμοις βήσσαις οἶον ἐν εὐδία καιρὸν ἔχοντες διαβάλλουσιν.

λείπει (ὡς πῦρ), ὡς πῦρ ἐν εὐανέμοις βήσσαις.

199 καρχαζόντων] γελόντων.

20 βαροάλητ'] βαρέα καὶ ἀλγεινά.

201 ναὸς ἀρωγοί: ἔξεισι Τέκμησσα καὶ διδάσκει
τὸν χορὸν ὅτι Αἴας ἐστὶν ὁ σφάξας τὰ ποίμνια, πνυθάνεται δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι Ἑλληνικὰ ἦν τὰ σφαγένητα· ἐκάτερος οὖν παρ' ἐκατέρου τὸ ἀγνοοῦμενον

1 ἐνεστήριξας L, corr. Lasc. — 5 πολλῶ χρόνῳ] πολυχρονίῳ L, correxi. — 11 ἀδεῆς] ἀδεῶς L, corr. G. — 16 ὀρῶντες L. — 18 ὡς πῦρ add. Elmsl.; cf. schol. v. 348. 822. El. 872. 1075. Ant. 11. 592. 629. 1079. Trach. 14. 1259. Phil. 1174. Oed. Col. 142. 307. 662. — 21 ἔξεισι Τέκμησσα η. ε.] cf. Ai. arg. schol. Π p. 26, 9 sqq.

μανθάνει· ἢ δὲ Τέκμησσα ἀλχιμάλωτος γυνὴ τοῦ Αἴαντος·
πιθανῶς δὲ ἔξεισιν· οὐ γὰρ ἐπὶ πολὺ δεῖ ἀπολοφύρεσθαι
τὸν χορὸν ἀλλὰ προκόπτειν τὰ τῆς ὑποθέσεως· ἢ δὲ
διάθεσις εὖ ἔχει τῷ ποιητῇ· ἐπεὶ γὰρ ἄπεστι Τεύκρος
καὶ Εὐρυσάκης ἔτι νήπιος Τέκμησσα κατολοφύρεται·⁵
οὐ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον τῷ Αἴαντι· αἱ δὲ
τοιαῦται γυναικες ὑποτίθενται εὐνοϊαν πρὸς τοὺς δεσπό-
τας ὡς Βρισηῖς πρὸς Ἀχιλλεῖα.

202 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθιδᾶν· διὰ τὸ τὴν
Σαλαμίνα συνῆφθαι τῇ Ἀττικῇ καὶ περισπούδαστον¹⁰
τοῖς Ἀθηναίοις αὐτὴν κτήσασθαι· πρὸς εὐνοϊαν οὖν
τῶν ἀκροαμένων τοῦτό φησιν· ἢ ἐπεὶ ἐξ Αἰγίνης
ἔλθων ὁ Τελαμῶν ἐβασίλευσε Σαλαμίνας, ἢ δὲ Αἰγίνα
τῆς Ἀττικῆς.

204 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν· ἦτοι τοῦ οἴκου¹⁵
τηλόθεν ὃ ἔστι <τῆς> μακρὰν Φρυγίας Σαλαμίνας ἢ
οἱ πρὸ πολλοῦ κηδόμενοι καὶ οὐχὶ νῦν μόνον ἢ οἱ
τηλόθεν ὄντες ὃ ἔστι ξένοι κατὰ γένος καὶ ὄμως τοῦ
Τελαμῶνος οἴκου κηδόμενοι εἰ καὶ μὴ προσήκομεν.

205 ὁ μέγας ὠμοκρατῆς | Αἴας· ὁ δυσπέπαντον²⁰
καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερός
ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κευρατημένος ἢ ὁ γενναῖος, ὁ καὶ
τῶν ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος.

206 ἐν ταραχώδει ζάλη κεῖται ὃ ἔστι μανία.

208 τί δ' ἐνήλλακται· τί αὐτῷ παρὰ τὴν ἡμερινὴν²⁵
ὄχλησιν γέγρονε βάρος; οἷον ἐν τίνι γέγονεν ὁ Αἴας

7 εὐνοϊαν] cf. schol. v. 485. — 8 Βρισηῖς] ll. α 348.
τ 282. — 11 πρὸς εὐνοϊαν] cf. schol. v. 861. 1221. El. 707.
731. Oed. Col. 92. 457. — 16 τηλόθεν ὃ ἔστι] ὃ ἔστι τηλόθεν
L, transposui et τῆς addidi. Φρυγίαν L, correxi. — 19 κηδό-
μενοι] φειδόμενοι L, corr. G. — 24 ταραχώδη L, corr. Elmsl.

βάρει ὥστε ἄλλοιός γενέσθαι ἢ πρόσθεν κατὰ τὴν
ἡμέραν; τί αὐτῷ βάρος ἐνήλλακται αὐτῇ ἢ νύξ;

τῆς ἡμερίας: γράφε δὲ ἡμερίας ἀντὶ τῆς ἀηδοῦς
φορᾶς καὶ ἔσται ὁ νοῦς, ποῖον βάρος ἔλαβεν αὐτῇ ἢ
5 νύξ ἀπὸ τῆς προτέρας ἀηδίας;

211 ἐπεὶ σε λέχος δοριάλωτον: ἐπεὶ σε ἔχει ὁ
Αἴας δοριάλωτον στέρξασαν τὸ λέχος [σου]· ἢ ἄλλως:
ἐπεὶ σε ἀνέχει ὁ Αἴας τὸ δοριάλωτόν σου στέρξας
λέχος· ἀνέχει δὲ ἀντὶ τοῦ ἔχει· παρέλκεται γὰρ ἢ ἀνά.
10 ἄμεινον στέρξασαν γράφειν.

212 ἀνέχει: ἀντὶ ἀνυσοῖ, τιμᾶ.

214 ἄροητον] κακόφημον μηδὲ λέγεσθαι ὀφείλοντα.

216 τὸ κεφάλαιον τοῦ κακοῦ πρώτον ἐκτίθεται,
ὅτι ἐφύβριστα εἰργασται μανία περιπεσών.

15 217 ἀπελωβήθη: ἀντὶ ἐφύβριστα εἰργασται· ἢ
οὔτως, ἐνυβρίσθη καὶ λαβητὸς γέγονεν.

219 χειροδάκτα: θύματα ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
δαίχθέντα.

220 κείνου χρηστήρια: τὰ τολμήματα καὶ <αἱ>
20 πράξεις ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια παρὰ τὸ διαχορή-
σασθαι αὐτά· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον καὶ
τὸν χρησμὸν καὶ τὸ ἱερεῖον.

ἢ διεχορήσατο ἐκεῖνος.

222 αἰθοπος: διαπύρου, θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις·
25 ἢ τὸ θερμὸν νῦν ἐπὶ τοῦ παρακεκνηκότος κείσθω.

225 κληζομένην] πεφημισμένην.

226 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει: ἦν ἀγγελίαν πᾶς

1 ἢ πρόσθεν] πρόσθεν ἢ L, correxi. — 3 ἡμερίας] „ex
ἡμερίας corruptum“ Dind. — 7 στέρξασαν] στέρξας L, corr. Br.
σου inclusi. ἄλλως] ἀλλ’ L, corr. G. — 19 αἱ add. G.

λόγος αὔξει· πρόην μὲν γὰρ μόνοι οἱ Ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ Αἴαντος, ἡμεῖς δὲ ἠπιστοῦμεν, νῦν δὲ καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν.

227 ὅμοι φοβοῦμαι: τὸ ἐκ τούτου, φησίν, ἀποβη-
σόμενον· εἰκὸς γὰρ τὸν οὕτως ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ⁵
ἀνασχέσθαι· οὐ γὰρ, φησί, φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῆῃ
ὑπὸ τῶν βασιλέων.

228 περιφαντος] φανερός ἐστίν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν
διαδήσει.

229 θανεῖται] ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οὐ θεόθεν. ¹⁰

παραπλήκτω] τῇ μανικῇ· παραπλήξ γὰρ ὁ μανικός.

232 [ιπουνόμους] τοὺς μεγάλως φυλάττοντας, τοὺς
ποιμένας· οὗτοι γὰρ ἐνόμιζον καὶ ποιμένας αὐτὸν
ἀνηροκίμαι.

233 ὅμοι, κείθεν κείθεν ἄρ' ἡμῖν: ὡς οἰκουροῦσα ¹⁵
τὰ ἔξω ἢ Τέκμησσα ἠγρόει· δεῖ οὖν τὸν μὲν χορὸν τὰ
ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω.

235 τὴν μὲν] τὴν ποιμνην.

236 πλευροκοπῶν] κατὰ τῶν πλευρῶν τύπτων.

237 δύο δ' ἀργίποδας: ἴσως τὸν μὲν ἕνα ἐνόμιζεν ²⁰
Ἄδουσσέα τὸν δὲ ἄλλον Νέστορα ἢ Μενέλαον.

λευκόποδας.

238 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν: ἴσως τοῦτον
ἐνόμιξε Νέστορα ὡς ψευδομαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ.

Fol. 4 a

241 μέγαν ἱπποδέτην φυτῆρα λαβὼν | παῖει: διπλώ-
σας τὸν χαλινὸν παῖει τὸν κριὸν ὡς λιγυρᾶ καὶ ὄξυ-

⁵ τὸν οὕτως] edebatur τὸν νοῦ (!); τὸν οὐ L i. e. τὸν οὕτως (G, F). — ¹⁰ ad συγκατακτάς v. 230 adscriptum in L, corr. Elmsl. — ¹⁶ δεῖ οὖν τὸν μὲν χορὸν τὰ ἔνδον] δεῖ οὖν τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον L, correxi. — ²⁵ et p. 25, 1 ἱπποδέτην (ut in textu pr.) L.

φώνω μάστιγι· ἱπποδέτην δὲ ἑυτήρα χαλινὸν μέγαν,
μέγαν δὲ πρὸς τὸ πικρότερον καθάψασθαι τοῦ ἐχθροῦ.

243 κακὰ δεινάζων: ἀντὶ βλασφημιῶν· περιστέλλει
δὲ καλῶς τὸν λόγον φάσκουσα τὰ ρήματα μὴ εἶναι
5 τοῦ Αἴαντος ἀλλὰ θεῶν τινος ὑποβολῆ· δαίμονα δέ
5 φησι τὴν μανίαν.

245 ὦρα τιν' ἤδη τοι κρᾶτα: ὦρα τινὰ [ἡμῶν]
ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν προελκυσάμενον τὴν ἐσθῆτα,
τοῖς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν <κρυψάμενον>· ὁρῶν δὲ
10 ὁ χορὸς ὅτι ἐν μεγίστῳ κακῷ ἔστιν Αἴας τὸ μὲν κατὰ
τὴν νόσον τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀπειλήν τῶν βασιλέων
διαπορεῖται τί πρακτέον αὐτῷ, πότερον ἐγκαλυψαμένους
φεύγειν ὅποι ποτ' οὔν ἢ ἀποπλεῖν ἐπιβάντας ἐπὶ τῶν
νεῶν· καὶ οὐκ ἔστι μὲν μικρὸν τὸ ἑάσαντας τὸν προ-
15 στάτην ἀπαλλαγῆναι ἀλλὰ σημαίνουσι διὰ τούτων ἔστιν
ὅτε τὰ ἐν ποσὶ δεινὰ· εἰώθασι γὰρ οἱ ἀποροῦντες ἐξ
ἀρχῆς τοιαῦτα προσφέρεσθαι.

250 μεθεῖναι] μετιέναι, φεύγειν· ἕκαστον ἡμῶν,
φησί, δεῖ μεθεῖναι τουτέστι ρῖψαι ἑαυτὸν ἐν νηὶ καὶ
20 φυγεῖν.

251 τοίας] ἀντὶ μεγάλας.

ἐρέεσσουσιν: ἀντὶ εὐτόνως κινουῦσιν. ἀπὸ τῶν ἐρεσ-
σόντων ἀντὶ ἐλαύνουσι, κινουῦσιν.

252 δικρατεῖς] οἱ δισσοί.

253 πεφόβημαι κ. ἐ.] εὐλαβοῦμαι τὸ λευσθῆναι
καὶ ἄλλως μετ' αὐτοῦ ὃν δὴ μοῖρὰ τις κακῆ κατέχει,

3 δ' ἐννάξων (ut in textu) L. — 7 ἡμῶν inclusi. — 9 τοῖς
καλύμμασι] καλόψαι G. κεφαλὴν] φρυγεῖν add. F. κρυψάμενον
add. Lasc. — 12 πότερον] πρότερον L, corr. Lasc. — 14 ἑάσαντα
L, corr. Lasc. — 17 προσφέρεσθαι L; emendationem, quam
proposui Beitr. p. 74, confirmavit G. — 18 μετιέναι] μεθεῖναι
Br. — 26 ἄλλως] suspectum.

λέγει δὲ τὴν μανίαν· λιθόλευστον δὲ Ἄρη τὸν θάνατον· καὶ Ὅμηρος

γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

254 ξυναλγεῖν] ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν.

256 αἰσ' ἄπлатος] ἀντὶ τοῦ μεγάλη μανία. 5

257 οὐκέτι αὐτὸν κατέχει ἡ μανία ἀλλὰ λήγει ὡς ὄξυς νότος ταχέως λήγει ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦσθαι οἶόν ἐστι καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ

ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο. 10

φησὶν οὖν ἡ Τέκμησσα πεπαῦσθαι αὐτὸν τῆς μανίας ἵνα προκόπη τὰ τῆς ὑποθέσεως.

259 καὶ νῦν φρόνιμος· ἔμφρων γενόμενος ἤρξατο συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ καὶ ἀλγεῖν.

261 μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος· οἶον μηδενὸς 15
συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων· ἢ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν· περισσὴ δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις.

264 φρούδου] λείπει τὸ ὄντος.

μείων λόγος] ἀντὶ οὐδεὶς λόγος. 20

265 πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι τις αἴρεσιν· εἰ δοίη τις αἴρεσιν ποῖον ἂν προκρίνειας, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἠδυσθαι ἢ λυπῶν τοὺς φίλους καὶ αὐτὸς λυπεῖσθαι; ἄριστα δὲ ἔχουσιν αἱ ἀντιθέσεις τῶν μὲν οἰο-

1 μανίαν] sequuntur in L verba φησὶν — ὑποθέσεως schol. v. 257; corr. Br. — 3 Π. v 569. γίγνεται' et βροτοῖσι L. — 4 ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν] legitur in L post verba ἡ Τέκμησσα πεπαῦσθαι schol. v. 257; separavi. — 10 anonymi com. fr. CCCXXXVI (vol. IV p. 688); cf. Lucian. Dem. encom. 31. — 14 ἀλγεῖν] συναλγεῖν F.

μένων ἐν εὐτυχίᾳ γεγρονέναι εἰ πέπανται τὸ κακὸν τῆς
 δὲ βουλομένης παραστήσαι ὅτι ἐν χείροσιν ἔστι τὰ
 τοῦ Αἴαντος νῦν ὁπότε καὶ παρακολουθεῖ τοῖς ἀμαρ-
 τήμασιν· εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ ἐν εὐτυχίᾳ εἶναι εἰ
 5 πέπανται ὁ Αἴας τοῦ κακοῦ ἐπάγει ἡ Τέκμησσα ὅτι
 κακὸν ἔστιν τῷ οὕτως πράξαντι καὶ τὸ πεπαῦσθαι τῶν
 δεινῶν· παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμένοις ἐν ὁδῷ
 πλείονι γίνεται· καὶ Εὐριπίδης

τὸ γὰρ ὁρθοῦσθαι γνώμην ὁδυνᾷ·

10 πρὸς δὲ τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰρημένον ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ ἂν
 εἴημεν εἰ πέπανται ἀντιτίθησιν οὕτω, πότερα ἂν ἔλοιο
 εἰ σοι δοίη τις αἴρεσιν, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν
 ἡδονῇ διάγειν ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντὸς καὶ αὐτὸς τε
 λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν; οἷον ὁ μὲν Αἴας
 15 ἐν τῇ μανίᾳ ὦν ἐτέρπετο οἴόμενος τιμωρεῖσθαι τοὺς
 ἐχθροὺς ἐγὼ δὲ ἔλυπούμην ὁρῶσα αὐτὸν νυκτὶ δὲ παν-
 σάμενος τῆς μανίας καὶ αὐτὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγ-
 μένοις λυπεῖ δὲ πάλιν καὶ τοὺς φίλους· νῦν οὖν
 δεδιπλασίσταται τὸ κακὸν· τοῦτο δὲ ἀναπτύσσει ὁ χορὸς
 20 διὰ τοῦ ἐπιφερομένου

τὸ τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακὸν

οἷον τὸ ἀμφοτέρους λυπεῖσθαι.

266 ὥσπερ ὁ Αἴας ἐν μανίᾳ ὦν λυπῶν ἡμᾶς
 αὐτὸς ἤδετο.

269 ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες· ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ

1 τὸ κακὸν] τοῦ κακοῦ? — 3 ἀμαρτήμασιν] ἀμαρτά-
 νουσιν L, corr. Lasc. — 9 Hippol. v. 247. — 10 εἰρημένων L,
 corr. Lasc. — 14 οἷον ὁ μὲν Αἴας κ. ε.] explicantur v. 271
 — 277. — 20 τοὺς ἐπιφερομένους L, corr. G. — 21] v. 268.
 κακὸν μεῖζον L.

ὁ Αἴας νῦν μὴ νοσῶν ὀδυνᾷ ἑαυτὸν διὰ τὰ πεπραγμένα.

273 φρονοῦντας] γράφε βλέποντας.

276 ἡμεῖς θ' ὁμοίως: ἐμοί, φησί, κατ' ἄμφω τοὺς καιροὺς συμβέβηκεν ἀνιάσθαι αὐτοῦ μὲν τότε ἐξεστῆ- 5
κότος καὶ τεροπομένου νῦν δὲ σωφρονοῦντος καὶ λυ-
πουμένου.

συλλυπησόμεθα.

277 ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν: ἀπλῶν
μὲν <διὰ> τὸ τοὺς φίλους ἀνιᾶν δις τόσα δὲ ὅτι καὶ 10
αὐτὸς συναλγεῖ.

279 πῶς γὰρ εἰ πεπανμένος: πῶς γὰρ οὐ θεῖόν
τι εἶη τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα εἰ πεπανμένος τοῦ κακοῦ
μᾶλλον ἐν ἀνία διάγει;

πεπανμένος] ἀντὶ τοῦ σωφροῦν. 15

281 ὡς ᾧδ' ἐχόντων] ὅτι κάκιοι νῦν ἐκεῖνος ἔχει.

282 τίς γὰρ ποτ' ἀρχή: ἀντὶ τοῦ τίς ἢ προσβολή
τοῦ κακοῦντος αὐτὸν θεοῦ;

Fol. 4 b 285 κείνος γὰρ ἄκρας νυκτός: περὶ πρῶτον ὕπνον·
πιθανῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ χρόνου πρόσκειται· οἱ γὰρ 20
ἐπιβουλεύοντες τότε τὰς ἐξόδους ποιοῦνται ὥστε λα-
θεῖν τὰς παραφυλακάς.

ἠνίχ' ἔσπεροι: ἢ ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἔσπεροι
ἀστέρες ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι· συνετῶς δὲ καὶ
οὐ κατὰ μαινόμενον· [καὶ] ἐκ <τῆς> τοῦ καιροῦ γὰρ 25
ἐννοίας ἐπιβουλεύοντος ἐπιθέσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον·
λαμπτήρες δὲ οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι.

οἱ κατὰ τὴν ἐσπέραν.

286 ἦθον] ἀντὶ τοῦ ἦθοντο.

287 ἐμαίετ' ἐξήτει.

κενᾶς] τὰς οὐκ ἐπὶ χρῆσιμον γινομένας.

288 ἐπιπλήσσω] ἐνίσταμαι.

290 πείραν] πορείαν, ὁδόν.

5 οὔτε τον: ὡσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν
ἔστι κατὰ γένος οὔτω καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ [οὔτε]
του ὅταν οὔτως συντάσσεται κοινῶς λέγεται.

292 ἀεὶ δ' ὑμνούμενα] ἀεὶ θρυλούμενα ὑπὸ πάν-
των ἀνθρώπων καὶ κοινὰ ἢ ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα
10 πρὸς ἐμέ· ὅμοιον δὲ τὸ ἦθος ἐκείνῳ

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

294 ἴσως φοβηθεῖσα αὐτὸν οὐ διεκάλυπεν.

295 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν: τοῦτο μὲν
ἀγνοεῖ ἢ Τέκμησσα λέγειν τοῦτο δὲ προεῖπεν αὐτὰ ὁ
15 ποιητῆς ὡς ἐνοχλεῖν οὐ δεῖ τὸν θεατὴν ταῦτο λογοῦντα.

297 κύνας βοτῆρας: τοὺς ποιμενικοὺς κύνας· οὐ
γὰρ ἀναίρει κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον ἀλλ' ὡς ἔξω
τινὰς ἀνελών.

ὑφ' ἐν.

20 298 ἠύχενιξε] τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν, ἐλαιμοτόμει.

299 ἔσφαζε κάρραχιζε: ὅπερ Ὀμηρος ἀνερῶειν
φησὶν ὥστε κατὰ τοῦ λαιμοῦ γίνεσθαι τὴν σφαγὴν.

300 ὥστε φῶτας] δηλοῦσι κύνας βοτῆρας ὥστε
φῶτας.

25 301 τέλος δ' ἀπάξας: ἢ μὲν Τέκμησσα ἡγνῶει τίτι

2 οὐκ ἐπὶ] οὐκέτι L, correxi. — 6 οὔτε inclusi. — 11 Π.
ξ 490. — 14 προεῖπεν] v. 51 sqq. — 18 ἀνελών] ἀνεῖλεν L,
corr. G. — 19 κύνας βοτῆρας in textu legitur cum signo quod
ὑφὲν vocatur; ἀγνωστέον add. Suid. s. v.; cf. etiam schol.
Oed. Col. v. 1578. — 21 κάρραχιζε (ut in textu pr.) L. ἀνερῶειν]
Π. α 459, alibi.

διείλεται <ἡμεῖς δὲ μεμαθήκαμεν> ἐκ τοῦ προλόγου
ὅτι Ἀθηναῖ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ· τὸ δὲ σκιᾶ τιμὴ ὅτι
οὐ συνέβαλεν τὰ περὶ τὴν θεὸν καὶ ὅτι ἴδιον τοῖς
μαινομένοις τὸ τοῖς ματαίοις λαλεῖν· ἀγνοοῦσα δὲ
ὅτι ἡ Ἀθηναῖ αὐτὸν ἐκάλεσεν διὰ τοῦ ἀπάξας τὴν 5
ἐξοδὸν τῇ μονίᾳ ἀνατίθησιν.

302 λόγους ἀνέσπα] τουτέστι φήματα καταγέλαστα
λέγων κατὰ τῶν κριῶν ὡς κατὰ ἀνθρώπων ἐποιοεῖτο
τὴν κόλασιν.

307 οὐχ ὅτι τοῦτο ἀλγυνόν, τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια 10
ἀλλ' ὅτι διήμαρτεν τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν.

308 θάυξεν: ἐβόησεν· τὸ δὲ ἐξῆς, ἐν δὲ τοῖς
ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν τοῦ ἀρνείου φόνου.

ἐν δ' ἐρειπίοις | νεκρῶν: ἐν τοῖς πτώμασι τῶν
νεκρῶν καταπεσῶν ἔκειτο· θαναμαστῶς δὲ ὑπ' ὕψιν 15
ἤγαγεν τὰ πράγματα μεταξὺ τῶν πτωμάτων τὴν φαν-
τασίαν ἐπιδεικνύς οἶον καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ περὶ τοῦ
Κόκλωπος

τανυσσάμενος διὰ μήλων·

ἐρειφθεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ καταπεσῶν, ἐρριμμένος· πάντα 20
γὰρ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρίπια καλοῦνται καὶ
αἱ ἐρίπια ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐρίπια· τινὲς δὲ ἐρεισθεῖς
γράφουσιν οἶον ἐπερεισάμενος.

309 ἐρειφθεῖς] γράφει ἐρεισθεῖς.

1 διήλεται L, corr. Br. ἡμεῖς δὲ μεμαθήκαμεν add. Elmsl.
ἐκ τοῦ προλόγου] v. 89 sqq. — 13 ἐρειπίοις L, corr. G. — 14
ἐρειπίοις (ut in textu pr.) L, corr. man. rec. — 19 Od. i 298.
— 20 ἐρειφθεῖς] ἐριφθεῖς L. — 21, 22 ἐρίπια] ἐρείπια G; etym.
Gudian.: ἐρίπω — Αἰδύμος τὸ ἐρίπω καὶ ἐρίπια, ὃ σημαίνει
τοὺς πεπτακότας τόπους, ἔλεγε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. — 22
ἐρίπια] ῥίπια L, corr. Maur. Schmidtus Didym. fr. p. 100;
cf. etiam etym. magn. s. v. Eurip. Phoen. v. 1167 ἐπάλλεων |
λιπεῖν ἐρίπιας, alibi. ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν Lasc.

312 οὐκ ἔχων ἐπιβολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων ἐμὲ ἠρώτα τὸ συμβάν· πάννυ δὲ περιπαθὲς τὸν ἔμφρονέστατον Αἴαντα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθανέσθαι τίνα ἐστὶν ἃ ἔπραξεν αὐτός.

5 314 κυροῖ] τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν ἢ συνήθεια καὶ Ἀτικοί, ἐν δὲ <τοῖς> εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀτικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ ν κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροίη· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὀριστικοῦ κεῖται.

10 318 οὐκ εἰώθει, φησὶν, ὁ Αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπολοφύρεσθαι ἀλλ' ἦν καρτερικός· ἔλεγεν οὖν, φησὶν, αἰεὶ κακοῦ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρεσθαι ὀποῖόν φησι καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐν Τραχινίαις

ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμην κακοῖς·

15 ὁ οὖν Αἴας πρὸ τούτου εἰ συνέβη τι αὐτῷ δεινὸν ὡς ταῦρος ἀνεβρουχάτο ἀνεξάκουστον, οὐδέποτε δὲ εἰς προφανῆ γόον ἐξέπιπτεν.

325 σιδηροκμησιν] τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν ὡς ἀνδροκμησιν.

20 326 καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασειῶν· προσεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατὴν ἵνα προσέχη ἀκριβέστερον προσδοκῶν τὸ συμβησόμενον.

328 ἀλλ' ᾧ φίλοι, τούτων γὰρ οὐνεκ' ἐστάλην: Fol. 5a
πιθανὴν τὴν πρόφασιν τῆς ἐξόδου φησὶν ἵνα μὴ δόξη

25 τὸν Αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλειοπέναι.

τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς.

6 τοῖς add. G, Suid. v. κυροῖ. — 8 νῦν δὲ κ. ἐ.] legit κυροῖ pro Attico κύροι quod est in textu L. — 14] v. 1074. — 19 ἀνδροκμησιν] Aesch. Choeph. v. 889, alibi. — 20 προσεκτικὰ pr. L, corr. m. rec.

330 φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται: δηλονότι καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἀπονέμουςιν αἰδῶ τινα τοῖς φίλοις· ἢ οὖν Τέκμησσα ἄτε δὴ γυνὴ οὔσα καὶ αἰχμάλωτος οὐχ οἷα τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι, ἐπειδὴ δὲ ἄτοπον τὸν χορὸν 5 ἀπολιπεῖν τὴν σκηνὴν ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ Αἴας ἵνα μείνῃ ἐπὶ χώρας ὁ χορὸς· τοῦτο γὰρ ἐπόθει ὁ θεατῆς.

332 διαπεφοιβάσθαι: ἐκμεμνημένοι παρὰ τὸν φοῖτον· ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων καὶ ἐνδοσιωάντων· καὶ γὰρ ἐκείνοι μανία τιλὶ ὅμοιον πάσχουσί τι. 10

333 ὁ Αἴας ἔνδοθεν ἀναστενάζει.

334 τάχ', ὡς ἔοικε: τάχα, ὡς φαίνεται, μᾶλλον στενάζει, ὡς νῦν αὐτοῦ μᾶλλον παρωξυμμένον ἢ πρότερον, εἴτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἐξῆς

ἢ οὐκ ἤκούσατε 15

Αἴαντος οἷαν τήνδε θωύσσει βοήν;

ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωύσσει· καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ Αἴαντος πρόσωπον ἀπνηεστέρω χρήσασθαι τῷ φθέγματι καὶ κυνικώτερον βαῦξεν· διὰ τοῦτο εἶπεν θωύσσει. 20

βαῦξει.

337 ἀνήρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν: ἢ ἔτι νοσῶν ἀναβοᾷ ἢ μεταγνοὺς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις.

339 παρέλκει τὸ παῖ· ἢ δὲ Τέκμησσα ἐνόμισεν αὐτὸν τὸν παῖδα καλεῖν. 25

340 ὅμοι τάλαιν'· Εὐρύσκαες: ἀπορούσης τὸ

4 οἷα] οἷά L, corr. Br. — 8 ἐμνημένοι L, corr. Lasc. παρὰ τὸν φοῖτον] legit διαπεφοιτάσθαι; cf. schol. v. 59. — 16 Αἴαντα L. — 17 τὸν] τὸ L, corr. Lasc. — 26 sqq. et p. 33, 7 sqq.] inverso ordine sed adscriptis literis α' et β' habet L.

ἦθος· τὸ μὲν <γὰρ> ἀποιμώζει τὸ δὲ καλεῖ τὸν παῖδα
εἶτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπαπορεῖ τί ποτε μενοινᾷ καὶ πάλιν
καλεῖ τὸν παῖδα καὶ ἑαυτὴν ἀπολοφύρεται· λεληθότως
δὲ ἐνεφάνισεν καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα· ἐδεδίει δὲ μὴ
5 ἀνέλη αὐτὸν μαινόμενος.

341 ποῦ ποτ' εἶ;] ὁ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχεν.

342 Τεῦκρον καλῶ· ποῦ Τεῦκρος;· μεταβαίνει ὁ
Αἴας ἐπὶ πολλὰ ἵνα δὴ πλείονες αἱ ἀγωνίαι γίνωνται.
ἄλλως· ἴδιον τοῦ κακῶς ἔχοντος τὸ μὴ ἐφ' ἐν τῶν
10 λυπούντων ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν· ἐπιζητεῖ δὲ
Τεῦκρον ἵνα παράθῃται αὐτῷ τὸν παῖδα ὃν ἀφίησι
τῷ χορῷ μὴ εὐρῶν τὸν Τεῦκρον· τὸ δὲ ἀπεῖναι
Τεῦκρον χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ· παρῶν γὰρ ἐκόλυεν
αὐτὸν πράξαι ἃ ἐβούλετο, νῦν δὲ μόνῃς τῆς γυναικὸς
15 ἐγένετο κρείττων.

344 ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν· ἀλλ' ἀνοίγετε· ἐκ τοῦ
καλεῖν τὸν Τεῦκρον στοχάζονται καὶ ἀνοίγειν κελεύουσιν
ἵνα αἰδεσθεῖη θεασάμενος· οἶον τάχ' ἂν αἰδεσθεῖη με
ἢ οἶον τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθεῖη ἀπολιπὼν ἡμᾶς
20 ἀνάρχος καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς.

346 προσβλέπειν δ' ἔξεστι· ἐνταῦθα ἐκκύκλημά
τι γίνεται ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ Αἴας ποιμνίους· εἰς
ἐκπληξιν γὰρ φέρει καὶ ταῦτα τὸν θεατὴν, τὰ ἐν τῇ
ᾧψει περιπαθέστερα· δεικνύνται δὲ ξιφήρης, ἡματω-
25 μένος μεταξὺ τῶν ποιμνίων καθήμενος.

348 ἰὼ φίλοι ναυβάται· τάχιστα τὸ πᾶν ἀπήγ-

1 γὰρ addidi. — 8 γίνονται L, corr. Lasc. — 11 ἀφίησι] v. 565 sqq. — 18 ἵνα αἰδεσθεῖη] ἵνα αἰδεσθῆ Br. — 19 ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθῆ L, corr. Br. ἀπολιπεῖν G. — 21 ἐκκύκλημά τι γίνεται] ἐκκύκληματι γὰρ (in compendio, γράφει G) L, corr. Lasc. nisi quod ἐγκύκλιμα pro ἐκκύκλημα (Br.) scripsit.

γειλεν τῷ τροπικῷ, βούλεται δὲ σημαίνει ὅτι ἐκ μεγάλου χειμῶνος ὥσπερ ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμα τι, ὑπολειφθὲν ἀπὸ τοῦ γερονότος χειμῶνος, κυκλεῖ αὐτόν· μετὰ γὰρ τὸν χειμῶνα εἶωθεν τὸ κῦμα ἐπὶ πλέον μένειν· λείπει δὲ τὸ ὡς ἴν' ἢ ὡς ἀμφίδρομον οἶον τὸ πανταχόθεν περιτρέχον ἐξ οὗ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει ὅτι κατ' οὐδὲν αὐτῷ ἐν εὐδία ἦν τὰ πράγματα.

350 ὄρθον νόμον τὸν τῆς φιλίας φησίν.

353 ἀμφίδρομον τὸ ἐλικοειδές, ὃ βαπτίζει τὰς 10 ναῦς.

354 οἴμ' ὡς ἔοικας· ὁ χορός ἐστίν ὁ λέγων· οὐ γὰρ εὐπροπέες τὴν Τέκμησσαν τὸν λόγον ὑφαρπάζειν λεγόμενον πρὸς τὸν Αἴαντα· ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων δεῖ τοῦ ἦθους στοχάζεσθαι καὶ διαστέλλειν τὸ πρόσωπον· ἔοικεν οὖν, φησίν, ὅτι ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέγονας· τὸ γὰρ ἀφροντίστως οἶον διὰ τὸ μηδένα ἐπιμεληθῆναί σου [ἐν χειμῶνι γέγονας]· ἢ οὕτω πρὸς τὴν Τέκμησσαν ὁ λόγος, νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρημένα περὶ τῆς μαυρίας Αἴαντος· οὕτω γὰρ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν ὅτι μαυρικῶς διετέθη.

356 ἀφροντίστως] μαυρικῶς.

357 ναῖας] τῆς ναυτικῆς ἐπεὶ ναυτικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται.

358 ἐλίσσω] κωπηλατῶν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀμφιελίσσας.

1 ὅτι κ. ε.] locus perturbatus; μέγαλον] γὰρ add. G. — 14 Αἴαντα] χορόν L, correxi. — 16 ἔοικεν] ἔοικας Lasc. — 18 σου] σε L, corr. Lasc. ἐν χειμῶνι γέγονας inclusit Neuius. — 27 ἀμφιελίσσας] Π. β 165, alibi.

360 ποιμένων: τῶν κηδομένων, τῶν βοηθῶν ὡς καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν.

ποιμένων: τῶν ἐμὲ ποιμαινόντων καὶ θαλπόντων· τὴν αὐτὴν οὖν μοι προαίρεσιν λάβε καὶ εὔξαι με ἀποθανεῖν ἢ σφάζον με σὺν τοῖς θρέμμασιν· οὐ διὰ τὴν ἦταν δὲ τῶν ὄπλων πικρὸς ἂν βούλεται ἀναιρεῖσθαι ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ὑφορώμενος τῶν ποιμνίων, ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δεικνύνται τοῦ Αἴαντος.

362 εὔφημα φάνει· μὴ κακόν: τὸ ἐξῆς, μὴ κακὸν κακῶ διδοὺς ἄκος μείζον ποιεῖ τῆς ἄτης τὸ πῆμα (ἄτην δὲ τὴν μανίαν, πῆμα δὲ τὸν θάνατον) ὃ ἐστὶ χειρὸν τῆς μανίας· τοῦτο δὲ φησὶν ἐπεὶ ὁ Αἴας λέγει τῶ χορῶ

15 ἀλλά με συνδάξον.

ἄλλως: μὴ θεραπείαν κακοῦ ἕτερον κακὸν ἐπέισαγάγῃς οἷον μὴ τῶ θανάτῳ διαλύσης τὸ ὄνειδος· πῆμα δὲ ἄτης κατὰ περιφρασιν τὴν ἄτην, μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσης· ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα.

20 366 ἀφόβοις] τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι, θηροσὶ δὲ προβάτοις.

367 οἷον ὑβρίσθην ἄρα: ὅτι οὐδὲν αὐτοῦ ἄλλο ἄπτεται ὡς τὸ τῆς ἀσχημοσύνης ὅτι κατὰ τῶν μηθενὸς ἀξίων ἠνδρίσατο.

25 368 μῆ, δέσποτ' Αἴας: τοῦτο Τεκμήσεως ἐστὶ καὶ παρὰ μέρος γίνονται αἱ παραμυθίαι οἷα τὰ τῶν φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοσαύταις συμφοραῖς παραμυθουμένων

1 κηδεμόνων Suid. v. ποιμένων. — 7 τὸ ὄνειδος κ. ε.] cf. schol. v. 367. — 15 ἀλλά σύ με δάξον L, corr. G.

ἵνα ἐκείνος μὲν ἀπαράλειπτον ἔχη τὴν παραμυθίαν
οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνωσιν ἀναπαύλης· τὸ δ'

〈οὐκ〉 ἐκτός; οὐκ ἄψορον

πρὸς τὴν Τεκμησάην φησιν· ἐκείνοις μὲν γὰρ διαλέ-
γεται Αἴας δεόμενος αὐτῶν ἐνταῦθα δὲ τῇ Τεκμησῆϊ ⁵
ἐπιπλήσσει (εἰώθαμεν γὰρ τοῖς ἐγγυτέρω παρρησιάζε-
σθαι) οὐχ ὡς αἰχμάλωτον ἔξουθενῶν.

371 ὦ πρὸς θεῶν: τοῦτο ὁ χορὸς τῆς Τεκμησῆς
σιγησάσης διὰ τὴν ἐπιτίμησιν, οὐ μὴν πρὸς τοῦτο
ἀποκρίνεται ὁ Αἴας ἀλλ' ἀνοιμῶζει πάλιν· ἔστι γὰρ ¹⁰
καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν καμνόντων ὥστε μὴ ἀκολούθως
φθέγγεσθαι.

Fol. 5b

377 ἐπ' ἐξειργασμένοις] ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ
ἴασιν οὐκ ἔχουσιν κατὰ τὸ Σιμωνίδου

τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρκετον ἔσται. ¹⁵

378 ὅπως ταῦτα μὴ οὕτως σχοίη.

380 κακῶν ὄργανον] πανοῦργε καὶ περίεργε.

381 κακοπινέστατον: τὸν πίνον ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς
ιδέας ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἥθους· ἐνταῦθα οὖν τὸν κακοῆθην·
ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα. κακοπινέστατον: ὄνπαρόν· ²⁰
πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρόν,
ἄλλοτε ἄλλα νοῶν.

ἄλημα] ἀπάτημα.

382 τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ ἄπτεται, τὸ τῷ ἐχθρῷ
καταγέλαστον εἶναι. ²⁵

² τυγχάνουσιν L, corr. Br. — 15 Bergkii poet. lyr. Gr.
fr. 69. γεγενημένον Schneidewinus. ἄρκετον Suid. v. τί δῆτ'
ἄν. — 20 κολάκευμα] σολάκευμα? κακοπινέστατον: ὄνπαρόν]
edebatur κακορόπαρον (!) quae vox nihili est; κακό ^π ὄνπαρόν
L ut Suid. s. v.

383 ξὺν τῷ θεῷ πάς καὶ γελᾷ· κινδυνεύει εἰς
 ἐναντίον εἶναι τὸ διανόημα ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν
 τὸν χορὸν ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκείνον καὶ ἐφήδε-
 σθαί σοι· τοῦτο γὰρ προτροπὴν μᾶλλον φέρει εἰς τὸν
 5 θάνατον Αἴαντι· ἀκουστέον οὖν οὕτως, οὐχ ὅτι θεῷ
 ἀρέσκει γελᾶν ἐκείνον ἀλλ' ὅτι θεῶν βουλομένων καὶ
 τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν· εἰκὸς οὖν καὶ ἡμῖν,
 φησί, βοηθήσειν τὸ θεῖον· ἢ οὕτω, θεὸς καὶ τὸ γελᾶν
 καὶ τὸ κλαίειν δίδωσιν· πῶς οὖν σοῦ ἔχει καταγελάσαι
 10 Ὀδυσσεὺς αἰτιὸς σοι γερονῶς τῆς ἀτυχίας ὅπου γε
 παρὰ θεῶν δίδεται;

384 τοῦ χοροῦ τὸν περὶ θεῶν λόγον ἐμβαλλο-
 μένου οὐκ ἀφίεται ὁ Αἴας ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνά-
 μεως ἐπαίρεται· φηδὲν οὖν, ἴδοιμι αὐτὸν καίπερ οὕτω
 15 κακούμενος· δῆλον γὰρ ὅτι ἀμύνομαι εἰ καὶ θεοὶ
 συλλαμβάνουσιν αὐτῷ.

ἀτώμενος] ἄτης πεπληρωμένος.

386 μηδὲν μέγ' εἴπης] ὁποῖον καὶ τὸ ἐν Ἡλέκτρῳ

μηδὲν μέγ' ἀύσης·

20 τοῦτο δὲ πρὸς τὸ

ἴδοιμί νιν καίπερ ᾧδ' ἀτώμενος.

389 ἄλημα: πλάνημα καὶ παραλογιστικὸν πανούρ-
 γημα ἢ περίτροιμα παρὰ τὸ λέπειν.

αἰ τοιαῦται προσφωνήσεις οὐ διαλύουσι τὴν ὑπό-

6 ἀλλ' ὅτι] ἀλλ' ἔτι L, corr. Lasc. — 8 βοηθήσει L,
 βοηθήσαι G; corr. Elmsl. — 12 ἐμβαλλόμενον? — 13 ἀφίεται]
 ἐφιεται L, correxi. — 15 ἀμύνομαι Br. — 16 αὐτῷ] αὐτοῦ
 L, corr. Lasc. — 19] v. 830. — 21] v. 384. — 23 λέπειν]
 βλέπειν L, corr. Lasc; Hesych. ἄλημα: λεπτόν ἄλερον.

θεσιν παραλαμβάνουσαι τὸ μέλλον ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ προσδοκῶντι πῶς τὸ δεινὸν ἀπαντήσκειν.

392 ἐπειδὴ <διὰ> τῆς παραμυθίας οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν μεταθεῖναι δοκεῖ ἐκ τούτων αὐτὸν μεταθεῖναι.⁵ κέμοι οὖν εὖχον ἀποθανεῖν.

395 τουτέστιν ὡς ἔμοι φαεινότερον τοῦ ἡλίου, ὡς ἔμοι χρῆσθαι κριτῇ ἢ παρέλκει τὸ ὡς.

ὡς εἴ τις τὸν θάνατον σωτηρίαν νομίσκειν.

397 οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔτε ἀνθρώπων γένος¹⁰ ὄρᾱν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ἀφέλειαν· ἄριστον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου· ἢ οὕτως, εἰς ὕνησιν ἀνθρώπων, ἀφέλεια οὐκ εἰσὶ μοι <οὔτε> οἱ ἄνθρωποι οὔτε οἱ θεοί· τί οὖν ζῶ;

398 τὸ ἐξ ἀμερίων ἀνθρώπων.

15

400 εἰς ὕνησιν] εἰς ἠδονήν.

401 καὶ ταῦτα χρησίμως κατὰ τὸν χορὸν ἵνα ἐπίστανται πόθεν ἢ καταρχὴ τῆς μανίας· ἔδει οὖν οὐ παρὰ ἄλλου μαθεῖν ἢ παρ' ἐκείνου τοῦ πεπονθότος· συνήισι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ Ἀθηναῖς· ἢ γὰρ Τέκ-²⁰μησσα τὸ δλον ἀγνοεῖ.

402 ὀλέθριον] μέγρι θανάτου.

403 φύγη: γράφε τράπη.

404 ποῦ ἐλθὼν παραμενῶ; πανταχοῦ γὰρ ἔπεται ἢ θεὸς αἰκίζομένην.

25

405 τὰ μὲν] [τὴν] κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὄπλων.

1 παραλαμβάνουσαι? — 4 διὰ add. G. — 8 ὡς ἔμοι χρῆσθαι κριτῇ] Eurip. (?) Alcest. v. 801 (ὡς γ' ἔμοι χρῆσθαι κριτῇ); cf. Bekkeri anecd. p. 74, 3: ὡς, Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόῃ (v. 1161) κατ' ἔλλειψιν εἶπε τοῦ ἔμοι δοκεῖ ἢ ἔμοι κριτῇ ἢ τις τοιοῦτον. — 11 ἄξιόν μοι] ἄξιός εἰμι Suid. v. ἰὼ σιότος. — 13 οὔτε add. Suid. — 26 τὴν omittit G.

407 ἄγραϊς] διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν.

408 δίπαλτος: ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν οἶον περι-
δεξίως με φονεύοι· παντὶ σθένει ὡς Αἰδύμος· ἢ ὁ
στρατός με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια ὡς
5 Πῖός φησιν.

τὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται.

410 τοιαῦτα φωνεῖν ἂ πρότερον οὐκ ἂν ἔτλη
γενναιότατος ὢν.

412 πόροι: ποταμοὶ εἰς θάλασσαν ῥέοντες· οὐ
10 τοὺς ἐν Σαλαμῖνι δέ φησιν ἀλλὰ τοὺς ἐν Τροίᾳ.
ποταμοί.

413 νέμος ἐπάκτιον] τὸ ἄλσος τοῦ ὕρου τῆς
Ἰδῆς τὸ παράλιον.

417 ἀμπνοὰς ἔχοντα] ζῶντα.

Fol. 6 a

15 τοῦτο] ὅτι οὐκ ἔχω ἔτι ζῆν.

418 ἰὼ Σκαμάνδριοι: οὐκ ἔστιν ἡ διαστολὴ πρὸς
τοὺς Τρωᾶς ὡς τοῦ Σκαμάνδρου μᾶλλον τὰ τῶν Ἑλ-
λήνων αἰρουμένου ἀλλ' οἶον ἐμοὶ ἐχθρὰ ῥοαί, εὐφρο-
νες δὲ τοῖς Ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς <ἐχθροῖς>· ταῦτα δὲ
20 πάντα ἔστι τοῦ ἀνακρουομένου τὸν θάνατον.

420 εὐφρονες] διὰ τὸ ποτόν.

421 οὐκέτ' ἄνδρα: οὐ νεμεσητὸν Αἴαντι μεγαλαυ-
χεῖσθαι· ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρίᾳ διαγωγῇ ἢ τότε
εὐσχημον περιστέλλειν τὰ ἑαυτοῦ πλεουεκτήματα ἀπ-

3 Αἰδύμος] M. Schmidtii fragm. 8 (p. 242). — 4 δίπαλτα
δοράτια] respic. Π. γ 18 δοῦρε δύο νεοροθυμένα χαλιῶ | πάλ-
λων, al. — 5 Πῖός] „iis accensendus grammaticis esse videtur qui
certam sedem asperrati peregrinantes et scriberent et docerent
et c.“ M. Schm. Did. p. 273. — 6 post ἂν in scholio v. 410
adscriptum in L, correxi. — 14 ζῶντα] ἦγουν praefixit m. rec.
— 19 ἐχθροῖς add. Lasc. — 21 Aeschyl. Pers. v. 487 Σπερχεῖος
ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ comparavit Lobeckius.

ηυδηκότα δὲ ἄνδρα οὐκ ἂν τις μέμψαιτο εἰ μεγαλαυχεῖται ὅποια καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλει ὦν περὶ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ διεξιει· καὶ γίνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους ὅποταν τὸ τοιοῦτο διαφθείρηται, ἐτι δὲ αὐξεται τὸ πάθος οὐχ ὑπὸ ἄλλου λεγόμενον ἀλλ' ὑπὸ αὐτοῦ.

422 ἔπος | ἔξερῶ μέγα] κομπάσω.

428 οὔτοι σ' ἀπείργειν: ὁ χορός ἐστὶν ὁ λέγων· ἐνδίδωσι γὰρ τῷ Αἴαντι κάμνοντι ὕπερ ἐστὶν εἶδος παραμυθίας, ἢ δὲ Τέκμησθα τοῦτο οὐκ ἐποίει. 10

429 ἔχω] ἀντὶ τοῦ δύναμαι.

430 αἰ' αἰ' τίς ἂν ποτ' ᾤεθ' ὦδ' ἐπώνυμον: ἐντεῦθεν μακρὰν ῥῆσιν μηκύνει ὁ Αἴας· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο ἀρχαιότροπον, τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφορὰς· καλῶς μὲν οὖν πράττων οὐκ ἂν 15 ἐμέμνητο τοῦ διανοήματος ἐν συμφορᾷ δὲ ὦν.

ἐπώνυμον κ. ἐ.] συνωδὸν ἔσσεσθαι καὶ ἐπώνυμον τοῖς <έμοις> κακοῖς· ἐπλεξε δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἰ' αἰ' τὸ θρηνητικόν.

433 περιπαθῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα 20 παραλαμβάνει· οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος ἐλεύνομαι.

434 Ἴδαία τὸ πάλαι ἢ Τροία ἐκαλεῖτο.

435 εἰληψε τὴν Ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους.

437 πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς 25 κακοπαθῆσαι ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

1 εἰ] ἢ L, corr. Lasc. — 3 διεξιει] Trach. v. 1090 sqq. — 9 Αἴαντι] χορῶ L, corr. Br. — 10 οὐκ ἐποίει] v. 368. — 16 διανοήματος] ὀνόματος Suid. v. αἰαῖ. — 18 έμοις add. G. — 24 Ἰσιόνη L, corr. Br.; vid. v. 1300 sqq. Diodor. 4, 32. Apollodor. 2, 6.

439 λείπει ἢ διὰ ἴν' ἢ δι' ἐμῆς χειρός.

ἀρκέσας] δέλξας, βοηθήσας, ποιήσας.

440 Ἀργείοισιν] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀργείων· ἢ ἀρκέσας

Ἀργείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι.

5 441 τοσοῦτον] ἀντὶ τοῦτο.

442 χάριεν τὸ διανόημα.

ἐπεξιών τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς καταλέγει πρῶτα τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πρῶτον αὐτὸν λελυπηκός· εἰπὼν δὲ τὰ ἴδια κατορθώ-
 10 ματα διεξῆλθεν καὶ ὡς συγγενικῆ αὐτῷ ἢ παρὰ τὸ χωρίον ἀνδραγαθία.

445 παντουργῶ: πάντα πρᾶττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ, πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ.

446 ἀνδρὸς τοῦδ'] δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

15 448 γνάμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς: οἶον εἰ μὴ διὰ ἔκστασιν τοῦ δέοντος ἐξέπεσον αἱ διάνοιαι μὴ οὐκ ἂν ποτε ἄλλον οὕτως ἀδίκως κατεψηφίσαντο· ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ

ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.

20 450 ἀδάματος] παρθένος, ἄξυγος.

453 αἰμάξαι] παρὰ τὴν αἰχμὴν αἰχμάξαι.

455 οὐχ ἐκόντος] γράφε οὐκ ἔχοντος, τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτῶν· πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τῷ λήματι· τὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ ἀνηρημέναι φησὶ τοὺς
 25 Ἑλληνας καὶ ἠττήσθαι οὐχ ὑπ' ἐκείνων ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τῆς θεοῦ.

458 ἐχθαίρομαι] διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τῆς θεοῦ.

10 διεξῆλθεν] v. 463 sqq. συγγενικῆ L, corr. Lasc. — 19 Π. α 232. — 21 αἰχμάξαι] αἰχμάσαι Dindorfius. — 24 λήματι L, corr. Lasc. — 26 τῆς] τοῦ L, corr. Lasc.

Fol. 6b

460 ναυλόχους λιπὼν ἔδρας] τὸν ναύσταθμον.

462 καὶ ποῖον ὄμμα πατρί: αἰσχύνεται ἄνευ
ἀριστείων φανῆναι τῷ πατρὶ καὶ φυγὰς ἀκούειν·
δαιμονίως δὲ ἀνθυπάρχει αὐτῷ τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ
τοῦτο ἀναλύει ἵνα μὴ λυθῆ ἢ ὑπόθεσις. 5

464 γυνῶν] ἀντὶ τοῦ ἔρημον· μεγαλοφυνῶς δὲ
οἶεται ἑαυτὸν τὸ πᾶν εἶναι.

467 πρὸς ἔρμα] πρὸς τὸ τεῖχος.

469 ἀλλ' ὧδὲ γ' Ἀτρεΐδας: ἀλλ' ἐφησθήσονται οἱ
Ἀτρεΐδαι ἕάν τι γενναῖον δράσας πρὸς τοὺς Τρῶας 10
ἀποθάνω ἀγροοῦντες ὅτι ἔκουσίως γέρονέ μοι ὁ
θάνατος· καλῶς δὲ οὐκ ἐπήνεγκεν τὴν ἀληθῆ δόξαν
ἕως ἂν δράσῃ ἄπερ αὐτὸς ὑπονοεῖ.

472 φύσιν γ' ἄσπλαγχνος] φύσιν τουτέστιν ἀσθενῆ
καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς· ἄσπλαγχνος δὲ 15
ἄτολμος, ταπεινός, δειλόψυχος.

474 ὅστις διαλλαγὴν οὐ δέχεται <ἀλλ' > αἰεὶ ἐν
κακοῖς ἐξετάζεται.

475 τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ
ἀναβαλομένη τοῦ θανεῖν τέρεπειν τὸν ἄνθρωπον; 20

478 θερμαίνεται] χλιαίνεται, θάλπεται· τὸ γὰρ
τοιούτου ἐξαπατᾶν ἑαυτὸν ἐν ψευδολογίᾳ διάγοντα.

479 καλῶς] φιλοσόφως τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις.

481 γνήσια τῆς διανοίας <σου> τὰ εἰρημμένα καὶ
οὐχ ὑπόβλητα· οἰκεία οὖν σταντῷ εἶπας ὅμως γε μὴν 25
παῦσαι τὸ πᾶν ἀναθεῖς ἡμῖν.

485 ᾧ δέσποτ' Αἴας: Τεκμησίσης ὁ λόγος· οὐ γὰρ

16 δειλόψυχος] δειλὸς ψυχρὸς L, corr. Lobeckius. — 17 ἀλλ'
addidi. — 20 ἀναβαλλομένη L, correxi. τοῦ τὸ G. — 22 ἐξα-
πατᾶν] ἐστὶν addit Lasc. — 23 καλὸν] καλῶς? — 24 σου add.
Suid. v. ὑπόβλητον. — 25 μὴν] μὲν L, corr. Suid.

δεῖ τὸν χορὸν μηκύνειν τὸν λόγον· μικτὸς δὲ ὁ λόγος·
 τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ γεννικὸν καὶ ἔλευθεριον διὰ τὴν
 παρορησίαν τῆς φύσεως (δούλη γὰρ ἐπάναρκες γέρονεν)
 τὸ δὲ συναρμόζον τοῖς καιροῖς, δι' ὅλου δὲ τὴν φιλο-
 5 στοργίαν ἐμφαίνον· καὶ ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλλῃ
 5 τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ μαλθακώτερόν πως καθιστῶσα τὸν
 Αἴαντα· δεῖ οὖν τοιούτους λόγους <λέγειν> ὅτι διὰ
 τὴν ἔλευθερίαν παρορησιάζεται.

τῆς ἀναγκαίας τύχης: διπλῶς φασὶ τὸ ἀναγκαῖον,
 10 ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόν-
 των, ὡς ἂν εἴποιμεν ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμὸν καὶ
 τὸ γάλα λευκόν, ποτὲ δὲ [ὡς] ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης
 γινομένου ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τῆς βίας φησί.

τῆς δυστυχίας· τεχνικὸς ὁ λόγος ἐκ προοιμίον καὶ
 15 εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι.

488 σθένοντος ἐν πλούτῳ εἶπερ τινὸς τῶν Φρυ-
 γῶν ἀντὶ ὡς οὐκ ἔλλου τινός.

490 σῆ μάλιστα χειρὶ] τῇ αἰχμαλωτισιάσῃ με.

491 εὖ φρονῶ τὰ σά] εὖνους σοὶ καθίσταμαι.

20 492 καὶ σ' ἀντιάξω: κάλλιστα ἀμφοτέροις τοῖς
 ὄρκοις ἐχρήσατο· μέγιστον γὰρ δικαίωμα τὸ τῆς αὐτῆς
 ἐστίας ἐπιτυχεῖν ὅποτε καὶ τῶν πολεμίων διὰ ταῦτα
 φειδόμεθα· καὶ τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης χρήσιμον ὅπου
 γε καὶ τὸ σεμνότετον τῶν προσώπων περὶ δικαιομα-

2 γενικὸν L, corr. Elmsl. — 7 τοιούτους] τοὺς αὐτοὺς L, correxī collato scholio v. 499. λέγειν add. G. — 9 φασί] φησι L, corr. Suid. v. ἀναγκαῖα τράπεζα. — 11 ἂν] εἰ Suid.; vid. schol. v. 102. 615. θερμὸν] καὶ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν add. G. — 12 ὡς omitt. Suid. — 13 τῆς βίας] τοῦ βίον L, corr. Suid. — 15 ἱκανὸν L, corr. Lasc. — 16 Φρυγῶν] signum lemmatis (:): addit L. — 22 ταῦτα] τοῦτο?

των τῶν πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα διαλεγόμενον αὐτὸ τοῦτο ὕμνουσι

σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος·

ὄρα δὲ ὅτι ἐκατέρωθεν θηλείαις ὁ τοιοῦτος λόγος πρόσκειται, ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ ἄλλο τι οἰκείον τερὸν ὄνομα ἐξεῦρεν

ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο τὴν εὐνοίαν δηλῶν τῶν οὕτως συνιόντων ἐπιμονῇ παιδοποιίας.

493 συνηλλάχθης] συναλλαγὰς ἔχεις, γάμφ συν- 10
εξεύχθης.

495 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς: εἰδυῖα ἀργαίοντα τὸν Αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμῆσεις διαρρηθῆναι μὲν οὐ φησι, μὴ διάφθειρε σαυτὸν στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ ἐξῶθεν περιέρχεται τὰ ἐπακολουθοῦντα 15 λέγουσα ὅτι ὑποχειρίαν με τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδί καταλείψεις.

ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ χειρίαν, ὑποχειρίαν δούς.

497 ταύτη: ἀντὶ τοῦ οὕτως, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. 20

499 δούλιον ἔξειν τροφήν: οὐ ψιλὸν τὸ τῆς δουλείας εἶπεν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐνεστὶν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτὴν ἐν δουλείᾳ· καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία Ὀμήρου

μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης χήρην τε γυναῖκα· 25
ἀποτρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τῶν τοιούτων λόγων.

3 Il. ο 39. — 4 θηλείαις] Iunoni et Tecmessae. — 7 Od. ψ 296. ἀσπασίῳ L. — 8 ἐπιμονῇ] ἐπὶ μόνῃ et παιδοποιία Br. — 13 ἀργαίοντα] v. 369. — 25 Il. ζ 432 ubi θήγης. — 26 ἀποτρέψαι] ἀποτρέφεται L, corr. Lasc.

501 *ιάπτων*] γράφε *ἀτίζων*, *ὕβριζων*.
 ἴδετε τὴν *διμεννέτιν* | *Αἶαντος*] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν
 Ἔκτορος ἦδε γυνή.

503 *τρέφει*] αὔξει, ἔχει.

5 504 *δαίμων*] νῦν ἢ δουλεία.

Fol. 7a

505 σοὶ δ' αἰσχρὰ τᾶπη: καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν
 καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν· διὰ μὲν τοῦ σοὶ τὴν ἀνδρείαν
 διὰ δὲ (τοῦ) τῷ σῶ γένει τοὺς προγόνους· θαυμαστῶς
 δὲ ἢ προσθήκη τοῦ γένους· αἰσχος γὰρ προστρόφη καὶ
 10 τῷ υἱῷ ἐπὶ τοιοῦτοις αὐτὸν καταλιπών.

506 ἄλλ' αἰδεσθαι μὲν: καλῶς ἐπὶ μὲν τοῦ πατρὸς
 ἐν γήρα μακροῦ ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς πολλῶν ἐτῶν κληρο-
 οὔχον· ὁ γὰρ ἐπὶ ἀμφοτέρων ἐνὶ χρησάμενος ὀνόματι
 ἐπιτεμνόμενος τὸν λόγον, τὸ δὲ ἐγγρομίζειν ταῖς
 15 διηγῆσεσιν ἀνυστικώτερον· θαυμαστῶς δὲ ἐπὶ μὲν
 ἑαυτῆς οὐδαμοῦ τοῖς τοιοῦτοις ὀνόμασι χρῆται, οὔτε
 αἰδέσθητι οὔτε οἰκτιρε, ἐπὶ δὲ τῶν γονέων καὶ τοῦ
 παιδός.

508 *κληροῦχον*] μέτοχον, κεκληρωμένην, κληρον
 20 ἔσχηκνίαν.

ἢ σε πολλὰκις θεοῖς ἀρῶται: τοῦτο οἰκειῶς ἐκ τῆς
 φύσεως στοχαζομένη παρέλαβεν.

510 εἰ τῆς νέας τροφῆς <στερηθεῖς> σοῦ χωρὶς
 διάξει καὶ βιώσεται.

25 512 ὑπ' ὄρφανιστῶν μὴ φίλων: ὄρφανισταὶ εἰσιν

1 *ὕβριζων*] sequitur in L παρὰ τὸ Ὀμηρικόν et c.; separavit, novum lemma adiecit Wolffius de Soph. schol. p. 209. — 3 Π. § 460. — 7 σοὶ τὴν ἀνδρείαν] excidit λέγει, δηλοῖ vel simile quid. — 8 τοῦ add. G, F. *θαυμαστῶς* deleto ἢ L. — 10 *καταλείπων* L, corr. G. — 14 *ἐπιτεμνόμενος*] ἐστὶ addit Lasc. — 17 *οἰκτιρε*] v. 510. — 23 *στερηθεῖς* addidi.

οἱ τοὺς ὀρφανούς τρέφοντες· Ἕλληνας οὖν φησιν οὐ φίλους ὀρφανιστὰς καθὼ δυσμενεῖς· ἢ ὀρφανισταὶ ἀρχὴ Ἀθήνησι τὰ τῶν ὀρφανῶν κρῖνουσα· ἢ ὀρφανιστῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων· ὀρφανὸς δὲ ὁ ὕρον ἔχων τὸ οὐ φαίνεσθαι, ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανής, <ὄς> 5 ἀμέλει καὶ ὑπὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται.

514 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν· καὶ τοῦτο Ὀμηρικὸν

οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

εἶτα ἐξῆς

ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια <μήτηρ>. 10

516 τὸν φύσαντα] ὡς τούτου ἰδίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος.

517 θανασίμους] ἀντὶ νεκρούς.

520 ἀλλ' ἴσχε κάμου· καλῶς τὸ κάμου οἶον μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν κἀμὲ ἐν τινι μοίρᾳ κατὰθου· 15 αἰσθεται γὰρ τῆς τύχης ἐν ἧ νῦν ἔστιν· αἰδημόνας δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ τῆς εὐνῆς· διὰ τούτου γὰρ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείθειν· ὁ δὲ γε Εὐριπίδης μαστροπικώτατα εἰσάγει τὴν Ἑκάβην λέγουσαν

ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ, 20

ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλιότων ἀσπασμάτων
<χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ;>

522 ἢ φύουσα γὰρ τὴν χάριν χάρις ἔστι προὔ-
ἀρξασα.

τίκτουσ'] φύουσα. 25

5 ὄς addidi. — 8 Π. ζ 413. — 10 Π. ζ 429. — 17 τοῦ-
του] τοῦτο L, correxi. — 18 πείσειν Lasc. — 20 Hecub. v.
328. ἄναξ ἢ τῶν] ἀναζητῶν L.

523 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστis: <ὦν ἀπορρεῖ> ἡ
μνήμη τοῦ εὔ πεπονθέναι οὗτοι οὐκ ἂν εἶεν εὐγενεῖς·
σχεδὸν δὲ διὰ τούτων τῶν ἰάμβων ἤρτηται τὸ περὶ
εὐχαριστίας καὶ ἀχαριστίας.

5 οὔτινος.

μνηστis] μνήμη.

525 ἔχειν σ' ἂν οἶκτον: δυσωπητικά τὰ τοιαῦτα·
εἰ γὰρ ὁ ξένος ᾤκτειρε πόσῳ μᾶλλον ὁ Αἴας;
ἔλεον.

10 527 καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται: οὐχ οἶον καθ'
ἃ εἶπεν ἄλλ' ἐὰν πείθεται κατὰ πάντα ἐμοί· ὁ γὰρ
Αἴας ἐγνωκῶς ἐαυτὸν ἀποσφάττειν ἐβούλετο πρὸ τοῦ
θανάτου τὸν παῖδα ἰδεῖν· εἰκότως οὖν τοῦτο πάλιν
λέγει, ὅτι ἄριστόν ἐστι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς
15 ἅπαντα τῷ ἀνδρὶ· ἔοικεν γὰρ ὑφοραῖσθαι ὅτι ὀκνηρῶς
ἐκδώσει τὸ παιδίον.

531 καὶ μὴν φόβοσί γ' αὐτόν: τῶν φόβων χάριν
θύσασθαι θέλουσα ἐξήγαγον· οὐκ ἄντικρος μὲν ἀντι-
λέγει ἀναβολὰς δὲ πράττεται ὡς ὑποκεινηνοῦτι μὴ
20 πιστεῦνσα.

534 πρέπον γέ τ' ἂν δαίμονος: ἦν καὶ τοῦτο
<πρέπον> τοῦ ἐμοῦ δαίμονος, τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα
ἀναιρεθῆναι ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε τῇ παρούσῃ μου τύχῃ
τὸ καὶ αὐτόχειρά με τοῦ παιδὸς κατασκευάσαι.

25 535 εἰς τοῦτο ἀρκέσαι τῷ παιδί.

537 τί σε, φησίν, ἐκ τῶν παρόντων ὠφελήσαιμι
καὶ τί βούλει σοι γενέσθαι;

1 ὦν ἀπορρεῖ addidit G. — 17 τῶν φόβων] τῷ φόβῳ L,
correxī coll. schol. rec. Π p. 212, 14: τοντέστι διὰ τοὺς φόβους.
— 19 πράττεται] πλάττεται G. — 22 πρέπον addidi. — 26
ὠφελήσαιμι] ὠφελῆσα L, ὠφελήσω G, correxi.

542 εὐθύνων] διδάσκων, παιδεύων.

543 ἔργος ὕντι ἢ ἀπολιμπανομένῳ τῆς κλήσεως;

545 αἴρ'] πρόσφερε·

μή μοι οἶνον ἄειρε.

547 εἶπερ ἔστιν ἐμὸς οὐκ εὐλαβηθήσεται τὸν 5
φόνον τῶν ποιμνίων.

Pol. 7b

548 ἀλλ' αὐτίκ' ὤμοις αὐτόν: νῦν τὸ ὤμοις ὡς
κατὰ τῶν καρπῶν <οἶ> ὅτε εἰσὶν ὤμοι σκληρότεροί
εἰσι καὶ ἰταμοί· μεγαλοφρονῶν δὲ νόμους τὴν φύσιν
ὠνόμασεν καὶ τὸ ἔθος τοῦ γεγεννηκότος. 10

549 παλοδαμνεῖν] ὡς πῶλον γυμνάζειν.

550 ὦ παῖ, γένοιο πατρός: μέτριος ὁ λόγος, ἢ δὲ
ὁμοία εὐχὴ καὶ παρ' Ὀμήρῳ

Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ <ἐγὼ περ>. 15

552 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε: ἐπειδὴ κατεύχε-
ται αὐτῷ εὐτυχίαν φησὶν ὅτι καὶ νῦν σε μακαρίζω
ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνη τῶν ἐμῶν κακῶν.

ξηλοῦν] μακαρίζειν.

554 ἐν τῷ φρονεῖν γάρ: ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνε- 20
σθαι τῶν κακῶν ἐπεὶ ἔσται γελοιότατον δόγμα ὡς
τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

554b τὸ μὴ φρονεῖν γάρ: δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς
ἐπὶ παιδίον· οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει·
ὁ δὲ νοῦς, ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν 25
κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον· καὶ Εὐριπίδης

νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγείν φιλεῖ·

4 Π. ζ 264. — 8 οἶ add. Suid. v. ὠμορατής. — 11 πόλον
L, corr. Lasc. — 14 Π. ζ 476. — 15 ἐγὼ περ add. G. — 27
Med. v. 48.

τάχιστα δὲ διὰ τῶν ἐξῆς ἐσήμανε τὸ συνεκτικὸν καὶ ὡσπερὲν σύμβολον τῆς φρονήσεως· τὸ γὰρ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ τῶν λυπηρῶν συνετοῦ ἐστίν.

556 ἀντὶ τοῦ δεῖ σε ἐκδικῆσαι τὸν πατέρα.

5 558 κούφοις πνεύμασιν] κούφη καὶ ἀπαλῆ ζωῆ· τῇ δὲ μεταφορᾷ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται ὑποφέρειν, οὐ καύσωνα, οὐκ ἄνεμον.

562 διὰ τί, φησὶν, ἐνταῦθα τραυῶς ἐκφέρει τὴν 10 ἑαυτοῦ γνώμην ὁ Αἴας ὅτι δὴ ἑαυτὸν ἐξάγει τοῦ βίου; ῥητέον οὖν ὅτι ἐν ἡθελίᾳ οἷον εἰ γένοιτό τις περὶ ἐμὲ συμφορὰ μὴ δεῖδιθι· ἔξεις γὰρ τὸν προνοοῦντα ἀντὶ ἐμοῦ· ἢ ὅτι ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους προ- ἀγόμενος.

15 563 ἔμπα] ὄμως.

καὶ εἰ ἐκδημος νῦν ἐστίν.

564 τηλωπὸς οἰχρεῖ· φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν, λέγοι δ' ἂν τῶν Θρακῶν· περὶ γὰρ τὰ τελευταῖα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἐσυμμάχουν τοῖς Τρωσὶν οἱ Θραῖκες, 20 γνόντες δὲ τοῦτο οἱ Ἕλληνες φρουροὺς ἔταξαν προ- μνηύοντας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον ἵνα οὕτως ἐπελθόντες κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς πρὶν ἔλθειν εἰς Ἴλιον· καὶ πρέσβεις δὲ ἀποστείλαντες οὐκ ἔπεισαν.

25 τηλωπὸς] γράφε τηλουργός.

θήραν] γράφε φρουράν.

565 προθυμοτέρους αὐτοὺς καθίστησι· κοινήν

3 χαρτῶν] χαρίτων L, corr. Lasc. — 7 οὐκ] οὐδὲ G. — 9 φησὶν] φασὶν Br. — 18 τῶν ** Θρακῶν L. — 19 συνεμάχουν G. — 25 τηλουργός Musgravius; τηλωπὸς in textu L suprascripto a m. rec. ὡς τηλουργόν.

γὰρ καὶ ἴσῃν φησὶ χάριν ὁμολογεῖν ἐκείνῳ τε τῆς ὑπουργίας καὶ τούτοις τῆς ἀπαγγελίας· περιπαθῶς δὲ εἰς ἔσχατον περιεστῶσης τῆς ἐλπίδος ἐμφρόνως τὰ σπουδαιότατα τοῖς ἑταίροις ἐπισκήπτει, οὐ τῇ γυναικί.

570 ὣς σφιν γένηται γηροβοσκός: πάνυ περι-⁵
παθῶς τὸ ἐπὶ γονεῦσι καὶ παισὶ διαθήκας ποιῆσαι·
θανμαστῶς δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους τῆς Τεκ-
μύσεως <τὰς> ἀντιθέσεις ἐποιήσατο, οὐκ ἀντικρως
τοῦτο ὑπισχνουμένου τοῦ ποιητοῦ, τοῦ μὲν μὴ ὕβρι-
σθῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀπὸ τοῦ¹⁰
Τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος τοῦ δὲ μὴ γελασθή-
σεσθαι ὑπ' ἐκείνων τὴν τοῦ παιδὸς ἀρετὴν ὅν φησι
καὶ ἐκδικήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον, πρὸς δὲ τὰ
περὶ τῶν γονέων ὅτι ἀντ' αὐτοῦ γηροβοσκὸς αὐτοῖς
καταλείπεται ὁ Εὐρυσάκης.¹⁵

571 ἕως τελεντήσωσι.

572 πιθανῶς τὸν Αἴαντα ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὄπλων
λόγον ἰέναι συνεχῶς· ἄπεται γὰρ αὐτοῦ μάλιστα· ἀν-
θρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικὸν τὸ συνεχέστερον με-
μῆσθαι περὶ ὧν ἐν νῶ ἔχομεν.²⁰

ἀγωνάροχα] ἀγωνοθέται.

573 ὁ λυμεῶν ἐμός] ὁ Ὀδυσσεύς.

574 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ: πέπεισται ὡς οὐδὲν
ἀπολειψόμενον τοῦ παιδὸς τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς· τὸ μὲν
σάκος διὰ τὸ ἐξαίρετον τῷ παιδί φυλάσσειν κελεύει²⁵
τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθᾶψαι φησίν· ἐπίσταται γὰρ καὶ
αὐτὰ περιμάχητα ἐσόμενα· οἶδεν <καὶ> Ὅμηρος ὅπλα
συνγκαιόμενα

2 ἐπαγγελίας L, correxi coll. v. 567 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν. — 5 ὥσφιν L. — 7 τοὺς λόγους] v. 499 sqq. — 8 τὰς add. G. — 24 μὲν] δὲ L, corr. G. — 27 καὶ add. G.

ἀλλ' ἄρα μιν κατέκρη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

579 ἐπισκήνους] κατὰ τῶν σκηρῶν.

581 πύκαζε] ἀσφαλίζου.

οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ: οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ
5 ἐπφθαῖς χρῆσθαι τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου.

582 θρηγεῖν ἐπφθαῖς] ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπάδειν.

τομῶντι] τομῆς δεομένου.

πήματι] γράφε τραύματι.

586 μὴ κρῖνε] νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν· ἐν τούτῳ
10 γὰρ μάλιστα ἡ σαφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασφύζεται, εἰ
μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει ὁ ἀνὴρ.

589 οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς | ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν:
οὐκέτι, φησὶν, ἐν τούτῳ εἰμι ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς
ἐπαρκεῖν μοι διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν· <ἢ
15 οὕτως>, ὡς οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω [λέγειν] ἐγὼ
ἐπαρκεῖν ἀντὶ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν
πρὸς ὃ καὶ ἡ Τέκμησθα ἐπάγει

εὐφρημα φώνει.

591 τοῖς ἀκούουσιν] τοῖς πειθομένοις.

Fol. 8a

20 593 οὐ ξυνέροξεθ' —;] ἀποκλείσατε.

τοῖς θεράπουσι κελεύει αὐτὴν ἀποκλείειν.

594 μαλάσσου] ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου.

μῶρά μοι δοκεῖς] εὐήθης εἶ νῦν βουλομένη με
μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ.

25 φρονεῖν] γράφε λέγειν.

1 Π. ζ 418. δαιδαλέοισι L. — 2 ad ὄμα πάκτου adscriptum in L, corr. Wolffius. — 3 simile neograecum (ἀσφαλῶ pro κλείω. — 14 ἢ οὕτως add. G, solum ἢ Suid. v. σαφροεῖν. — 15 λέγειν omitt. G, Suid. — 18] v. 591. — 21 θεράπουσι] θεραπεύουσι L, corr. Lasc.; cf. schol. v. 1003.

596 ὦ κλεινὰ Σαλαμίς: συγκέλειται ὁ Αἶας δια-
 κρησόμενος ἑαυτὸν, ἔπειτα δὲ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον
 περιπαθῆ διεξιᾶσι· πρὸς μὲν γὰρ αὐτὸν λέγειν οὐκ ἦν
 εἰσελθόντα ἤδη γέρονε δὲ αὐτοῖς ἀπολόφουσις ἐπὶ τὰ
 οἰκεία· καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά· ἀπεστερημένοι 5
 γὰρ τοῦ ἄρχοντος καὶ ἄλλην ἀποστροφὴν οὐκ ἔχοντες
 περὶ τῆς πατρίδος τὸν λόγον ποιοῦνται ἐπιτιθέμενοι
 ἐν οἷς εἰσι χαλεποὺς καὶ ἐν οἷς ἔδονται οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ πυθόμενοι ταῦτα.

τὸ ἦθος ἐμιμήσατο τῶν ἀφεστῶτων τῆς οἰκείας· 10
 δόποταν γὰρ δυσχερὲς τι ἀπαντᾷ μακαρίζειν εἰώθασι
 τὰς πατρίδας.

601 ἐκ πολλοῦ χρόνου.

602 Ἰθαίᾳ] τῇ Τρωικῇ.

604 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμα· ἀνήριθμος ἐν οὐδενί 15
 ἀριθμῷ ταπτόμενος ἀλλὰ περιοριζόμενος· εὐνόμα δὲ
 ἦτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ ἢ εὐνόμα λειμῶνι τῷ
 καλὰς νομᾶς ἔχοντι· τὸ δὲ ἐξῆς, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
 αἰὲν εὐνόμα χρόνῳ τρυχόμενος Ἰθαίᾳ μίμνω λειμωνία
 ποία μῆλων ἀνήριθμος, κακὴν ἐλπίδα ἔχων· Ἰθαίᾳ δὲ 20
 οἶον ἐν τῷ τῆς Ἰδης χωρίῳ τῆς χλοερᾶς καὶ λειμωνίας
 ἐχούσης καὶ ποιῆνας διάγων.

606 κακὴν ἐλπίδα ἔχων πῶς με δεῖ τὸν Ἄιδην
 ἀνύσειν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν ἀλλὰ κακῶς
 τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐπιζῶν. 25

κακὰν ἐλπίδ'] τὴν τοῦ θανάτου.

1 συγκέλειται L, συγκέλεισται Lasc., εἰσπενόληται O.
 Muellerus, corr. Dindorfius; cf. schol. v. 614. — 2 ἔπειτα δὲ]
 ἐπειδὴ L, correxi — 3 διεξιᾶσι L, corr. Elmsl. — 10 οἰκείας]
 οἰκίας L, correxi ex schol. rec. II p. 214, 34; cf. schol. v. 1217.
 — 17 δικαίῳ] sc. χρόνῳ. — 20 πῶς G. — 21 χωρίῳ τοῖς χλοερῶσι
 — ἔχουσι καὶ L, correxi. — 23 πῶς] ὡς Wolffius p. 198.

607 ἀνύσειν] ἐκπρᾶξιαι.

λείπει τὸ δεῖ.

609 καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας: οἷον πρὸς τοῖς
 πρώτοις κακοῖς ὥσπερ δεύτερόν ἐστὶ μοι κακὸν τὸ τοῦ
 5 Αἴαντος ξυνεστηκός· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἔφεδρος·
 ἔφεδρος δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος
 εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν· ἐνταῦθα οὖν φησιν
 ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ Αἴας εἰς
 κακόν.

10 611 ξύναυλος: παρὰ τὰ ἐναυλίσματα.

612 ἐξεπέμψω] ἀντὶ ἐπεμψας ᾧδε.

614 νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας: αὐθαίρετος, ὡς
 ἂν εἴποι τις αὐτὸς <τὴν> ἑαυτοῦ διάνοιαν βόσκων
 καὶ μηδεὺν πειθόμενος ἢ μονωθεὶς ἐκ τῆς φρενὸς ἢ
 15 μονότροπος, μεμονωμένος τῷ λογισμῷ ἢ ποιμαίνων
 τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ μόναρχος ὢν τῷ λογισμῷ ἢ
 οἷον διεσθίαν αὐτοῦ τὴν φρένα παρὰ τὴν βόσιν ἢ ὁ
 βαίνων ἐν ἐρημίᾳ διὰ τὸ συγκεκλεικέναι ἑαυτόν· καὶ
 ὁμοίον ἐστὶ τῷ

20 ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·

ἢ φρενὸς οἰοβώτας οὐ σὺν φρεσὶν ἀλλ' ἐκτὸς φρενῶν
 διάγων.

617 εὔρηται] γράφε γεγένηται.

6 ὁ μὴ πλανώμενος] h. e. stans, sedens, paratus; frustra
 tentaverunt Coraius Isocr. vol. II p. 144 (παρὰσκυλαζόμενος vel
 παρὰκαθηήμενος; cf. schol. rec. II p. 216, 1. Bachmanni anecd.
 Gr. II p. 356, 20. schol. Aristoph. Ran. v. 792), Neuius (μετα-
 πανόμενος), Lobeckius (ἐπικαθεζόμενος). — 10 σύναυλος L. —
 13 τὴν add. G, Suid. v. οἰοβώτης. — 14 ἐκ] ἐκτὸς Suid. —
 18 συγκεκλεικέναι L, corr. Elmsl. — 19 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. —
 20 Π. ζ 202. — 23 γράφε vel γράφεται interdum non plus valet
 quam ἀντὶ τοῦ; v. Bernhardium Eratosth. p. 219.

618 τὰ δὲ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν
αὐτοῦ ἔργα ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἀτρεΐδαις· ἢ
οὔτω, τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα φροῦδα
παρὰ τοῖς Ἀτρεΐδαις.

χερσῶν | μέγιστ'] λείπει γενόμενα. 5

620 ἄφιλα παρὰ φίλοις: παρὰ τοῖς πρῶτῶν αὐτοῦ
φίλοις, νῦν δὲ πάντων ἐπιλελησμένοις· ἢ ἄφιλα παρ'
ἀφίλοις ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς.

ἀντὶ ἀχάριστα.

622 ἢ ἐντεθραμμένη <τῷ> παλαιῷ χρόνῳ οἶον τῇ 10
ἡλικίᾳ ἀντὶ τοῦ πολυετῆς· ὁ δὲ νοῦς, ὅπως ποῦ ἢ τῇ
παλαιᾷ ἡμέρᾳ τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος·
τὸ δὲ λευκῷ γῆρα, κατὰ κοινοῦ τὸ ἔντροφος, ἢ μήτηρ
αὐτοῦ.

624 λευκῷ] τῷ λευκοποιῷ τῶν τριχῶν. 15

626 φρενομόρως: ἀντὶ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρενῶν
νοσοῦντα ὃ ἔστι φρενοβλαβῶς, μανικῶς.

627 ἀλλινον] εἶδος θρήνου.

628 οὐδ' οἰκτρᾶς γόνον ὄριθος: οἶον οὐ μέτριον·
ἀναστρεπτέον δέ· ἄρχει γὰρ τοῦ λόγου τὸ οὐ ἴν' ἢ 20
οὐκ ἀλλινον οὐδ' οἰκτρᾶς γόνον ἀηδοῦς ἦσει ἀλλ'
ὀξυτόνους μὲν ὠδὰς καὶ τὰ ἐξῆς.

ἦσει γόνον οὐ μέτριον κατὰ τὴν ἀηδόνα ἀλλ' ὀξύν·
ἢ ἀηδὰ δὲ κατὰ Μιτυληναίους.

Fol. 8 b 634 περιπαθῶς ἢ πρόσθεσις τῆς πολιᾶς. 25

635 κρείσσων γὰρ Ἄϊδα κεύθων: κρείσσων γὰρ
ἔστιν ὁ τεθνηκώς ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην ὃ ἔστι

1 πρότερα] πρότερον Suid. v. τὰ δὲ πρὶν ἔργα. — 5 γινό-
μενα L, correxi. — 6 παραφίλοις L. — 7 δέ] διὰ L, corr.
Lasc. — 10 τῷ addidi. — 11 πολυέτης L, corr. Lasc. — 13 τὸ
δὲ λευκῷ κ. ἔ.] cf. schol. Oed. Tyr. v. 17: τὸ δὲ σὺν γῆρα
βαρεῖς, ἐφ' ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο.

μεμηνῶς· μάτην γὰρ νοσεῖν τὸ ἀθεραπεύτως μάλινε-
σθαι· οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθῃται τετελενη-
κότα. ὁ γὰρ μεμηνῶς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένους
κρείσσων Ἄϊδα κεύθων οἶον ἄμεινον τῷ μεμηνότι
5 ἐξιέναι τοῦ βίου· οἶον <ἢ μήτηρ> ἠγήσεται κρείσσονα
τὸν θάνατον τῆς τοῦ Αἰαντος μανίας.

636 ὃς ἄνωθεν κατὰ πατροφίας γενεᾶς ἄριστος
ἦκων (λείπει γὰρ τὸ ἄριστος) ὥστε προέχειν ἀπάντων
τῶν Ἑλλήνων κατὰ γένος νῦν οὐκέτι <τοῖς πρώτοις>
10 ἦθεσιν ἐμμένει.

λείπει τὸ ἄριστος.

640 ὄργαις] τρόποις.

641 ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Τελαμῶνα,
οἶαν σε μένει πυθέσθαι, τοιαύτην ἄτην οἶαν οὐδεὶς
15 πέπονθεν τῶν Αἰακιδῶν· παραμυθία γὰρ ἐστὶ τὸ μετ-
έχειν τιὰ τῶν τοῦ γένους τῶν αὐτῶν κακῶν.

644 ἔθρεψεν] ἔσχεν.

645 τοῦδε] τοῦ Αἰαντος.

646 ἄπανθ' ὁ μακρός· ἐξέροχεται ὁ Αἴας ὡς δὴ
20 κατακληθῆεις ὑπὸ Τεκμηήσεως μὴ σφάττειν ἑαυτὸν καὶ
προφάσει τοῦ δεῖν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρυψαὶ τὸ
ξίφος ἐπὶ τούτοις ἀναχωρεῖ καὶ διαροῖται ἑαυτόν·
παρίστησι δὲ ὁ λόγος ὅτι καὶ οἱ ἔμφρονες καὶ παρ-
ακολουθοῦντες τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ὅμως ὑπὸ τῶν
25 τοιοῦτων παθῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀπολισθάνουσιν ὡς ἐν
Τραχινίαις ἢ Δηιάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη

2 οὐ λέγει δὲ κ. ε.] graviter corrupta; nihil iuvat μάλινεσθαι

καὶ ἄλλως οὐ λέγει ὅτι G. αὐτὸν] αὐτῶν L. — 5 ἐξιέναι]
ἐξιέναι L, correxi coll. schol. v. 397. ἢ μήτηρ add. G. — 7
κατὰ] ἐκ? γενεᾶς ἄριστα L, corr. G. — 9 τοῖς πρώτοις add.
G. — 25 ὡς καὶ ἐν G. — 26 Τραχινίαις] v. 436 sqq.

καὶ τοῦ ἀνδρὸς ὅτι αὐτῷ οὐκ ἀντιστήσεται οὐδὲ
 λυσιτελεῖ αὐτῇ ἀντιπράττειν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀνδρὸς
 πράττει μετὰ ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία·
 ἦτοι δὲ σχῆμά ἐστιν ἅπαντα ὁ χρόνος φύει ἄδηλα
 εἶτα ἐξαλλαγῇ καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτεται ἢ τὸ
 κρύπτεται ἐπὶ τοῦ χρόνου ἀντὶ τοῦ κρύπτει· τοῦτο δὲ
 φησιν ὡς μεταβεβλημένους ἀπὸ τῶν προτέρων νοημάτων.

ὁ μακρὸς] ὁ μέγας.

647 κρύπτεται] ἀντὶ τοῦ κρύπτει.

648 ἀλίσκεται] ἐξελέγχεται, φωροῦται.

649 χῶ δεινὸς ὄρκος: ὅτι καὶ ὁμόσσαντές τινες ἐν
 μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ.

περισκελεῖς φρένες] αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί.

650 ἐκαρτέρουν τότε] γράφε ἐπηπείλησ' ἔπη· ἢ
 λείπει τὸ ἔπη ἢ ἢ ὅστις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν
 λέγειν τότε ὡσανεὶ προτοῦ.

651 βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθγλύνθη: ἐν τῇ βαφῇ
 οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος ἀλλὰ μᾶλλον σκυραίνεται· οὕτως
 οὖν διασταλτέον, κἀγὼ γάρ, φησίν, ὃς ἠπείλουν καὶ
 ἔξουν καὶ ἐβῶον ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος (ὡς Ὅμηρος

εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα)

νῦν ἐθγλύνθη ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός· ἢ ὅτι
 δισσωσ βάπτεται ὁ σίδηρος· εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βού-
 λονται αὐτὸν εἶναι ἐλαίῳ βάπτουσιν εἰ δὲ σκυρὸν ὕδατι.

654 πιθανῇ αὐτῷ ἢ ἔξοδος ὡς ἐπὶ καθαρμόν·
 μονάσαι γὰρ βούλεται χάριν τῆς ἀναιρέσεως.

4 ἄδηλα] φύλα L, δηλα G, corr. Neuius. — 6 χρόνου]
 ὁ γ. i. e. χοροῦ (G) L, corr. Lasc. — 7 ἀπὸ] ὑπὸ L, corr. G. —
 16 πρὸ τοῦ] κατα(πε)παῦσθαι τῆς μενίας addit G. —
 21. Od. i. 392. βάπτῃ] βάπτῃ L. — 24 ἐλαίῳ βάπτουσιν]
 Hippocrat. vol. I p. 294: σιδηρίου βαφέντος ἐς ἔλαιον.

656 ἐξαλύξωμαι] φυλάξωμαι, ἐκκλίνω.

657 εὐρήσω, φησί, τόπον οὐ οὐδεις ἐπιβήσεται·
τοῦτο δὲ πιθανὸν ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ· πιθανὸν
δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος ἵνα εὐπορήσῃ ἑαυτὸν δια-
5 χειρίσασθαι.

658 ἔγχος] ἀντὶ τὸ ξίφος.

665 ὁ νοῦς ὅτι μῆδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν
ἐφίεσο (ἔχειν), τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα.

ἄδωρα] κακόδωρα.

10 666 ἐπιφθόνως ἔφρασεν ἐν εἰρωνείᾳ ἀντιστρέφας
τὴν τάξιν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν θεοὺς μὲν σέβειν εἴκειν
δὲ Ἀτρεΐδαις· ὡς τῶν Ἀτρεΐδων οὖν ἤδη καὶ θεομα-
χούντων.

667 μιμεῖται τὸν σάφρονα, κελίηται δὲ ὑπὸ
15 τοῦ πάθους.

669 εἰ γὰρ τὰ θεῖα ὑπεῖκει τιμῇ πόσῳ μᾶλλον
προσῆκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν; τὸ δὲ τιμαῖς
ὑπεῖκει ταῖς ἀλλήλων διανεμήσεσιν· ἐκ γὰρ ἐναντιό-
τητος τὸ πᾶν συνέστηκεν, πρεσβύτης τις ἐπεὶ καὶ νέος
20 ἐγένετο, καθέξεται ὅτι καὶ ἔστηκεν.

τὰ δεινὰ] τὰ θεῖα καὶ δέος ἐμποιοῦντα.

672 αἰανὴς κύκλος] τουτέστιν ὁ σκοτεινὸς κύκλος
ἢ ἀδιάλειπτος.

674 λείπει (ὑπό), ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων στένοντα
25 πόντον ἄημα προᾶον ἐκοίμισεν αὐτόν.

678 ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι: ἐπειδὴ τὸ πᾶν πρὸς τοῦν- Fol. 9 a
αντίον γίνεται εἰκὸς καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας φίλους ἀντ'

4 διαχειρήσασθαι L, corr. Elmsl. — 8 ἔχειν addidit Suid.
v. ἄδωρα. — 18 διανεμήσεσιν L, corr. Thomas Gaisfordus. —
21 ἐμποιοῦντα] μὴ ποιοῦντα L, corr. Br.; cf. schol. Oed. Tyr.
v. 417. — 24 ὑπὸ add. Lasc., ὅπερ habet G.

ἐχθρῶν γενέσθαι· δεῖ οὖν, φησί, προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς
ὡς αὐθις φίλοις ἐσομένοις καὶ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς·
συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.

ἀοτίως] ἀντὶ τοῦ νῦν.

681 ὠφελεῖν] σπουδάζειν.

5

683 ἑταιρείας λιμῆν] φίλια.

λιμῆν ἢ φίλια ἔν' ἧ ἢ τῆς ἑταιρείας φίλια.

684 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν: ὄρα πόσον ἐπικρα-
τεῖται ὑπὸ τοῦ πάθους <δ> λογισμὸς· ὁ τὰ σοφώτατα
ροῦν εἰπὼν ἑαυτὸν ἀναιρεῖ.

10

καὶ περὶ μὲν τούτων.

685 διὰ τέλους] διὰ τάχους.

687 ὑμεῖς θ', ἑταῖροι: τὰ μὲν τῆς ἀναιρέσεως
δῆλα τῷ θεατῆ ἄγνωεὶ δὲ ὁ χορὸς· πεπίστευκε γὰρ
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένοις.

15

688 τιμᾶτε] ἀντὶ τοῦ πείθεσθε.

689 ὑμῶν ἅμα] γράφε ὑπέμεγα.

690 ἐγὼ γὰρ εἴμ'] αἰνιγματωδῶς ὁ λόγος ἐξενή-
νεκται.

691 καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως: ὁ μὲν χορὸς ἀπαλλάτ-
τεσθαι νομίζει λέγειν τῆς νόσου ὁ δὲ αἰνίττεται τῶν
κακῶν τοῦ βίου.

693 ἔφριξ' ἔρωτι: χρείας ἔνεκα τὸ χορικὸν νῦν
παρείληπται· ἐξεληθόντος γὰρ τοῦ Αἴαντος ἔδει βραχὺ
διάλειμμα γενέσθαι ἵνα μὴ καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου²⁵
διὸ καὶ τὴν ὕρρησιν ποιοῦνται ἔνθεν καὶ βραχὺ ἔστι
τὸ χορικὸν ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. ἄλλως: τέρ-

9 ὁ add. G. — 17 ὑπέμεγα] tragicis inusitatum. —
25 ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου] v. 719. — 26 ὕρρησιν] hyporchema; cf.
Trach. schol. v. 216.

πεται ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ παύεσθαι τῆς νόσου τὸν Αἴαντα
καὶ φησιν, ὕψ' ἠδονῆς ἔφριξα καὶ βούλομαι χορευῆσαι·
εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητῆς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελοποιίας
ὥστε ἐντιθέναι τι καὶ τοῦ ἠδέος.

5 ὠρθώθην τῇ ἠδονῇ.
ἀνεπτάμην] ἀνεπτερώθην.

694 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν: ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα ὡς
χορῶν πρόξενον· καὶ αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ποιεῖν βούλονται
ὡς ἐργακότος τοῦ Αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν.

10 695 ἀλίπλαγκτε: ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα ἢ ὅτι
ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἢ ὅτι τὸν
Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν ἢ ὅτι οἱ ἄλιεῖς τιμῶσι τὸν
Πᾶνα ὡς νόμιον θεόν· ἢ ἀλίπλαγκτε ἀντὶ τοῦ μεγαλό-
φωνε ἐν τῇ χορείᾳ ὡς ἀλίβρομε· <ἦ> ὅτι τῆς Ἥχουδ
15 ἐρᾶ, πολύηχος δὲ ἡ θάλασσά ἐστιν.

ἀλίπλαγκτε ἐπὶ τῆς Κυλληρίας.

696 ὄρος Ἀρκαδίας ἢ Κυλληρία.

698 ὅπως μοι | Νύσια Κνώσια: ὅπως μοι συνάψης
ὄρχησιν ποιουμένῳ παντοίαν, τὴν οὐκ ἐκ διδαχῆς σοι
20 γενομένην ἀλλ' ἐκ φύσεως· οὐδεὶς γὰρ ἐδίδαξεν τὸν
Πᾶνα.

699 Νύσια Κνώσια: ἐν Νυσίᾳ καὶ ἐν Κνωσῶ
ἐπιμελῆς ἢ ὄρχησις· ἢ Νύσια τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινό-

1 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. παύεσθαι] πεπαῦσθαι G. —
3 εὐεπίφορος κ. ἔ.] v. annotat. schol. v. 1199. — 4 ἠδέος] se-
quitur ἐπι (deletum) ex scholio v. 694. — 9 τελευτᾶν] sequitur
ἄλλως (deletum). — 11 Ἀθηναίοις] νέοις L, corr. Suid. v. ἀλί-
πλαγκτος; similiter in scholio Aeschylī Eum. v. 569 (ed.
Wecklinī p. 443): ὄρα δὲ πῶς τὰ νέων ἔθῃ ἀναχρονίζει voca-
bulum νέων ex Ἀθηναίων corruptum puto. — 13 νόμιον]
νόμιμον L, corr. Suid.; cf. schol. Oed. Tyr. v. 1099. 1104.
Phil. 1459. — 14 χορεία L, corr. Suid. ἀλίβρομε] ἀλίβρομος
σύριξ Nonn. Dion. XLIII, 385. ἢ add. Suid. — 22 Κνωσῶ] L,
correxi.

μενα· ἔστι δὲ αὐτῆ Διονύσου ἱερὰ καὶ συνάδει τῷ
Κνώσια· καὶ ἡ Κνωσὸς γὰρ Διονύσου. ἄλλως: τῶν
ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσι Διονυσιακαὶ αἱ δὲ Κορυβαντικαὶ
καὶ ἐνόπλιοι· Νύσiai οὖν αἱ Διονυσιακαὶ παρὰ τὴν
Νύσαν, Κνώσiai δὲ αἱ Κορυβαντικαί· Κνωσὸς γὰρ 5
πόλις Κρήτης, ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων
ἐτράφη ὁ Ζεὺς.

τὰ ἐν τῇ Νύσῃ τῷ ὄρει καὶ τὰ ἐν τῇ Κνωσῷ.

700 αὐτοδαῆ: αὐτομαθῆ, ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις, οὐ
διδασκὰ· τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται 10
ἡ δὲ Κρητικὴ ἡ καὶ πυρρίχη· Νύσiai οὖν αἱ Βερε-
κυντιακαὶ (τῆς γὰρ Νύσias ἐστὶν ἡ Βερέκυντος),
Κνώσiai δὲ Κρητικαί.

αὐτομαθῆ, ἃ σὺ σαυτὸν ἐδίδαξας.

ἰάφης] ἐπιβάλης ἢ συλλάβης ἡμῖν. 15

701 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορευθαί: ἀναγκαίως καὶ
[τοῦτο] ἡ αἰτία τῆς ὀρχήσεως ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ
τοῦτο ἀπαντᾶν.

702 ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ Δήλος.

703 μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων: παραγένοιτο δὲ καὶ ὁ 20
Ἀπόλλων διὰ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους τουτέστιν (ἀπὸ)
τῆς Δήλου καὶ συνείη μοι εὐφρων, εὐγνωστός, φανερός
ὢν καὶ δῆλος ὅτι φιλεῖ με.

ὁ ἄναξ Ἀπόλλων.

705 εὐφρων] φίλος. 25

3 Κορυβαντικαί] Κορυβάντιαi L, corr. G, Suid. v. Νύσiai.
— 5 Κορυβαντικαί] Κορυβαντιακαί L, corr. G. — 11 πυρρίκη L,
corr. Br. — 13 Κνωσία δὲ Κρητικὴ L, corr. Neuius. — 15 ἐπι-
βάλης L, corr. G, Suid. v. ἰάφαι. συλλάβοις L, corr. Suid. —
17 τοῦτο] om. G. — 21 τουτέστι L, corr. Br. ἀπὸ add. G. —
24 ὁ ἄναξ Ἀπόλλων] hoc monet, ἄναξ Ἀπόλλων nominativum
esse ne quis ξυνείης (apogr. et m. rec. in L) pro ξυνείη accipiat.

706 ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης: ὁ Αἴας ὁ Ἀρήϊος· ἢ Ἄρης ὁ πόλεμος ὁ περὶ τὸν Αἴαντα ἔλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν.

ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Αἴαντος.

5 Ἄρης: ἢ λύσσα, ἢ μαγία.

708 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκόν: νῦν πάρεστιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν ὥστε ἐγγίσει τῶν νεῶν· πρότερον γὰρ ἐξετρεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς Ἑλλησι διὰ τὴν αἰδῶ.

10 709 πελάσαι] ὥστε πελάσαι ἐπὶ τῶν νεῶν.

710 θοῶν] κατὰ τῶν θοῶν.

ὄτ' Αἴας | λαθίπονος: ὅτε δὴ ὁ Αἴας πάρεστιν ἐκ μετανοίας ἐπὶ τὸ σέβειν τοὺς θεοὺς καὶ κατατίθεσθαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς Ἀτρεΐδας.

15 712 πάνθυτα] πάνσεπτα.

ἐξήνυσεν] ἐξεπλήρωσεν.

714 τὰ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος διὰ πολλῶν εἰρημένα διὰ βραχέων διεξήλθεν.

φλέγει] ζωπυρεῖ.

20 715 ἀναύδητον] ἀπόρρητον, ἀνέλπιστον, ἔλεκτον.

716 εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων: ὁπότε ἐξ ἀνεπίστων καὶ μεγάλων νεικέων ὁ Αἴας μετεπεΐσθη καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν τοῖς Ἀτρεΐδαις ἀπὸ τῆς ἔχθρας.

717 μεταγεννώσθη] μετεπεΐσθη, μετεβλήθη καὶ 25 πέπανται τοῦ θυμοῦ.

718 Ἀτρεΐδαις] ἐπὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις.

719 ἄνδρες φίλοι: ἄγγελος ἦκει ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ Τεύκρου· θαυμαστή δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου· τοῦ Αἴαντος ἕξω ἔαυ-

17 εἰρημένα] v. 646 sqq. — 18 διεξήλθεν] ἐξήλθεν L, corr. Br.

τὸν διαχειρουμένον οὐκ εἶχον <οὔτε> οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ
οὔτε ἢ Τέμνησσα γνῶναι τὸ πραχθέν· πιθανῶς οὖν
ὁ ἄγγελος ἀπαγγείλας παρασκευάζει αὐτοὺς ἐξιέναι
κατὰ ζήτησιν καὶ οὕτως ἐπιτεύχονται τῷ πτώματι·
δεξιῶς δὲ καὶ τὸ τὸν Κάλχαντα μαθεῖν· οἰκείον γὰρ 5
τῷ μάντει· καλῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκευάσται·
Αἴαντος γὰρ καταλιπόντος προῆλθεν ὁ ἄγγελος εἶτα
τοῦ χοροῦ τὴν σκηνὴν ἐάσαντος διὰ τὴν ζήτησιν ἐξιεῖσιν
ὁ Αἴας ἐπὶ τὴν προᾶξιν, τῷ δὲ θεατῇ οὐδὲν ἄργον
περιλείπεται πεποικιμένης διαφόρου τῆς ἐν τῇ σκηνῇ 10
προσωποποιίας.

720 Μυσίων] ἀντὶ Θρακικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θοράκης
πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν.

Fol. 9 b

721 κρημνῶν] τῶν χωρίων.

στρατήγιον: τὸ στρατόπεδον Ἀττικῶς.

15

722 κυδάζεται: λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάν-
των· καὶ Ἐπίχαμος ἐν Ἀμύκῳ

Ἄμυκε, μὴ κύδαξέ μοι τὸν πρεσβύτερον ἀδελφὸν
καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ

οὐ τοι γυναιξὶ <δεῖ> κυδάζεσθαι· τί γάρ;

20

ἀρσενικῶς δὲ ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως.

λοιδορεῖται.

725 ἤρασσον: ἔκρουον, ἐπληττον, ἐβλασφήμουν
πάντες ὁμοφρονοῦντες.

1 διαχειρουμένον] διαχειριζόμενον vel. διαχωμένον? v. schol. v. 646. οὔτε addidi. — 8 ἐάσαντος] v. 814. — 15 στρατόπεδιον L, corr. Suid. v. στρατήγιον. Ἀττικῶς] „imo novitii Graeci sic loquuntur sunt — minime Attici“ Lobeck. — 18 Lorentzii fragm. 1. ἀδελφὸν Elmsl. — 20 fragm. 89. δεῖ add. Elmsl.; ζητῆ Blomfieldus. — 21 ὁ κύδος] Syracusiis in usu fuisse docent schol. Apoll. Rh. I, 1137. etym. m. p. 325, 3.

ἔπλησσον.

727 ἀποκαλοῦντες· Ἀττικὸν ἔθος τὸ ἐπιφέρειν
ἐνικοῖς πληθυντικὰ καὶ ἀνάπαλιν ὡς καὶ νῦν οὔτις
ἔσθ' ὅς οὐχὶ ἔλεγε ξύναιμον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες.

5 ὡς οὐκ ἀρκέσοι· ἐπὶ τοῦ Τεύκρου, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
ἑαυτῷ τὸ μὴ λιθόβλευστος γενέσθαι, ὡς οὐ κωλύσοι
αὐτὸν καταλιθωθῆναι.

κωλύσοι.

730 διεπεραιώθη] διεικλύσθη, διήλθεν.

10 ἐγυμνώθη· εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἔλκυσθῆ οὐκ
ἔξέροχεται.

731 λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα· ἡ ἔρις εἰς πολὺν
δραμοῦσα καὶ προκόψασα ἔστι τῇ συναντήσῃ τοῦ
λόγου τῶν γερόντων· ἐκ τῆς Ἀχιλλέως δὲ πρὸς Ἀγα-
15 μέμνονα ἀρχῆς παραγέγραπται καὶ ὥσπερ ὁ Νέστωρ
ἐκεῖ διαλλάσσει οὕτως καὶ νῦν οἱ γέροντες· ἡ ἔρις οὖν
προκόψασα προσωτάτω λήγει ἐκ συναλλαγῆς (τοῦ)
λόγου τῶν γερόντων οἷον ἐκ τῆς ὀμιλίας.

732 ἐν ξυναλλαγῇ λόγου] τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου
20 καὶ συμβιβάσει.

735 ἐν συντόμῳ· οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διλογεῖν περὶ
ἧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής.

736 νέοισιν] καινοῖς.

ἐγκαταξεύξας] συνθείς, ἀρμόσας.

25 737 ἰὸν ἰὸν] εἰδὼς ἀπὸ τοῦ μάντεως ὅτι κακὸν
αὐτῷ γίνεται τοῦτο προαναφωνεῖ.

4 ξυναιμίονα L, corr. Lasc. — 6 κωλύσει L, corr. Suid. v.
ὡς οὐκ ἀρκέσοι. — 14 τῶν γερόντων] Νέστωρος L, corr. Br.
— 15 ἀρχῆς] μάχης G. II. α 247 sqq. — 17 τοῦ add. G. —
22 ἤκουσεν] v.9 46 sqq. — 24 ἀρμόσας] συναρμόσας Suid. v.
ἐγκαταξεύξας.

739 ἦ] ἤπερ· φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐβράδυνα παραγενο-
μενος ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθη.

740 τί δ' ἐστὶ χρείας: οἶον τί σοι λείπει ὅπερ
σπάνιον ἐστὶ πρὸς τὴν χρείαν τὴν νῦν; ἐσπάνιζε δὲ
τὸ ἄμεινον εἶναι πρὸ ὀλλοῦ αὐτὸν παραγεγυῖναι· 5
καὶ ἐν Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμ-
φθέντος

βίωτον κέ σε μᾶλλον ἔνασα πρότερος ἐλθών.

χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον] δεόμενον τῆς τοῦ
Αἴαντος παρουσίας. 10

741 τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα: ἀναγκαιῶς διηγρεῖται ὁπότε
ἔγνωκεν ἀπόντα τὸν Αἴαντα· ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τῷ
θεάτρῳ.

744 ὡς καταλλαχθῆ ἡ χόλου: πιθανῶς ὡς πολῖται
χόλον καὶ οὐ μανίαν λέγουσιν· οἴχεται οὖν τραπεῖς 15
πρὸς τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης ὅπως τὴν ἐχθρὰν κατὰ-
θηται καὶ διαλλαχθῆ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ χόλου.

χόλου] τοῦ τῶν θεῶν χόλου.

745 ἐπίσταται γὰρ <διὰ τὸ> ἀκημοεῖναι τὰ παρὰ
τοῦ Κάλχαντος. 20

746 εἰς παροιμίαν ὁ στίχος παρῆται ἦν καὶ
Ἀριστοφάνης ἀναγράφει.

748 τοσοῦτον] ἀντὶ μέχρι τούτου.

750 Ἀτρειδῶν δίχα: πάνν ἀξιοπίστως ὅτι οὐκ
ἀντικρὺς τῶν βασιλέων ὁ μάντις διελέγετο ἀλλ' ἐν 25
ἀπορρήτῳ κατ' εὐνοίαν τοῦ Αἴαντος.

752 κἀπέσκηψε] ἐνετείλατο.

6 ἐν] παρὰ G. — 8 fragm. 55. βίωτον καὶ L, corr. Her-
mannus. ἔνασα] ω ex ο in L, ἔνασα Schneidewinus. — 19 διὰ
τὸ addidi; cf. schol. v. 792. — 22 Ἀριστοφάνης] in μετρικαῖς
παροιμίαις, Nauckii Aristoph. Byz. fragm. II (p. 236).

756 ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα: πιθανῶς ὡς
μάντις τὴν αἰτίαν λέγει τῆς μανίας· κατ' ἀρχὰς γὰρ
ἢ Ἀθηνᾶ οὐδὲν τούτων προεῖπεν.

758 τὰ γὰρ περισσὰ] τὰ παρέλκοντα καὶ ἀχρήσιμα
5 καὶ πέρα τοῦ μέτρου, τὰ χωρὶς δικαίου.

760 περιίσταται ὁ νοῦς εἰς τὸ γνῶθι σαντόν.

762 ἀπ' οἴκων] ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν πατρικῶν.

παρατήρει κἀνάθε εἰς τὴν προσδήκην τοῦ ποιητοῦ
τοῦ ὅτι προσῆψε τῷ Αἴαντι γλωσσαργίαν μονουουχὶ θερα-
10 πύων τὸν θεατὴν μὴ ἀχθεσθαι τῇ συμφορᾷ τοῦ
Αἴαντος· προσφικνωμένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ
σχεδὸν καὶ τῷ ποιητῇ ὀργίζονται.

767 τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τῆς σύν, τὸ δὲ ἐξῆς θεοῖς ὁμοῦ.

768 κράτος] νίκη.

15 769 κείνων] τῶν θεῶν.

775 ἴστω] ἀντὶ ἴστασο.

ἢ καθ' ἡμᾶς μάχη.

776 ἀστεργῆ] ἀμάλακτον, ἀδιάθετον.

778 ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα: εἰ παρέλθοι
20 ταύτην τὴν ἡμέραν σφθείη· μέχρι γὰρ τῆς σήμερον
παρατείνειν τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ.

780 ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας: ἅμα μὲν διὰ τὸ ἀξιό-
πιστον τοῦ προσώπου ἅμα δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι'
ἀπέχθειαν ταῦτα λέγειν· διὰ πάντων δὲ διδάσκει ὅτι
25 κρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἢ εἰμαρμένη καὶ γνῶναι μὲν
τὰ ἐσόμενα διὰ <τῆς> μαντικῆς ἔστιν οὐ μὴν καὶ
φυλάξασθαι δυνατόν.

1 θῆμέρα] θ' ἡμέρα (ut in textu) L; similiter in scholio
v. 778. — 2 κατ' ἀρχὰς] in prologo, v. 51 sqq. — 6 τὸ γνῶθι
σαντόν] Solonis aut Biantis. — 8 κἀνάθε] v. schol. v. 112.
— 9 γλωσσαργίαν L, corr. G, F. — 26 τῆς] add. G.

781 ἐπιστολάς] ἐντολάς.

784 ὃ δαῖα Τέκμησσα: τίνας ἔνεκεν οὐκ ἐποίησεν ἐξιοῦσαν τὴν Τέκμησσαν ἵνα μετὰ τοῦ χοροῦ ἀκούσῃ τὰ περὶ τοῦ Αἴαντος ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν, ἐν τε Ἡλέκτρῳ καὶ Οἰδίποδι ἅμα τῷ χορῷ τὰς τῶν γυναικῶν προόδους ποιεῖ ἵνα μὴ δισσολογῶσιν οἱ ἄγγελοι; ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Αἴας ἐκέλευσεν αὐτὴν κατ' οἶκον εὔξασθαι τοῖς θεοῖς εἰπὼν

καὶ δῶμα πάκτου·

οὐδὲ μὴν αἰχμαλώτου σχῆμα ἔχουσαν ἔδει συνεχῶς 10 ἐξιέναι μάλιστα ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ ἡγρυνηκυῖαν καὶ παρηκολουθηκυῖαν τῇ τοῦ Αἴαντος μανίᾳ· ἔδει οὖν μέγα τι φανῆναι τὸ ἐξάγον αὐτὴν διὰ πρὸς τὸν χορὸν ἐδέησε πρῶτον εἰπεῖν οἷ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦσιν αὐτὴν· ἄλλως τε οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκειό- 15 τεροὶ εἰσιν ὡς πολῖται τοῦ Αἴαντος ὥστε καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς οὐκ ἐξήτησε μείζον πρόσωπον ἀλλὰ τὸν Αἴαντα οὐ καταλαβὼν ἔνδον πρὸς τὸν χορὸν φησιν· εἰς ἀνάγκην δὲ γεγονῶς ὁ ποιητὴς τοῦ διλογῆσαι οὐδαμοῦ προσκορῆς ἐγένετο ἀλλὰ τὰ δευτέρα διὰ βρα- 20 χέων ἐξήνεγκεν. ἄλλως, ὃ δαῖα: δῆμα πεπονθυῖα ἢ κατακεκομμένη, καταπεπολεμημένη, κενაკωμένη. ὃ δύστηνε, ὃ πεπολεμημένη καὶ ἀθλία· ἀπρεπὲς γὰρ αὐτὴν πολεμίαν ἀποκαλεῖν· καὶ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλίας κέροται τῇ λέξει. 25

δαῖον κοινῶς τὸ πολέμιον, Ἀττικῶς τὸ δύστηνον.

785 θροεῖ] λέγει.

ἢ Ἡλέκτρῳ] v. 665 sqq. Οἰδίποδι] Tyr. v. 928 sqq. — 6 δισσολογοῦσιν L, corr. G. — 9] v. 579. — 14 ἐδέησε] ἔδειξε L, corr. Neuius. — 24 Αἰσχύλος] Pers. v. 271?

786 ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ: ἄπτεται τῶν ἀναγκαίων
 τοῦ χρωτός· καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων
 πραγμάτων ξυρεῖ ἐν χρῶ· ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος
 ἐφράπτεται ὁ σίδηρος. ἄλλως: μέχρι βάρους ἐφικνεῖται
 ὥστε μὴ χαίρειν· τὸ δὲ τινὰ παρέλκεται.

τοῦτο] τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

787 τί μ' αὖ τάλαιναν: πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν
 Αἰκτινι

τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην

10 ὄρθοις;

788 ἀτρύτων] πολυτρύτων.

ἔξ ἔδρας ἀνίστατε: οὐκοῦν διὰ τὸ κεκηκέναι καὶ
 ἀναπαύσεως δέεσθαι ἔνδον διέτριβεν καὶ τὴν πρόφασιν
 τοῦ μὴ προΐεναι διασαφεῖ.

15 790 ἤλγησ'] ἀλγεινῶς ἤκουσα.

791 τί φῆς, ὦνθρωπε: περιπαθῶς ἀναβοᾷ πυθο-
 μένη ὅτι ἀγγέλλει τις νεώτερόν τι περὶ τοῦ Αἰάντος·
 ἴδιον δὲ τῶν φίλων τὸ τὰ χεῖρα ἀεὶ ὑπονοεῖν.

μῶν ὀλώλαμεν;: τοιαῦτα γὰρ ἔλεγεν, ὅτι συναπ-
 20 ολοῦμαι σοι ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς.

792 οὐκ οἶδα τὴν σὴν προᾶξιν: πρὸς τὸ μῶν ὀλώ-
 λαμεν ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελος περὶ τοῦ Αἰάντος μόνου·
 οὐ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὥστε σοφίζεσθαι καὶ
 τὰς φωνὰς ἐξετάζειν· καλῶς δὲ τὸ θαρσῶ· οὐδὲ γὰρ

2 παροιμία] Apostolius XII, 23 (Leutschii paroem. Gr.
 vol. II p. 549). — 4, 5 δικνεῖται et παρέλκει Suid. v. ξυρεῖ. —
 9 fragm. 337. τί μ' ὦ (ὦ deletum) ἄρτι L, τί μ', ὦ ξέν',
 ἄρτι Wolfius; an τί μ' ἀρτίως <αὖ> πημάτων? — 13 δέεσθαι]
 δεῦσθαι G. — 19 ἔλεγεν] v. 496 sqq. — 24 ἐξετάζειν litera ζ
 facta ex lit. γ L.

αὐτὸς οἶδεν ἀλλ' ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Κάλχαντος ἀγω-
νιᾶν φησιν.

794 ὥστε μ' ὠδίειν: ἐμφαντικῶς τὸ ὠδίειν·
οἰκτεῖον γὰρ γυναικί, χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων
πόνων ἢ ὠδὶς. 5

796 ὕπαυλον: ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

797 κἀπὶ τῷ;] ἐπὶ τίνι, διὰ τί;

798 πάρεστ'] ἐπιδημεῖ.

799 φέρειν] ἀντὶ εἶναι.

801 καθ' ἡμέραν | τὴν νῦν: ἀμφιβόλως, ἤτοι μαθὼν 10
<κατὰ> τὴν νῦν ἡμέραν ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν
τεθνήξεται.

802 ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον: εἰ μὲν ἔνδον μένει
σφωθήσεται εἰ δὲ μὴ ἀπόλλυται· διὰ τοῦτου δὲ τὸ διττὸν
τοῦ μοιριδίου δηλοῖ ὡς καὶ Ὅμηρος 15

διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.

803 πρόστηγ' ἀναγκείας τύχης: ἐπίκουροι γένεσθε
τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας.

804 οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει: πιθανῶς καὶ Τεῦ-
κρον μεταπέμπεται ἵνα μὴ δεήσει ἄγγελον πέμπειν ὅταν 20
<ἐπι>τύχωσι τῷ σώματι.

805 ἐσπέρους: δυτικούς, ἀγκῶνας δὲ τὰς ἄκρας
τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν.

ἀντηλλούς] ἀνατολικούς.

807 ἔργωκα γὰρ δὴ φωτός: οἶον δι' ὧν εὐνοικῶς 25
ἔπραξα εἰς αὐτὸν καταφρονήσας ἠπάτησέ με.

3 ἐμφαντικῶς L, corr. Dindorfius. — 11 κατὰ] addidit G. —
13 μένει] μένει L, corr. Lasc. μένειε Dind.; an μείνη? —
16 Π. ι 411. τέλος δὲ L. — 17 γένεσθε L, corr. Suid. v. πρό-
στητε. — 18 δυστυχίας] συντυχίας G, Suid. — 21 τύχωσι L,
correxī coll. schol. v. 719 ἐπιτεύξονται τῷ πτόματι. 866. 870.
890. 891.

808 τῆς παλαιᾶς χάριτος] τῆς τοῦ γάμου καὶ τῆς
 συνουσίας.

809 οἶμοι, τί δράσω; περιπαθῶς ἐφάψασθαι τῆς
 ζητήσεως καὶ τῷ τέκνῳ κελεύει καὶ ὡσπερ ἀπολογου-
 5 μένη ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν· φησὶν οὖν ἐν ἀπόρρῳ
 γενομένη, τί δράσω; οἶον πῶς μόνον σε καταλίπω;

810 ὅποιπερ ἂν σθένω: οἶον τῆς προθυμίας οὐδὲν
 ἔλλείπω καὶ εἰ τῷ σώματι ἀδυνατῶ.

813 χωρεῖν ἔτοιμος: μετακινεῖται ἢ σκηνὴ τοῦ Fol. 10 b
 10 χοροῦ ἐξελθόντος· ἀναγκαία δὲ ἡ ἔξοδος ἵνα εὗρη
 καιρὸν ὃ Ἄλας χειρώσασθαι ἑαυτόν.

815 ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν: μετάκειται ἢ σκηνὴ
 ἐπὶ ἐρήμῳ τινὸς χωρίου ἐνθα ὃ Ἄλας εὐτρεπίσας τὸ
 ξίφος ῥῆσιν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρειται ἐπεὶ
 15 γέλοιον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει·
 ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώ-
 θασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν· τί
 οὖν τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν
 ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας· ἴσως οὖν
 20 καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς
 ἐτέρον . . . . . ὑπ' ὕψιυ ἔθηκεν τὸ δρώμενον
 ἢ μᾶλλον ἐκπλήξαι βουλόμενος· εἰκὴ γὰρ κατηγορεῖν
 ἄνδρὸς πάλαι οὐχ ὄσιον· πῆξας δὲ τὸ ξίφος ταῦτά
 φησι· σφαγέα δὲ λέγει ἢ τὸν καιρὸν τοῦ ἀποθανεῖν
 25 ἢ τὸν διὰ τῆς σφαγῆς θάνατον.

ἢ τομώτατος: ἀντὶ ὅπου· πρότερον γὰρ ἂν εἴη τῷ
 ἀπηυδηκότη ἀλογίστως ἵεναι ἐπὶ τὸ προκείμενον· ἔπεται

6 καταλείπω L. — 18 ἐν Θρήσσαις] Nauck. fragm. p. 20.
 — 20 καινοτομεῖν βουλόμενος] cf. schol. v. 833. — 23 πάλαι]
 παλαιοῦ Lasc. οὐχ ὄσιον] οὐδὲ δίκαιον addit G. — 27 ἵεναι]
 εἶναι L, corr. Lasc.

δὲ τῷ λόγῳ ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἅπαξ κρίνασι
περὶ τινος οὐ γίνεταί ἀναβολή οὐδὲ μετάνοια [περὶ
τινος].

818 μάλιστα μισηθέντος: μεγαλόφρων ὁ Αἴας καὶ
μέχρις ἐσχάτης ὥρας μισῶν τοὺς βαρβάρους· ὅτι δὲ 5
δῶρον εἶπεν ξένων ἐπήνεργεν (ξένιον γὰρ λέγομεν τὸ
δῶρον τὸ παρὰ ξένων διδόμενον) εἶτα προσέθηγεν
ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος.

819 πέπηγε δ' ἐν γῆ πολεμία: πρόδηλον μὲν ὅμως
διὰ τὸ περιπαθές, ὅτι ἐν πολεμίᾳ γῆ ὑπὸ δυσμενοῦς 10
ἀπόλλυται.

820 θηγάνη] ἀκόνη ὅθεν καὶ τὸ θήγειν ἀκονᾶν.

821 περιστείλας] διαχειριστάμενος, περισφίγγας ἐν
τῇ γῆ.

822 λείπει τὸ ὥστε, ὥστε διὰ τάχους θανεῖν. 15

823 εὐσκενοῦμεν] καλῶς παρεσκευάσμεθα καὶ ἔχο-
μεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον.

ἐκ δὲ τῶνδε] οἶον τὸ δὲ μετὰ ταῦτα.

828 νεορράντῳ] προσφάτῳ.

829 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του: καταρέλαστος, 20
φασίν, ὁ Αἴας μὴ τῶν κυνῶν ἢ τῶν οἰωνῶν τὴν
αἰκίαν ὑποστελλόμενος ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν Ἑλλήνων·
δητέον οὖν ὅτι ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ βού-
λεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι αὐτοῖς καὶ τούτου
μόνον ἀντιποιοῦνται. 25

831 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω] γράφε τοσαῦτά
σοι· προστρέπω δὲ ἱκετευτικῶς λέγω· προστροπαιοὶ γὰρ
οἱ ἱκέται.

2 περὶ τινος om. Lasc. — 12 τὸ θήγειν ἀκονᾶν] θήγειν
τὸ ἀκονᾶν Lasc. — 27 ἱκετευτικῶς] κικευτικῶς L, correxi coll.
schol. v. 1173. Phil. 773. Oed. Col. 50.

ἵκετεύων ἐπιτρέπομαι.

832 πομπαῖον] τὸν ψυχοπομπόν.

εἶ με κοιμῖσαι: θανμαστῶς καὶ γενναίως κοιμῖσαι
εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνον τὸν θάνατον· καὶ Ὅμηρος
κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

833 ξὺν ἀσφαδάστῳ: ἀσκαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ
ἔχοντι ἀντὶ συντόμῳ ὥστε καιρίας τῆς πληγῆς γενο-
μένης μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ
θανάτῳ διατριβήν· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ

10 ὁ δ' ἐσφάδαξεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς·

σφαδάξειν δὲ ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίξειν·
παραδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο
σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην (μόνην)
τρωτὸς διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεουτῇ αὐτὸν σκεπά-
15 σαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκεπάστον ἔασαι διὰ τὸν
ρωρυτὸν ὃν περιέκειτο· φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος
ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ
χωρτὸς τῇ σφαγῇ

τοῖον ὡς τις ἐντείνων

20 πρὶν δὴ τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ
ποῖον μέρος δεῖ χρησασθαι τῇ σφαγῇ· ὁ δὲ Σοφοκλῆς
ἐριθεῦσαι μὲν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθεῖς οὐ
μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων ψιλῶς φησι

1 ἐπιτρέπω pr. lit. ω a m. rec. in ομαι mutata L. — 5 Π.
λ 241. — 7 ὅστε] ὅπως L, correxi. γινόμενης L, corr. G,
Suid. v. ἀσφαδάστῳ. — 10 fragm. 1009. — 12 παραδεδομένον
L, corr. Suid. κατὰ ἱστορίαν] cf. Ai. argum. schol. Π p. 28,
2 sqq. Pindari verba Isthm. V 35—53 scholiastae male inter-
pretati sunt; cf. etiam schol. Hom. Π. ψ 821. — 13 μονό-
τρωτος i. e. μόνον (μόνην Suid.) τρωτὸς G. — 16 Αἰσχύλος] fr.

78. — 22 τι^{ὡς} L.

πλευρὰν ἀναρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ

κατὰ τί τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών.

835 τὰς ἀεὶ τε παρθένους: μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς Ἑρινύας ἀειπαρθένους, νῦν δὲ τὰς ἀδαροδοκίτους καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδι- 5 κούντων.

837 τανύποδας: τὸ τανύποδας τῷ μαθεῖν συναπτόεν οἶον ταχέως μαθεῖν τὸ κατ' ἐμὲ καὶ μὴ ἀμελῆσαι ἐξελεθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον· τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι· ἢ καθ' ἑαυτὸ τὸ τανύποδας λεκτέον, 10 τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

τὰς ἀκοπιάστας ἐπιούσας.

841 τὰς αὐτοσφαγεῖς: ταῦτα νοθεύεσθαι φασιν ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων.

τοῦτο ἀπέβη τῷ Ἀγαμέμνονι· ὑπὸ γὰρ τῶν φιλ- 15 τάτων ἀπώλετο.

844 τὸ ἐξῆς, γεύεσθε πανδήμου στρατοῦ, μὴ φεῖδεσθε.

845 σύ τ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανόν: ὑπερβολικῶς· εἰώθασι γὰρ περὶ τῶν δεινῶν λέγειν ὅτι ἐπικαλυψά- 20 μενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα παρέρχεται, ὃ δὲ πρὸς τὸν ἥλιόν φησι, καὶ ἀπάγγελου ἐποπτεύσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα.

849 τῇ τε θυστῆνῳ τροφῷ: καὶ ταῦτα περιπαθῆ καὶ ἀνθρώπινα· ὄρα γὰρ ὅτι καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ 25 θανάτου τὴν μητέρα μεταπέμπεται ὅπου καὶ πάνυ οἰκτρῶς αὐτὴν ἀνακαλεῖ

καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν·

1 διαρρήξαντα Dind. — 4 ἀεὶ παρθένους Br. — 13 excidit obelus (χ). — 19 τ'] δ' in textu L. — 28 Trachin. v. 1148 ubi καλεῖ L.

ὡς [ἀντι]λαμβανόμενος δὲ ἑαυτοῦ ἐπάγει

ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην.

οἱ μὲν τῇ θρηψαμένη οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον.

854 ἐπίσκεισαι] σκόπησον.

Fol. 11 a

5 860 ἐστίας βιάθρον: δύναται καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι
καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ βίασις τῆς ἐστίας.

861 κλειναί τ' Ἀθῆναι: τῶν Ἀθηναίων μέμνηται
διὰ τὴν συγγένειαν καὶ ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ ποιητῆς
ἠγωνίζετο ταῦτά φησιν ἐπισπώμενος αὐτοὺς εἰς εὐνοίαν.

10 τὸ σύντροφον γένος] οἱ δημήλικες.

862 κρηναί τε ποταμοί θ' οἶδε καὶ τὰ Τρωικά:
καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη

πολεμία τῇ Τρωάδι·

ἐπὶ δὲ τῷ τέλει καὶ τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμοὺς
15 καλεῖ παρ' οἷς μέλλει τελευτᾶν· καὶ ἔστιν εὐσεβοῦς
ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν πρὸ τοῦ θανάτου θεοῦς, τόπους,
χώραν, πατρίδα, ἀδελφὸν ὥστε μετ' εὐμενείας ἀποθα-
νεῖν· ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρόμενος λέγει.

864 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας: περιπαθῶς καὶ τὸ ὄνομα
20 ἀνακαλεῖται· δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι περιπίπτει τῷ ξίφει
καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὸν ὑποκριτὴν ὡς ἄξει
τοὺς θεατὰς εἰς τὴν τοῦ Αἴαντος φαντασίαν ὅποια
περὶ τοῦ Ζακυνθίου Τιμοθέου φασὶν ὅτι ἦγε τοὺς
θεατὰς καὶ ἐψυχαγῶγει τῇ ὑποκρισίει ὡς Σφαγέα αὐτὸν
25 κληθῆναι.

θροεῖ] λέγει.

866 πόνος πόνῳ πόνον φέρει: λείπει ἢ πρὸς ἴν'

1 ἀντιλαμβανόμενος L. — 2] v. 852. — 13] v. 819. —
17 εὐμενείας] εὐφημίας G. — 24 Σφαγέα] sumtum ex v. 815.

ἢ ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει· καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκὸν ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ τὸ δὲ δεύτερον πόνον [οἶον] κοινῶς οἶον κάματος. ἄλλως: οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προΐασιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον ζητοῦντες τὸν Αἴαντα ⁵ καὶ ἡ Τέκμησσα ἐξ ἄλλων ἦτις καὶ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι· ὁ δὲ νοῦς, ὁ πόνος ἐπὶ πόνῳ πόνον φέρει ὡς Ὅμηρος

πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται

καὶ ἐν Τραχινίαις

10

νῦξ γὰρ εἰσάγει

καὶ νῦξ ἀπαθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.

869 κούδεις ἐπίσταται: οὐδεις οἶδέ με τόπος συμμαθεῖν οἶον μεμαθηκότα τὸ γερονὸς οὐδεις με οἶδεν τόπος ἀλλὰ μάτην περιῆλθον· ἢ συμμαθεῖν ἀντὶ τοῦ ¹⁵ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου.

870 ἰδοῦ, ἰδοῦ: πιθανὰ ταῦτα καὶ σχεδὸν τῆς ἀληθείας ἔγγυς, τὸ δὲ δοῦπον ἐλπίζοντες τῷ σώματι περιπεσεῖν.

872 κοινόπλουον ἑμιλίαν: ἢ συνναῦται, ἐπὶ τῆς ²⁰ αὐτῆς νηὸς πλεύσαντες ἢ τροπικῶς τὸν αὐτὸν ἡμῖν πλοῦν ἐσταλμένοι πρὸς τὴν ζήτησιν.

879 ὄλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησιν.
 τίς ἂν φιλοπόνουον | ἀλιαδᾶν: τίς τῶν ἀλιέων <τῶν> ἀεὶ ἀγρυπνεῖν εἰδισμένων διὰ τὴν ἄγραν ἢ τίς θεὰ ²⁵ Ὀλυμπιάς ἢ ποταμῶν ἰδρις τουτέστι Ναῖς ἀπαγγεῖλαι εἶ πον λεύσσει τὸν ὀμόθυμον;

3 οἶον om. Lasc. — 5 post καὶ ἄλλην deletum est vocabulum ζήτησιν. — 9 ll. π 111 ubi ἐστήρικτο. — 11] v. 29. — 24 τῶν addidit G. — 26 ἀπαγγεῖλαι L, corr. G. — 27 ὀμόθυμον L.

φιλοπόνων] τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

883 ἑνῶν] τῶν ῥεόντων παρὰ τὴν ῥύσιν.

884 Βοσπορίων: τῶν εἰς τὸν Βόσπορον ῥεόντων
Τρωικῶν ποταμῶν· δύο δὲ εἰσι Βόσποροι, ὁ μὲν κατὰ
5 τὴν Προποντίδα ὁ δὲ Θρακικὸς ὡς φησὶ Φιλίας.

887 ἀπύοι] εἴποι.

σχέτλια γὰρ | ἐμέ: δεινὰ γὰρ πράγματα ἐμὲ τὸν
ἐπιπόνως πλανηθέντα μὴ εὐθυδρομηῆσαι εἰς τὸ τῆς
ζητήσεως μέρος καθ' ὃ ὁ Αἴας ἐποίησατο τὴν ἔφοδον·
10 τοῦτο γὰρ ἂν εἴη οὖριον.

890 ἀλλ' ἀμενημόν: ἐφ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἐπὶ τοῦ
Αἴαντος, σχέτλια ἂν εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτῷ ἀλλ'
ἠσθενηκέναι με τῇ ζητήσει.

891 ἰὼ [τλήμων]: Τέκμησσα βοᾶ ἐπιτυχοῦσα τῷ
15 σώματι, φαίνεται δὲ οὐδέπω ἔνοπτος οὔσα τῷ χορῷ.

892 πάραυλος: ἐγγὺς παρὰ τὴν ἀύλην ἢ θρηνητικὴν
παρὰ τοὺς αὐλοὺς.

παρατεταμένη.

893 ἰὼ τλήμων] τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεῖ γενομένη
20 ὄπερ δηλοῖ ὁ χορός.

899 κρυφαίω: ἀποκεκρυμμένω, εἰσδεδουκότι εἰς τὸ Fol. 11 b
σῶμα, τὸ δὲ περιπτυχῆς κυριώτατα μὲν ὠνόμασται
ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον, τινὲς δὲ περικεκυλισμένος.

τῷ λαθραίως τῶν φίλων γεγονότι.

900 ἐν πρώτοις περὶ ἑαυτῶν ὀλοφύρονται.

902 τόνδε συνναύταν] ἀντὶ ἐμὲ τὸν χορὸν· συνήθως.

906 ἐν γὰρ οἱ χθονί: αὐτὸ τὸ σχῆμα, φησί, δηλοῖ
ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνηρέθη· πᾶν δὲ ἀμνητήριον καὶ δόρον

5 Φιλίας] geographus Atheniensis. — 9 μέρος] τέλος
Neuius. — 14 ad ἰὼ τλήμων v. 893 adscriptum in L, corr.
Neuius.

καὶ ἔργος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι· περιπετὲς δὲ ᾧ περι-
έπεσεν· τοῦ δὲ θεατοῦ εἰδότης τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέ-
σεως ἔδει καὶ τὸν χορὸν καὶ τὴν Τέκμησσαν <μη>
πολυπραγμονήσαι.

907 πηκτὸν] περιπετηγρὸς αὐτῷ.

5

κατηγορεῖ] σημαίνει, λέγει.

909 οἶος ἄρ' αἰμάχθης] μόνος ἡματώθης.

910 ἄφρακτος φίλων: ἀφύλακτος, οὐ πεφραγμένος
καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπατηθέντας
καταλιπεῖν σε.

10

911 ὁ πάντα κωφὸς] τὸ πάντα εἰς τὴν ἀπάτην·
ἐγὼ δέ, φησὶν, ὁ ἀναίσθητος κατημέλησα.

912 πᾶ, πᾶ: τοῦτο κατ' ἄλλης ἀρχῆς· βουλόμενοι
τὸ σῶμα θεάσασθαι τοῦτο λέγουσιν ὃ διακωλύει ἢ
Τέκμησσα.

15

913 ὁ δυστράπελος: δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος,
<δυσμετάθετος>, ὃς οὐχ εὔφρον ἐκφυγῆν τῷ πάθει·
οὕτω λέγουσιν καὶ δυστράπελον τὸ ὄργημα τὸ οὐκ
εὐδιάλττον. ἄλλως: δυστράπελόν φασιν Ἄττικοι τὸν
ἀμετακίνητον ἐν ὄργῃ ἢ διαθέσει ἢ φιλαργυρία, τὸν 20
αὐτὸν δὲ καὶ ἀτράπελον.

ὁ δύσκολος.

914 δυσάννυμος] ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ Αἴας.

916 φάρει καλύψω: ἥθος γυναικὸς τὸ μὴ ἀσχήμως
δεικνύναι τὸ σῶμα.

25

2 εἰδότης] v. 815 sqq. — 3 μὴ addidi. — 11 τὸ] τὰ L,
corr. G. — 13 βουλόμενοι] γὰρ addit Wunderus. — 17 δυσ-
μετάθετος add. G, Suid. v. δυστράπελος. — 18 τὸ ὄργημα] cor-
ruptum; ὄργημα (iram non facile sedatam) Bernhardius; an
πρᾶγμα? fragm. apud Athen. IX p. 408 a καὶ πρᾶγμα γ'
ἠρώτα με δυστράπελον πάνν. — 19 εὐδιάλττον] sic Suid.;
(εὐδιά)λτον (εὐδιάλλαντον Lasc.) L. — 23 λέγει] v. 430 sqq.

παμπήδην] παντελῶς, ὅλον τὸ σῶμα.

917 οὐδεις ἂν ὅστις καὶ φίλος: ὑπερβολικῶς ἐπεὶ οὐκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς φίλους μαλακίξεσθαι.

921 ὡς ἀκμαῖος: καιρίος, κατὰ καιρόν, παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ· καλῶς δὲ ζητεῖ Τεῦκρον ἵν' ἡ κηδεία γένηται ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς.

922 συγκαθαρμοῖσαι] περιστεῖλαι.

924 αὔξησις περὶ τὸ πάθος, ὡς καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἔλεειν.

925 ἔμελλες] Ἰακῶς, ἐφ' ἧς ἄρα καὶ δῆλος ἦς.

926 στερεόφωνον: οἶον ἐφ' οἷς ἐνόησας καὶ ἤλγεις περιυβρισμένος ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν.

ᾄδ' ἐξανύσειν] τοῦ καινίσειν.

930 πάννυχτα καὶ φαέθοντ'] κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν.

934 ἄρχων] ἀρχηγός, προηγός.

935 ἀριστόχειρ] ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα.

938 γενναία] ἡ ἰσχυρά.

940 οὐδέν σ' ἀπιστῶ: εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσιν καὶ συγχαρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι· φέρει γὰρ τοῦτο καὶ κόρον τοῦ θρήνου καὶ παραμυθίαν.

941 ἀρτίου] γνησίον· οὐ γὰρ ἔστι χρονικόν.

942 σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστί: σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι· ἔστι μὲν γὰρ καὶ τῷ χορῷ οἰκειότης πρὸς Αἴαντα ἀλλ' οὐχ ὅσον πρὸς τὴν Τέκμησσαν.

δοκεῖν] δοξάζειν.

945 σκοποὶ] οἱ Ἀτρεῖδαι.

4 παρὰ] περὶ Suid. v. ἀκμαῖος. — 6 ὑπὸ] ἀπὸ L, correxi. — 14 τοῦ] <οὔ>τω? — 19 cf. schol. Electr. v. 229. —

22 χρονικόν] sc. ἀρτίως; ἀρτίως^{ov} in textu L.

946 ὦμοι, ἀναλγήτων: ἀσυμπαθῶν εἰ τοῦτο πρά-
ξιαν· ἢ τῶν μηδόλως ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς
τῶν Ἑλλήνων ἢ πολυαλγήτων, τῶν εἰς πολλὰ ἄχθῃ ἡμᾶς
ἐμβεβληκότων.

γράφει ἰά μοι· περιπαθῶς δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐπὶ 5
τῷ λόγῳ Τεκμηρίωσης.

Fol. 12 a 948 τῷδ' ἄχει] τῇ παρουσίᾳ συμφορᾶς.

950 οὐκ ἂν τὰδ' ἔσθῃ: οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη
οὔτω μὴ θεῶν βουλομένων ὥστε καὶ ταῦτά ἐστι προσ-
δοκᾶν περὶ τῶν Ἀτρειδῶν. ἄλλως: πρὸς τὸ εἰρημένον 10
ὕπὸ τοῦ χοροῦ

ἄλλ' ἀπειργοὶ θεὸς

φησίν, οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθαι ἡμῖν τοὺς θεοὺς ἐπεὶ
οὐδ' ἂν ἐπράχθη ταῦτα.

951 ἄραν ὑπερβοριθεῖς: μέγα καὶ βαρὺ ἤνυσαν οἱ 15
πράξαντες τὰ περὶ τὸν Αἴαντα ὃ ἐστὶν οἱ αἴτιοι τούτων.

953 φυτεύει] ἐφύτευσεν.

954 κελαινώπαν: οἶον οὐκ ἐν τῷ φανερωῖ ἄλλ'
ἐν σκοτῷ ἤδη βλεπόμενον καὶ μέλανα καὶ οἶον κερυμ-
μένον καὶ δόλιον καὶ οὐχ ἀπλοῦν θυμὸν ἐφυβρίζει· 20
ἔξωθεν δὲ ἢ κατὰ τὸ δὲ ἡμᾶς λείπει ἴν' ἢ κατὰ τὸν
θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς.

957 τοῖς μαινομένοις] τοῖς διὰ τὴν μανίαν συμ-
βεβηκόσιν.

960 κλύοντες] τὰ ἄχθῃ κλύοντες.

25

962 χ.

3 εἰς πολλὰ ἄχθῃ ἡμᾶς ἐμβεβληκότων L, corr. Suid. v.
ἀνάληγτος. — 12] v. 949. — 15 οἱ πράξαντες] οἱ (= οἶον)

ἐπράξτε^{αν} deleto ἔ L, ἐπράξαν G, corr. Lasc.

ἴσως τοι κεί βλέποντα: καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν
ἀντὶ τοῦ ζῶντα διὸ τὸ χ πρόσκειται.

966 ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν: μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς
τέθνηκεν ἤπερ ἐκείνοις γλυκὺς <καὶ αὐτῷ γλυκὺς>
5 ἐπεὶ ἂν ἐπεθύμει ἔτυχεν· οὐκ ἂν οὖν ἐπεγγελέων
αὐτῷ οἱ ἐχθροὶ ὡς αὐτοὶ τῆς ἀπωλείας αἰτιοὶ γενό-
μενοι.

970 θεοῖς τέθνηκεν: θεῶν βουλομένων· οὐ γὰρ
οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον.

10 974 ἰὼ μοί μοι: δεῖ γενέσθαι βοήν ἢν ἀκούσας
ὁ χορὸς ἐφίστησι γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ Τεῦκρου
βοῶντος.

976 ἐπίσκοπον μέλος: σημαντικόν, ἔφορον, οὐχ
ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς ἀλλ' ἐστοχασμένον.

15 977 ὦ φίλτατ' Αἴας: ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ
Τεκμηύσεως.

978 ἄρ' ἠμπόληκας: ἐνεπόλησας, ἐκέρδανας· καὶ
ἐπὶ φαύλου λέγεται, τροπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ περιεποίησας.

982 περισπερχῆς] ἀντὶ τοῦ βαρύ.

20 983 τί γὰρ τέκνον | τὸ τοῦδε: καὶ πρὶν ἀκούσαι
τῶν ἐντολῶν ὁ Τεῦκρος ἔδειξεν τὴν περὶ τὸν παῖδα
κηδεμονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ φρονίμως.

986 ὡς κενῆς | σκύμνον λεαίνης: καλῶς τῷ παρα-
δείγματι χρῆται· οἱ γὰρ κνηροὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν

25 ὅποτε ἔρμηοι τῶν μητέρων γίνονται οἱ σκύμνοι.

1 καὶ νῦν] cf. v. 1067, al. — 2 τοῦ] τὸν L, corr. Lasc. —
4 καὶ αὐτῷ γλυκὺς addidi. — 6 αὐτοὶ] αὐτῶτοιο delete τῷ L.
— 11 γνωρίζων] γνωρίζειν L, γνωρίσας G, corr. Lasc. — 15 ἔρ-
χεται] Τεῦκρος addit Br. μεταπεμφθεὶς] v. 921. — 17 ἐνεπό-
λησας] ἐπάλησας Suid. v. ἠμπόληκας. — 21 τῶν ἐντολῶν] v.
990—991.

Fol. 12b

κεκενωμένης, ἐστερημένης τοῦ συζύγου.
 994 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν: οὐ λέγει τὴν ἐπὶ τὴν
 Μυσιάν (ἐπιφέρει γὰρ ἦν δὴ νῦν ἔβην) ἀλλὰ ταύτην
 ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἰδεῖν τὸν νεκρόν.

998 ὄξεϊα γὰρ σου βάξεις: οὐ κοινῶς τὸ ὄξυ ἐπὶ 5
 τῆς φήμης ἀλλ' ὀρμηὴν ἴσχει ἐπὶ τοῖς ἀξιόματι προ-
 βεβηκόσι· τὸ δὲ ὡς θεοῦ ἦτοι ὡς ἀπὸ θεοῦ ἢ ὡς περὶ
 θεοῦ, τοῦτο δὲ πρὸς τὴν φήμην μόνον ἐπεὶ γίνεται
 βλάσφημον διὰ τῶν ἐξῆς.

1001 ὑπεστενάζον] ἰσως ἠσύχως ἐστενάζεν δε- 10
 δοικῶς τοὺς ἐχθρούς.

1003 ἰθ', ἐκάλυπον: πρὸς τὸν χορόν φησιν ἢ
 τινα τῶν θεραπόντων· ἢ γὰρ Τέκμησσα ἐπὶ τὸν παῖδα
 ἀπήει.

1004 ᾧ δυσθέατον ὕμα] ὡς ἀνακαλύψας. 15

1005 ἄνιας] λύπας.

κατασπείρας: δαιμονίως καὶ τὸ σπείρας οἶον ἀρχὴν
 κακῶν παρασχόν· ἢ τὸ σπείραι ἐπὶ πλήθους κακῶν
 τακτέον.

1007 τοῖς σοῖς ἐν πόνοισιν ἀρήξαντα μηδαμοῦ. 20

1008 ᾗ που Τελαμών: ἅμα μὲν πρὸς <τὸ> τῆς
 ἱστορίας ὅτι ἐκβέβληται ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πιθανὸν
 τῆς ὑπονοίας.

1010 πῶς γὰρ οὔχ; ὄτω πάρα: πῶς γὰρ οὐτός με

1 τοῦ] τῆς L, corr. Br. — 2 πασῶν] ἀπασῶν (ut in textu pr.) L. — 7 ὡς περὶ] ὡσπερ L, correxi. — 14 ἀπήει] v. 973. — 18 σπείραι] σπείρας Lasc. — 21 ᾗ] ἢ (ut in textu pr.) L. τὸ add. G. τῆς ἱστορίας] schol. Pind. Nem. IV, 46: ὁ γὰρ Τεῦκρος ἐλθὼν μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἴλιον εἰς Σαλαμίνα καὶ ὑπονοηθεὶς ὑπὸ τοῦ Τελαμῶνος ὡς αἰτιος γεγονὼς τοῦ φόνου τῷ Αἴαντι φυχῶν ᾄκισε τὴν Κύπρον καὶ ἔσχεν αὐτῆς τὴν ἀρχήν; cf. etiam Pausan. I, 28, 12.

ἡδέως δέξεται ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηγὸς ἄπεστι
καὶ ἱλαρόν;

οὔχ; ὅτῳ πάρα: οὔχ; ᾧτιμ οὐδ' εὐτυχοῦντι πά-
εστιν τὸ γελᾶν· εὐτυχοῦντι δὲ εἶπεν οὐκ ἐπὶ τῷ
5 ἠῶ ἔσφαρμένῳ ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ
καὶ τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας.

1012 ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν] οἴου τίνος ἀπόσχοιτο
λόγῳ;

1013 τὸν ἐκ δορός γεγῶτα] ὠσανεὶ ἐμέ.

10 1015 ὡς τὰ σά] ἀντὶ τοῦ ὅπως τὰ σά.

1017 τοιαῦτ' ἀνήρ δύσοργος: τὸ μὲν δύσοργος
ἐκ φύσεως (λέγει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ σκυθρωπὸν) τὸ δὲ ἐν
γῆρᾳ εἰς ἐπίτασιν.

1018 πρὸς οὐδὲν] πρὸς οὐδὲν ἀληθὲς ἢ αἴτιον ἐμοί.

15 1020 λόγοισιν] ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις.

1022 πολλοὶ μὲν ἐχθροί: πολλοὶ ἐχθροὶ Ἑλληνέες
τε καὶ Τρῶες, ὀλίγοι δὲ ὠφελήσιμοι Ἕλληνες.

1024 πῶς ἀποσπάσω: πῶς, φησί, τὸ σῶμα ἀπὸ
τοῦ ξίφους ἐλκύσω; συμπληρῶσαι δὲ βούλεται καὶ
20 θάπτειν αὐτὸν· καλῶς δὲ τῇ μὲν Τεκμήση περιῆψε τὸ
σκεπάσαι αὐτὸν ὡς γυναικὶ τῷ δὲ Τεύκρῳ ὡς ἀνδρὶ
καὶ ἀδελφῷ <τὸ> τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα.

1025 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος: τῆς ἀκμῆς τοῦ
ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν ὡς ὀδοῦς· ὀδοῦσι
25 γὰρ περιβάλλεται ὀξέσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρον τὸ ξίφος
δηλοῖ.

1030 πισθτεῖς] ἐξαφθεῖς, ἐκδεσμηθεῖς.

12 λέγει] v. 1011. — 22 τὸ addidi. — 24 εἰς τὸ καίνειν
ὡς ὀδοῦς] schol. Antig. v. 1233 κνώδων — παρὰ τὸ καίνειν
τοῖς ὀδοῦσι. — 25 παραβάλλεται G, Suid. v. κνώδοντος. — 27
δεσμευθεῖς Suid. v. πισθτεῖς.

1032 δωρεάν] τὸ ξίφος.

1035 κάκεινον] τὸν λῶρον.

1037 καλῶς τὸ φάναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν
γίνεσθαι· εἰσὶ γάρ τινες ἑτεροδοξοῦντες.

1038 τάδ'] τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα. 5

1039 ἐκεῖνα] τὰ ἑαυτοῦ δόγματα· γέρονε δὲ τοῦτο
καὶ παροιμιακόν.

Fol. 13a 1041 χῶ τι μυθήσῃ τάχα: καὶ ὅ τι μυθήσῃ πρὸς
τὴν ἔφοδον Μενελάου τουτέστι τὴν ἄφιξιν ἦτοι πρὸς
αὐτὸν Μενέλαον. 10

1043 ἐξίκοι' ἀνήρ: πιθανῶς [πάρεστιν] ὅτι οὐ
συμπαθήσων πάρεστιν· οὐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο ἀλλ' ὥσπερ
προπαρασκευάζων τὸν Τεῦκρον.

1044 εἰς ἐναντιολογίαν.

1045 ἀντὶ δι' ὄντινα τὸν ἐπὶ Τροίαν ἐστείλά- 15
μεθα πλοῦν.

1047 οὔτος, σὲ φωνᾷ: ὑβριστικὸν τὸ ἦθος Μενε-
λάου ἴσως ἐκ τῆς συναμοσίας Ὀδυσσεως.

1048 ὅπως ἔχει] ἀντὶ ἕθαπτον.

1050 δοκοῦντ' ἔμοι] διὰ τὴν ἐξουσίαν οὐ διὰ 20
δικαιολογίαν.

1052 πρῶτον κεφάλαιον ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῶν
Ἑλλήνων, δεύτερον ὅτι ἀπειθής· ἐντεῦθεν δὲ τὴν
πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λήφεται ὁ Τεῦκρος ὅτι οὐκ
εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ Ἄτρεΐδαι. 25

1056 ὡς ἔλοι δορῆ] γράφε ὡς ἐλοιδόρει.

4 τινες] Euripides monente M. Schmidtio Didym. p. 93.
— 11 πάρεστιν omisit Br.; an παρίστησιν? — 22 πρῶτον κε-
φάλαιον] v. 1052—1065. — 23 δεύτερον] v. 1066 sqq. — 24
λήφεται] v. 1099 sqq.

ὡς ἐλοιδοῖται: ὡς λοιδορούμενος ἐπηγγέλατο·
ταῦτα γὰρ εἶπεν ὁ Αἴας.

1064 χλωρὰν] διὰ τὰ ἐκεῖσε φντά.

1066 στοχάζεται γὰρ ὅτι ὁ Τεῦκρος οὐ δίχα
5 ὀργῆς δέξεται τοὺς λόγους.

1069 παρευθύνοντες] ἀντὶ τοῦ τιμωρούμενοι.

1074 καὶ Ἐπίχαρμος φησιν

ἔνθα δέος ἐνταῦθα καὶ αἰδώς.

1079 παρ' Ὀμήρω

10 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφραται.

1084 πάνυ ἀσφαλῶς τὸ καιρίον.

1085 ἐὰν ποιοῦντές τι παρὰ φύσιν ἠδώμεθα μὴ
ὑπολαμβάνωμεν ὅτι οὐκ ἀντιτίσωμεν ἂν λυπώμεθα
ἀντὶ δι' ὧν λυπώμεθα· τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι ὁ οἱ πολλοὶ
15 τιμῶσιν ἠδὲν τοῦτο οὐκ ἔστι παραμένον ἀλλὰ γίνεται
μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην.

1088 αἰθῶν ὑβριστής: οὐκ ἴσταται ἐπὶ τῶν αὐ- Fol. 13b
τῶν ἦν τότε ὑβριστῆς οὗτος ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ
γέρονεν καὶ ἡμεῖς οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ' αὐτοῦ
20 <νῦν> μέγα φρονοῦμεν.

1091 μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς: ἐπειδὴ τὰ
περὶ τῆς εὐπειθείας ἄριστα ἐγνωμολόγησεν. διάκειται
μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Τεῦκρον ὑπεσταλμένως δὲ δια-
λέγεται διὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα.

25 1093 οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα: πρὸ τῆς ἀντιλογίας
βούλεται μαλάξαι τὸν Μενέλαον ὅτι εὐγενῆς ὢν οὐκ

2 εἶπεν] v. 447 sqq. — 8 Lorentzii fragm. 58 (p. 276). —
10 ἡ. ε 531. ο 563. — 13 ἀντιτίσωμεν L, corr. Br. — 15 ἔστι]
ἔτι L, corr. Lasc. — 18 ἦν] ἦν L, corr. Lasc. — 20 νῦν add.
Lasc.

ἄξια τῷ γένει ἔξαμαρτάνει· ὁ δὲ λόγος παιδεύει τοὺς
εὐγενεῖς μὴ ἀμαρτάνειν.

1097 ἦ] κατ' ἐρώτησιν.

1100 ποῦ σὺ στρατηγεῖς· πῶς τῷ Αἴαντι προσ-
τάσεις ὁ μὴ τῶν ὑπὸ Αἴαντα ἔχων ἐξουσίαν; 5

1102 Σπάρτης ἀνάσσειν ἦλθες· ὁ λόγος ἔπας
ὅτι σύμμαχος ἦλθεν οὐχ ὑπήκοος.

1103 οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε· οὐδ' ἔστιν ὅπου
σοὶ πλέον προὔκειτο τοῦτον κοσμεῖν ἀλλ' οὐχὶ σὲ
ὑπὸ τούτου κοσμεῖσθαι. 10

1104 ἦ καὶ τῷδε σὲ] γράφε ἦ καὶ τοῦδε σοί.

1105 ὑπαρχος ἄλλων] ἀντὶ καὶ αὐτὸς ἐτέροις
ὑπετέταξο.

1107 διὰ τῶν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ.

1108 κόλαζ'] ἀντὶ τοῦ νοουθέτει. 15

1109 εἶθ' ἄτερος στρατηγός· τὸν περὶ τῆς ἐπι-
βουλῆς λόγον ἀποφενύγει ὡς δυσανάτρεπτον, ἐνδιατρίβει
δὲ τῷ ὅτι οὐ πάντων εἰσὶν ἄρχοντες.

1111 οὐ γάρ τι τῆς σῆς· ἀντετίθει γὰρ τις ὅτι
διὰ τὴν Ἑλένην ἢ στρατεία ἐγένετο· ὅπερ οὖν ἔθλιβεν 20
αὐτὸν ἀνεσκεύασεν.

1112 οἱ πόνου πολλοῦ πλέω· οἱ φιλοκίνδυνοι, οἱ
πλήρεις τῶν πόνων, λέγει δὲ τοὺς μισθοφόρους· οὐχ
ὥσπερ μισθοφόρος τις ἐπὶ μισθῷ ἐστρατεύσατο.

1113 ἀλλ' οὐνεχ' ὄρκων· τῶν γὰρ ἀριστέων συνελ- 25
θόντων ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλένης μνηστείαν ὁ Τυνδάρεωσ
πάντας ὄρκους ἀπήτησεν συναγωνίζεσθαι τῷ γαμοῦντι

5 τῶν] τὸν L, corr. Lasc. — 7 ἦλθεν] ἦλθες L, corr. Lasc.
— 11 ἦ] εἰ L, corr. Lasc. — 16 εἶθ' L. — 20 ἐ*θλιβεν L. —
22 οἱ πόνον L.

αὐτὴν καὶ συστρατεύειν εἴ τις ἀρπαγὴ γένοιτο περὶ
τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι.

1114 σοῦ δ' οὐδέν· ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν
ἀριθμῷ· πεποιθὼς δὲ Ἀγαμέμνονι ὑβρίζει Μενέλαον·
5 συνάδει γὰρ τῷ

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή.

1118 οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν· ὑποτίθησι τῷ
Τεῦκρῳ παύσασθαι τῆς κατηγορίας καὶ μάλιστα ἐν
τοιοῦτῳ καιρῷ ἐν ᾧ εὐεπιβούλευτός ἐστιν· ἢ τὸ ἐν
10 κακοῖς τοῦτο δηλοῖ, οὐκ ἐπιτρέψει ἢ συμφορὰ ἄλλο τι
νῦν πράσσειν ἢ περὶ τὸ ἐνεστὸς κακὸν γίνεσθαι.

1123 κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι· τὰ τοιαῦτα σοφίσματα
οὐκ οἰκεία τραγωδίας· μετὰ γὰρ τὴν ἀναίρεσιν ἐπεκ-
τεῖναι τὸ δρᾶμα θελήσας ἐψυχεύσατο καὶ ἔλυσε τὸ
15 τραγικὸν πάθος.

1126 κτείναντά με] ὅσον ἦκεν ἐφ' ἑαυτῷ.

1127 κτείναντα [με]; δεινόν· ὁ μὲν εἶπεν ὅσον
ἐφ' ἑαυτῷ ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀντιλαμβάνεται· τὸ δὲ
τοιοῦτο κωμωδίας μᾶλλον οὐ τραγωδίας.

20 1131 ταῦτα καὶ ἐν Ἀντιγόνη.

1135 εἰκότως, φησὶν, ἐμίσει σε ἀδικούμενος.

μιᾶ ψήφῳ φησὶ κατακριθῆναι τὸν Αἴαντα ὑπὸ
Μενελάου.

1137 καλῶς] ἀντὶ τοῦ ἐμπείρους.

Fol. 14a

1 καὶ συστρατεύειν] ὡς στρατεύειν L, καὶ Lasc., συστρατεύειν Wunderus; de narratione Cyclicorum v. schol. Phil. v. 72, Apollod. III, 10, 8. — 5 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 6 II. § 281. — 10 δηλοῖ] δήλον L, corr. Lasc. — 17 με inclusi. — 19 οὐ] ἢ Br. — 20 ἐν Ἀντιγόνη] v. 450 sqq. 511. 519. 1070. — 22 φασὶ Lasc.

1150 ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ'] καὶ οὗτος αἰνίττεται ὡς
ἐφ' ἑτέρον τὸν λόγον ποιούμενος.

1153 ὀργήν] τὸν τρόπον.

1161 οὐδαμῇ ὑπέκει οὐ Τεύκρος, κάμοι δέ, φησίν,
αἰσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαι σου φλυαροῦντος. 5

1165 ὁ χορὸς ταχύνει τὸ ταφῆναι τὸ σῶμα πρὶν
παραγενέσθαι τοὺς Ἀτρεΐδας.

1166 τὸν ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀέ-
μνηστον.

1168 πάρεστιν ἢ Τέκμησσα μετὰ τοῦ παιδός· 10
οὐχ ὅτι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα ἀλλ'
ὅτι κινῆσαι δυνατὰ.

1169 τοῦδε] τοῦ Αἴαντος.

1173 προστροβόαιος] προστετραμμένος αὐτῷ ἢ
ἱκετεύων. 15

1175 ἱκτήριον θησαυρὸν] τὰς πολλὰς ἱκεσίας ἢ
τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. ἄλλως: τὸ ἱκέσιον κτήμα,
λέγει δὲ τὰς τρίχας.

1178 ἐξημημένος ἔν' ἢ ἀφηρημένος.

1182 καλῶς ἐγείρει τοὺς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν, 20
τὸν δὲ παῖδα πρὸς οἶκτον προβάλλεται καθ' ἡλικίαν.

Fol. 14^b

1184 κὰν μηδεὶς ἐᾷ: ἀπουρονημένου, φασί, τὰ
πάντα ἐπὶ αὐτῷ ἀνατιθέναι ὅτι μόνος κρατήσει τῶν
ἐχθρῶν βιαζομένων· φητέον οὖν ὅτι ὑπὸ φιλοστοργίας
πάντα λέγει ὑπομένειν. 25

1185 τίς ἄρα νέατος: ὁ χορὸς πάλιν καθ' ἑαυτὸν
γενόμενος ἐν ἀναλογισμῷ γίνεται καὶ φησι, τίς ἄρα
ἡμῖν ὁ ἔσχατος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκτων;

—)
11 ἀλλ' οἱ . . . κινῆσαι L, ἀλλ' ὅτι κινῆσαι edidit Lasc. —
25 ὑπομενεῖν Br.

ἐς πότε λήξει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἐμοὶ πόνους παρα-
σκευάζων;

1186 πολυπλάγκτων] καθ' ὃ πολλὰ πλανώμεθα
ἐν ἄλλοδαπῇ.

5 1188 δορυσσοήτων] πολεμικῶν τουτέστι τῶν κατὰ
πόλεμον μόχθων.

1190 ἀνὰ τὰν εὐρώδῃ Τροίαν] ἦτοι ἐπὶ τῆς
Τροίας.

σκοτεινὴν καὶ ἀερώδῃ τοῖς Ἑλλησιν.

10 1192 ὄφελε πρότερον: ὄφελε πρότερον ἀφανῆς
γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκῶν εἰς
Ἑλληνας πολεμιστήρια ὄπλα ὡς ἅμα τῇ εὐρέσει ἡκόν-
των τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν.

1197 πόνοι πρόγονοι πόνων] ἢ παλαιοὶ ἢ ἀρχηγοὶ
15 τῶν πόνων οἷον ὁπότε εἰσαγωγὴ τῶν ὄπλων ἐγένετο·
οὐ δεῖ δὲ ἀπειροκάλας ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο
ὄπλοις.

1199 ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων: ἐκεῖνος ὁ εὐρῶν
τὰ ὄπλα ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ οὐ στεφάνων, οὐ κύλικος,
20 οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἐνεμιεν ἀλλὰ πᾶν, φησί, τερ-
πνὸν ἐξέκοψεν· ἥδιστος δὲ ὦν ὁ Σοφοκλῆς πάλιν ἐπὶ
τὸ ἴδιον ἦθος ἐκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν ὅθεν καὶ μέλιττα
ἐκλήθη.

1202 ὄτοβρον] ὄμαδον, ἦχον.

25 1203 ἐννουχίαν] τὴν ἐν παννουχίσει ἢ τὴν ἐν κοίτῃ.

1205 ἐρώτων] τῶν ἐρωτικῶν· καὶ ἄκαιρον μὲν

5 τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων] legitur in L post
παρασκευάζων in scholio v. 1185, corr. Suid. v. δορυσσοήτων
μόχθων. — 10 πρότερον ἀφανῆς] πρῶτον ἀφανῆς G. — 21
ἥδιστος] cf. schol. v. 693. — 22 μέλιττα] cf. schol. Oed. Col.
v. 17.

〈τὸ〉 περὶ ἔρωτος μεμνήσθαι ἐν τοῖς παροῦσιν ὅμως
κατ' ἀκολουθίαν πρὸς τὰ προκείμενα.

1207 κείμαι δ' ἀμέριμος: ἦτοι πολυμέριμος ἢ
τῶν τέρψεων ἀμέριμος οἷον μὴ σκοπῶν περὶ θυμηδίας
μηδὲν ἄλλ' ἐν δρόσοις τεγγόμενος ἄπερ ἐστὶ μοι μνη- 5
μόσυνα εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, ἢ ἐνταῦθα κακοπάθεια.
ἢ ἐν οὐδεμιᾷ μερίμῃ ὧν ἢ μόνον περὶ τῶν πολέμων.
πολυμέριμος.

1211 πρὶν] οἷον πρὶν ἐπέλθοιεν οἱ πολέμοι.

ἐννυχίου: τῆς νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων 10
καὶ τῶν βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ Αἴας.

1217 γενοίμαν ἴν' ὀλᾶεν: εὐχονται ἀπαλλαγῆναι
ἐπὶ τὰ οἰκεία· γενοίμην οὖν, φησὶν, ὑπὸ τὴν ἄκραν
πλάκα τοῦ Σουνίου· διὰ γὰρ Σουνίου ὁ πλοῦς τοῖς
ἀπὸ Τροίας ἐπὶ Σαλαμίνα. 15

ἐνθα ὑλώδης ἐξοχὴ τῆς θαλάττης ἐστὶ.

1220 Σουνίου] ὄνομα τόπου.

1221 φιλοτέχνως εὐφραίνει τοὺς ἀκροαμένους διὰ
τῶν ἐπαίνων τῆς Ἀττικῆς.

1223 ὁ Τεῦκρος ἀκηκοὺς ἤκειν τὸν Ἀγαμέμνονα 20
ἔρχεται μετὰ σπουδῆς.

1225 . . . καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι σημανῶν νέον.

1228 αἰχμαλωτίδος] τῆς Ἡσιόνης.

1230 ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γανυῶν.

1231 οὐδὲν μὲν ὧν διὰ τὴν δυσγένειαν τοῦ μηδὲν 25
δὲ τοῦ Αἴαντος τελευτήσαντος.

1 τὸ add. G. — 2 κατ'] καὶ L, corr. Wolffius; cf. schol.
Oed. Col. v. 1729. — 9 πρὶν] ὅτε? — 13 ὑπὸ] ἐπὶ L, correxi.

— 22 . . .] Δὲ L, Δίδυμος Elmsleius; fragm. 9 (p. 242). καὶ —
νέον] conflata sunt ex duobus versibus, Ai. 326 καὶ δῆλός
ἐστιν ὡς τι δρασειῶν κεινὸν et Antig. 242 δηλοῖς δ' ὡς τι
σημανῶν νέον.

- 1233 διωμόσω] γράφε διωρίσω.
 1236 ποίου] ἀντὶ τοῦ <ὑπὲρ> ποίου.
 1239 ἔοιγμεν] ἔοικαμεν.
 1242 οὐκ εἴξετε καὶ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμένοις.
 5 1243 πιθανῶς τοῖς πολλοῖς.
 1244 βαλεῖτε] ἀντὶ τοῦ βλασφημεῖτε.
 1245 οἱ λελειμμένοι] οἱ ἠττηθέντες ἐν τῇ κρίσει·
 τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Αἰαντος.
 1247 γενναῖος ὁ λόγος, εἰ ὁ ἠττώμενος ἰδίῳ δι-
 10 καίῳ παριστανόμενος πάλιν μάχοιτο καὶ οὐκ εἴξει τοῖς
 κεκριμένοις οὐδέποτε κατάστασις ἔσται.
 1249 τοὺς ὑπισθεν] τοὺς ἠττωμένους.
 1250 δεῖ, φησὶν, ἐμμένειν τοῖς ἄπαξ κεκριμένοις·
 ἐπειδὴ δὲ αὐτοῦ τὴν κατὰ <τὸ> σῶμα ἀρετὴν καὶ
 15 ἰσχὺν διαβάλλειν οὐ δύναται εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν
 λαιδορεῖ.
 1255 τὸ φάρμακον] τὸ τῆς μαστίγος.
 1257 ἀνδρὸς] λείπει ἢ ὑπὲρ.
 1263 σκώπτει αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα.
 20 1264 ἐπεὶ οὐ συμβουλευεὶ διὰ τὸ ἀξίωμα Ἄγα-
 μέμνονος ὁ χορὸς ἐν τῇ εὐχῇ τὴν γνώμην κατέθηκεν.
 1266 περιπαθῆς ὁ λόγος εἰς ἀχαριστίαν ἐννεύου
 ὅτι ταχεῖα διαρρεῖ ἢ χάρις τοῦ ἀποθανόντος.
 1269 οὐκ ἀξιοῦται τῆς παρὰ σοῦ μνήμης· οὗ

1 cf. Polluc. V, 152 διαβεβαιοῦμαι, δυσχρῆζομαι, διορίζομαι, Hesyeh. v. διορίζετο, Demosth. p. cor. p. 263 διέβαλλε καὶ διορίζετο. — 2 ὑπὲρ addidi coll. schol. v. 1257. Electr. 317. Antig. 11. 458. 490. 1182. Trach. 42. 749. Oed. Col. 307. 513. 662. — 5 lucem affert scholium v. 1135. — 6 βλασφημήσετε Lasc. — 10 παριστάμενος male Dind.; etiamnunc vulgo παριστάνω dicimus pro παρίστημι. — 14 τὸ add. G. — 19] cf. schol. v. 1295. — 21 χο**ρὸς L. ἐν τῇ εὐχῇ u. ε.] cf. schol. Oed. Tyr. v. 46.

πολλῶν, ὧ Αἴαν, προεινδύνενσας ἐν πολέμοις· παρὰ
τὸ Ὀμηρικὸν

αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

1273 καλῶς πρὸς τὸ

ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὔπερ οὐκ ἐγώ; 5

1274 ἐρκέων] λείπει ἐντός.

1277 ἐδωλίους] τοῖς σανιδάμασιν.

Fol. 15 b

1281 πρὸς τὸ

ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος.

1284 κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος: αὐτοκέλευστόν 10
φησιν αὐτὸν ἀναστῆναι εἰς τὸ μονομάχιον ἐπαινῶν
αὐτὸν οὐχ Ὀμηρικῶς.

1285 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον: οὐδὲν πανουρ-
γῆσας περὶ τὸν κλῆρον ἀλλ' εὐξάμενος λαχεῖν αὐτόν·
τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ Κρυσφόντου καὶ τῶν Ἀριστο- 15
δήμου παιδῶν ὅτι πανούργως ὁ Κρυσφόντης βῶλον
ὕγραν εἰς τὴν ὑδρίαν τοῦ ὕδατος ἔβαλε κληρουμένων
περὶ Μεσσήνης· οὐκ ἄτοπον δὲ τὸν Τεῦκρον λοιδορεῖν
Ἀγαμέμνονι ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενον· καὶ γὰρ
Ἀχιλλεύς οὐκ ἀπέσχετο λοιδορίας καὶ οὐκ ὦν ἐν τοι- 20
οὔτω πάθει.

ἀνῆκται τοῖς χρόνοις ἢ ἱστορία ἢ περὶ Κρυσ-
φόντου.

1286 ἀλλ' ὅς εὐλόφου: ὅστις κλῆρος ἐκ τῆς

3 Il. ι 322 ubi αἰέν. — 5] v. 1237. — 9] v. 1237. — 12
Ὀμηρικῶς] Il. η 181 sqq. — 15 ἱστορεῖται] v. Apollod. II, 8. —
19 προαγόμενον L, corr. Br. — 20 Ἀχιλλεύς] Il. α 122. 149.
225 sqq. — 22 χρόνοις] ὁ i. e. χοροῖς L, corr. Dind.; cf. schol.
Electr. v. 47. 49.

εὐλόφου κυνῆς ἡμελλε πρῶτος κουφιεῖν τὸ ἄλμα τοῦ
Αἴαντος.

1291 εἰκότως καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια ἐξεῦρεν, ἐν δὲ
εἰπὼν Ἀγαμέμνων μυρία ἤκουσεν.

5 1295 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς: οὐχ ὡς βαρβάρων
τῶν Κρητῶν ὄντων ὀνειδίξει αὐτῷ τὰ περὶ τῆς μητρὸς
ἀλλ' οἷον ἐξ ἄλλοφύλων γέγονε σοι τὸ γένος.

αὐτὸς] γράφει ἀνθις.

1296 ἐπακτὸν ἄνδρ'] τὸν μοιχόν.

10 1297 ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν: ἡ ἱστορία ἐν ταῖς
Κρήσσαις Εὐριπίδου ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα
ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ Ναυπλίου παρέδωκεν ἐντειλά-
μενος ἀποποντῶσαι, ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν ἀλλ' ἐνεργήσε
Πλεισθένει.

15 ἔλλοις] τοῖς ἀφώνοις.

1301 ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δυσγενείας
αὐτοῦ.

1305 τοὺς πρὸς αἵματος] τοὺς συγγενεῖς.

δεικτικῶς εἰς τὸν Αἴαντα ἵν' ἦ περιπαθῆς ἢ λέξις.

20 1307 πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν λόγον τοῦ
δράματος.

1309 τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους: ἐμὲ καὶ σταντὸν
καὶ Μενέλαον· οὐ γὰρ λέγει περὶ τῆς Τεκμησίσης καὶ
τοῦ παιδός· ἔλεεινός γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἀπειλητικός.

25 συγκειμένους] γράφει συνεμπόρους.

1310 ὑπερπονουμένῳ] γράφει <ὑπερ>πονουμένους.

1311 θανεῖν προδήλως: ταῦτα ἂ βούλεσθε περὶ

10 ἐν ταῖς Κρήσσαις] fr. p. 398. — 12 ὁ πατὴρ] Catreus
secundum Apollod. III, 2. — 13 ἀποποντῶσαι] καταποντῶσαι
Nauckius. ἐνεργήσε L, corr. Dind. — 16 τὰ εἰρημένα] v.
1228 sqq. 1260. — 24 ἀπειλητικός γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔλεεινός;

τὸν Αἴαντα δρᾶσαι πρότερον οὐ δράσετε πρὶν ἢ
καμὲ ἀποκτεῖναι, ἀποθνήσκων μέντοι σὺν ὑμῖν ἀ-
ολοῦμαι.

προδήλως] λαμπρῶς, ἀνδρείως.

1314 βουλήσῃ ποτέ: μεταμεληθήσῃ ὡς προπετής⁵
εἰς ἐμὲ εὐθεθεῖς καὶ μὴ ἀποδειλιάσας παρὰ τὸ ἄρχειν·
ἀμυνοῦμαι γὰρ σε· ἢ βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι
καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι.

1316 ἄναξ Ὀδυσσεῦ: ἵνα μὴ εἶη αὐτῶν εἰς
μακρὰν ἢ φιλονεικία διαλλακτὴν εἰσήνεγκεν τὸν Ὀδυσ-¹⁰
σέα· τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐξήτει· εἰσῆγκται δὲ Ὀδυσ-
σεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμνησίκανος.

1319 βοῖην Ἀτρειδῶν: οὐκ ἐξ ἐτοίμου φησὶν ὅτι
ἦκοι ἀναστέλλων τὸν Ἀγαμέμνονα ἀλλ' ἐπιμελόμενος¹⁵
τί πράττουσιν οἱ βασιλεῖς· τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην
ἐδήλωσεν διὰ τοῦ ἀλκίμου νεκροῦ ὅτι γενναίαν αὐτοῦ
ἐδήλωσε τὴν τελευταίην· διδάσκει δὲ ὁ λόγος ὅτι οὐ δεῖ
κατὰ τεθνεώτων λέγειν κἂν ἐχθροὶ ᾖσιν.

1321 συλλήπτορα θέλων ἔχειν τὸν Ὀδυσσεά ἄνακτα
αὐτὸν καλεῖ.²⁰

1322 ἐγὼ γὰρ ἄνθρωποι συγγνώμην: συνετὸς Ὀδυσ-
σεὺς οὐκ εὐθύς προστιθέμενος τῇ ὀργῇ· ἔστι γὰρ
συγγνώμη καὶ τῷ κακῶς εἰπόντι εἰ κακῶς πάσχων
ἀμύνηται διὰ λόγων.

1325 οὔτε θεραπέυει Ὀδυσσεά ὁ Τεῦκρος διὰ τὸν²⁵
ἀδελφὸν οὔτε ἀντιλέγει διὰ τὸν καιρὸν.

1328 ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σου.

δαιμονίως ἢ ἐπιτήρησις· ἠπίστατο γὰρ ὅτι πάντες

⁵ προπέτης L, corr. Br. — ¹⁴ ἀναστειλῶν Lasc. — ²⁴
ἀμύνηται G.

ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀγανακτοῦσι καὶ ἀντι-
λέγουσιν.

1329 ξυνηγεμεῖν: ξυνηγέειν ὡς πρότερον ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεττόντων. Fol. 16 a

5 συμφωνεῖν.

1334 μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς: μὴ ἢ ἐξουσία βια-
σάσθω σε ὥστε προᾶξαι τι παρὰ τὸ δίκαιον τουτέστι
μὴ ὑπὲρ τοῦ ἐνδείξασθαι τούτῳ τὴν ἐξουσίαν παραβῆς
τὸ δίκαιον.

10 1336 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὔτος ἐχθιστος: ἱκανὸς
ὁ λόγος εἰς πειθῶ ὅτι ἀγῶ ποτε ἐχθρὸς ὦν ἐνδέδωκα
νῦν διὰ τὸ δίκαιον.

1338 ἔμπαρ] ὄμως.

15 1339 τουτέστιν ὡς καὶ παρ' ἐχθρῶν ἄξιος θρή-
νων τυχεῖν.

1345 βλέπτειν τὸν ἐσθλόν: δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ
μισοῦντος εἶναι, τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ μνησικακεῖν, δύ-
ναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισουμένου καὶ τετελευτηκότος, τὸν
ἐσθλὸν οὐ δεῖ βλέπτεσθαι οὐδ' εἰ μισούμενος ἦ·
20 εὐκαταλλάκτως γὰρ δεῖ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἔχειν.

1350 τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ φάδιον: ὁ
λόγος ὅτι οὐ πάντῃ τῷ δικαίῳ ἀκολοθητέον ἀλλὰ τι
πρὸς τὸ συμφέρον φέπειν χρὴ τὸν τύραννον· ἀπρεπὲς
γὰρ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθαι (ὅτι) πᾶς τύραννος
25 ἀδικεῖ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων
προβαλλόμενος.

14 ὡς καὶ παρ' — θρήνων τυχεῖν] v. 924 ubi ἐχθροῖς
vulgo. — 16 δύναται usque ad finem] dubitatur utrum ἄνδρα
τὸν ἐσθλὸν coniungendum sit an ὁ ἐσθλὸς dicatur βλέπτειν
ὄμο

ἄνδρα. — 24 ἀπολογεῖσθαι deleto απο L. ὅτι add. Br. — 25
ἔργων] ταύτην addit Lasc.

1351 ἀλλ' εὖ λέγουσι: κατὰ κοινοῦ τὸ ράδιον· ἔστιν οὖν ὁ νοῦς τοιοῦτος, ἀλλὰ ράδιόν ἐστι τοῖς καλῶς συμβουλευούσι φίλοις τιμὰς νέμειν ἀντὶ ἐμοὶ καλῶς σοὶ συμβουλεύοντι τιμὴν ἀπόδος τουτέστιν ἄκουσόν μου.

5

1352 κλύειν τὸν ἐσθλόν: ἄκρωσ αἱ ἀντιθέσεις· ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τιμῇ τῶν φίλων ὑφείναι τὸν βασιλέα τῆς ἐξουσίας παρακαλεῖ ὁ δὲ ἀντιστρέφας φησὶν ὅτι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πείθεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν.

10

1353 τῶν φίλων νικώμενος] λείπει ἢ ὑπό.

1356 τί ποτε ποιήσεις;: ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ποδαπὸς τις ἔση πρὸς ἐχθροὺς καὶ τί αὐτοὺς διαθήσεις δεινὸν ὁπότε οὕτως ὑπὸ νεκροῦ ἦτηται;

1358 ἔμπληκτοι βροτῶν: οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φιλίᾳ, ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. ἄλλως: ἔμπληκτοι κοῦφοι, εὐμετάβλητοι· ὀνειδίξει δὲ Ὀδυσσεὺς ὡς εὐμεταβλήτω· οἱ τοιοῦτοι οὖν ἔμπληκτοι παρὰ τοῖς βροτοῖς λέγονται ὡς καὶ Ὀμηρος

15

ἔμπληγδην ἕτερον μὲν τίει βροτόν.

20

1359 ἦ κάρτα: πρὸς ταῦτα Ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταυτότητι μένει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσὶ ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολὺ φησί, τοῦτο ἀνθρώπων [ὡς], τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλεσθαι εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἐχθραν.

25

1363 ὁ μὲν τὸ τῆς ἀνδρείας ὁ δὲ τὸ τῆς δικαιοσύνης προβάλλεται.

13 ποταπὸς G. — 16 παρὰ τοῖς ἀνθρώποις] cf. schol. Oed. Col. v. 281. — 20 Od. v 132 ubi ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων. βροτόν] βροτὸς L. — 24 ὡς inclusi, in ἐστὶ mutaverat Lase.

1365 καὶ γὰρ αὐτὸς ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ· ἢ καὶ αὐτὸς ἴξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν.

1366 ἢ πάνθ' ὁμοία: ἔχει τι δυσκολίας, ἔστι δὲ οὕτως, κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαντον· τοῦτο οὖν ἐγκαλεῖ τῷ Ὀδυσσεεὶ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι εὐδοξίαν σοι ἐργάζεται τὸ ὑπείκεν ταφήναι τὸν Αἴαντα. οὐδαμῆ τὸ κεχαρισμένον ἐτέρῳ διαπράττει· καὶ ὁμολογεῖ Ὀδυσσεὺς τὸ φίλαντον ἵνα μὴ δόξῃ πᾶσιν ἀντιλέγειν.

1376 ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ φιλίαν.

1378 καλῶς τὸ θέλω, εἰ ἐπιτρέποι Τε(ῦκρος). Fol. 16b

1381 εὐγνωμόνως πρὸς τὸ παρὸν ὁ Τεῦκρος θεραπεύει τὸν Ὀδυσσεῖα κατατιθέμενος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν.

1382 καὶ μ' ἔψευσας] ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος <ἐποίησας> ἦν κακῶς εἶχον περὶ σέ.

1386 οὐπιβρόντητος] ὃν εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον.

1394 πιθανῶς καὶ εὐσχημόνως.

1402 πιθανῆ ἢ ἔξοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ταφῆς· πολὺς οὖν ἤδη χρόνος ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ Αἴας καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφήναι.

1404 χερσὶ ταχύνετε] μετὰ σπουδῆς ὀρούσατε.

1406 ἐπίκαιρον] εὐκαιρον· <ἐν> καιρῷ γὰρ ἤδη καὶ τοῦτο ὥστε ἀπολοῦσαι τὸ σῶμα καὶ καθᾶραι.

1407 κλισίας] τῆς σκηπῆς.

2 ἢ] ἢ L, corr. Br. — 3 δυσκολίαν L, correxi coll. schol. Antig. v. 506. — 12 ἐπιτρέποι Τεῦκρος] ἐπιτρέποιτε L, separavi, supplevi. — 17 ἐποίησας add. G; cf. schol. II p. 237, 19. — 25 ἐν addidi.

ἴλη] σύστημα, κυρίως δὲ φατρία.

1408 τὸν ὑπασπίδιον] τὸν ἐνόπλιον.

1409 τραγικὰ καὶ ταῦτα καὶ πάθους ἐχόμενα.

1412 σύριγγες] ἀναδόσεις αἵματος.

μέλαν | μένος: ἀντι τὴν δύναμιν τοῦ Αἴαντος. 5

1413 ὅστις τῶν παρόντων φίλος ἐστὶ σπενδέτω
εἰς τὴν ταφήν.

1415 οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι περὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι περιπαδέστεροί εἰσιν.

1418 οἰκείως ἔχει τοῖς ἀπαλλαγθήσεσθαι μέλλουσιν 10
ἢ τελευταία γνώμη ὅτι πλείστα ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις
γνώναι ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων γινομένοις, προ-
μηθεῖα δὲ ἀδύνατον χρήσασθαι καὶ μαντεύσασθαι ὅ τι
ποτὲ ἀποβήσεσθαι μέλλει· ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες προ-
πέμπουσι τὸν νεκρὸν καὶ γίνεται ἐξοδος πρέπουσα τῷ 15
λειψάνῳ.

Σοφοκλέους Αἴας
μαστιγοφόρος.

12 γενομένοις?